

የመንፈስ አንድነት

የጠፋብን እንቁ

ወደ ቲቶ

አ.ዮብ ማሞ

የመንፈስ አንድነት የጠፋብን እንቁ

በኢ.ዮ.ብ ማሞ የተጻፉ መጻሕፍት

1) ለአእምሮ የሚመች አገልግሎት

2) ከጥሪ ወደ ተልዕኮ

3) የመንፈስ አንድነት

ኢ.ዮ.ብ ማሞ

**የመንፈስ አንድነት
የጠፋበን እንቁ
The Unity Of The Spirit
Our Lost Pearl**

**ይህን መጽሐፍ
ያለ ደራሲው ፈቃድ ሙሉ
በሙሉም ሆነ በክፈል ግባዛት በሕግ የተከለከለ ነው።
1993 ዓ.ም**

**በኢትዮጵያ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ
ለሚያገኙ እገልጋዮች በሙሉ**

**Copyright © 2000, by Eyob Mamo
All right reserved.
Reproduction of text in whole or in part without
the express written consent by the author is unlawful.
Cover Picture © 1997, by James H. Brown**

Printed In Ethiopia

by

**Crusaders Ministries Ethiopia
P.O.Box 5824
Addis Ababa
Ethiopia**

ማውጫ

	ማስታወሻ.....	6
	መግቢያ.....	7
I.	መሪ ሆይ፡- ተግተህ አሳድግ.....	8
II.	መሪ ሆይ፡- ምሳሌ ሁን.....	20
III.	የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ፡- ከስህተት ተጠበቅ.....	34
IV.	ምእመን ሆይ፡- ተቀደስ.....	41
V.	አማኝ ሆይ፡- ተጠንቀቅ.....	53
VI.	መሪ ሆይ፡- ተግተህ እርዳ.....	64
VII.	የልዑል አምላክ ባሪያዎች ሆይ፡- እናስተውል.....	73

ምስጋና

በአገልግሎት ሁሉ ለማደርገጪያ ወላኔና እርምጃ አብራኝ በመቆም እንደ አይን በመሆን ለምትመራኝ ባለቤት ለአድያም ለሰውን ታላቅ ምስጋናዬ ይድረስልኝ። የማስተምራችሁን ትምህርቶች ወደመምሰል እንዳድግ በብዙ ደግፋኝለች። ካለአሲ ሕይወቴና አገልግሎቴ አሁን ያለበት ደረጃ ሊደርስ አይችልም ነበር።

የክሩሲደርስ ቤተ ክርስቲያን ኢትዮጵያ አገልጋዮችና ምእመናን ለሰጡኝ የማያቋርጥ ድጋፍ ምስጋና ይድረላቸዋል።

ከሁሉም በላይ አኝ፤ የሆነዉ ክርስቶስ ኢየሱስ የተባረከ ይሁን።

ማስታወሻ

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቲቶ ከጻፈው ከዚህ መልእክቱ ለዘመናችን ቤተ ክርስቲያን የሚጠቅሙ ብዙ ምክሮችን እናገኛለን። ይህ የጳውሎስ መልእክት ለአሁኗ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የማያወላውሉ መመሪያዎችን አዘጋ። አንባቢው እያንዳንዱን ምዕራፍ በቀለለ ሁኔታ ለመከታተል እንዲመችው የሚከተሉትን ስዕሎች አክያላሁ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቲቶ ለማስተላለፍ የፈለገውን እውነት የሚያብራራው ክፍል በሰባኪ ስዕል ይጀምራል። በቅድሚያ ጸሐፊው ለማስተላለፍ የፈለገውን አሳብ በሚገባ መገንዘብ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥናት ጤናማና ውጤታማ ያደርገዋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሊያስተላልፈው የፈለገውን አሳብ በሚገባ ከተገንዘብን በኋላ፣ ከዚያ ክፍል ውስጥ ለእኛ ለዘመኑ አንባቢዎች መመሪያ የሚሆንን ቁልፍ አሳብ እንመለከታለን። ይህም ክፍል የሚጀምረው የአንባቢ ስዕል ባለበት ስፍራ ነው። መጽሐፍ ቅዱሳችን ለተጻፈበት ዘመን ብቻ መልእክትን አስተላልፎ ያለፈ መጽሐፍ አይደለም። ለዛሬይቱም ቤተ ክርስቲያን ቀጥተኛና ተግባራዊ የሆነ መልእክት አለው።

ከምንማራቸው እውነቶች መካከል አንዳንዶቹ የአንባቢውን አእምሮ ለበለጠ ጥያቄ የሚጋብዙ ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህም፣ በአንባቢው አእምሮ ሊነሱ የሚችሉትን ጥያቄዎች ለመመለስ የሚሞክርባቸው ክፍሎች በጠያቂ ስዕል ይጀምራሉ። የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ብናጤነው በአእምሮአችን ለሚነሳ ለማንኛውም ጥያቄ አጥጋቢ የሆነ መልስ አለው።

የቤተ ክርስቲያን ራስ የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ አካሉ ለሆነችው ለቤተ ክርስቲያን ይህንን መጽሐፍ ተጠቅሞ የጥበብንና የአንድነትን መንፈስ እንዲያፈስላት ምኞቱና ጸሎቱ ነው።

ኢዮብ ማሞ

ዘመኑ መከፋፈልና መለያየት የበዛበት ዘመን ነው። ጉዳዩን ከቤተ ክርስቲያን ወጣ ብዙን ስናስጠፈ ከቤተሰብ አንስቶ እስከ ሕብረተሰብ ከዚያም አልፎ በአገር ደረጃ መለያየትና መከፋፈል የተበራከተበት ወቅት ነው። በአለም ጠለፊ መለያየትና መከፋፈል ስናጤን ጉዳዩ ቢያሳስበንም ብዙም ሊያስገርመን አይገባም። ሁኔታው ግን ለአለም ምሳሌና ደህንነት ለመሆን ወደ ተጠራችው ወደ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ዘልቆ ሲገባ ስናይ ማሳሰብ ብቻ ሳይሆን፣ ሊያስገርመንና ሊያስደነግጠን ከዚያም አልፎ ወደ እርምጃ ሊወስድን ይገባል።

አንድን ችግር በሚገባና በተላካ ሁኔታ ለመዋጋት ካስፈለገ የችግሩን መንስኤ ማጥናቱ እማራጭ የሌለው መንገድ ነው። ስለዚህም በዘመናችን ባለችው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ዉስጥ እንዲህ ያለ የመከፋፈል ወጥመድ የበዛበት ምክንያቱ ምንድን ነው? ብለን መጠየቁ የግድ ይሆንብናል። የመከፋፈልን መንስኤ ብቻ ማግኘቱ በቲ እንዳልሆነም እሙን ነው። ስለዚህ መፍትሄዉንም አብረን ማጥናቱ ጠቀሚታ አለው።

እንግዲህ የዚህ መጽሐፍ ጥናት አላማ ይህ ነው። ቤተ ክርስቲያን በአንድነት እንዳትቀም የሚያደርጓት እንቅፋቶች ምንድን ናቸው? መጽሐፍ ቅዱስስ ምን እይነት መፍትሄ አለው? ሐዋርያዉ ጳውሎስ የተርጤስዋን ቤተ ክርስቲያን በመምራት ላይ ለነበረው ለቲቶ ከሰጠው የቤተ ክርስቲያን አንድነት መመሪያ ብዙ ጠቃሚ እውነቶችን ዉያተን እንማራለን።

ቃሉ፣ «በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትገ» (ኤፌ. 4:3) በማለት እንደሚመክረን ይህንን የመንፈስ አንድነትን የሚጠብቅልንን የሰላም ማሰሪያ ፈልገን ማግኘት አለብን። ይህ እውነተኛ የሆነ የሰላም ማሰሪያ ሲገኝ የጠፋብንን አንቁ እናገኘዋለን፤ ይህም የጠፋብን አንቁ የመንፈስ አንድነት ነው። የዚህ አንቁ ዋጋ ታላቅና እጅግ የከበረ ነው። ካዘዘህ አንቁ ቤተ ክርስቲያን ምንም ነገር ልታደርግ አይቻላትም። ጌታ ማስተዋልን ይስጠን።

I
መሪ ሆይ
ተግተህ አሳድግ
1:1-4

«የእግዚአብሔር ባሪያና የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ለተመረጡት እምነት እንዲሆንላቸው በዘላለምም ሕይወት ተስፋ እንደ አምልኮት ያለውን እውነት እንዲያውቁ የተላከ ሰለዚህም ሕይወት የግይዋሽ እግዚአብሔር ከዘላለም ዘመናት በፊት ተስፋ ሰጠ፤ በዘመኑም ጊዜ፤ መድኃኒታችን እግዚአብሔር እንዳዘዘ፤ ለእኔ አደራ በተሰጠኝ ሰብከት ቃሉን ገለጠ፤ በሃይማኖት ገብረት እውነተኛ ልጅ ለሚሆን ለቲቶ፤ ከእግዚአብሔር አብ ከመድኃኒታችንም ከኔታ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ምሕረት ሰላምም ይሁን።»

ይህ ክፍል ሐዋርያው ጳውሎስ ሊያስተላልፍ ለፈለገው መልእክት መግቢያ ሲሆን፤ ከተጻፈውም መግለጫ የጳውሎስን ማንነትና ክቷቱ ጋር ያላቸውን ግንኙነት በመጠኑ እንረዳለን።

1) ጸሐፊው (1:1-3)

የዚህ መልእክት ጸሐፊ ሐዋርያው ጳውሎስ ራሱን እንደ እግዚአብሔር ባሪያና እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ያስተዋውቃል። እንደ እግዚአብሔር ባሪያ ሕይወቱን ፈጽሞ ለኔታ ያስገዛ አገልጋይ ሲሆን፤ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ደግሞ ከኔታ ልዩ ጥሪን የተቀበለ መልእክተኛ ነው። ይህ ተልዕኮው ለእግዚአብሔር የደህንነት ጥሪ በመታዘዝ ወደ መንግሥቱ ይገቡ ዘንድ ላላቸው እምነት እንዲሆንላቸው፤ በዘላለምም ተስፋ ውስጥ የተሰማቸውን የአምልኮ እውነት እንዲያውቁ ከግይዋሽው ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠው እደራ ነው። ጳውሎስ የወንጌልን ሥራ በራሱ ምርጫ የጀመረው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠው ፈጽሞ ገራና ቀኝ ለልበት የማይችለው ጥሪ ነበር። ከዚህም የወንጌል አደራ ጋር የቃሉ መገለጥ አብሮ ተሰጥቶት ነበር።

2) አንባቢው (1:4)

ጳውሎስ ጸጋንና ምሕረትን ሰላምም የሚመኝለት አንባቢው በስሙ የተጠቀሰው ቲቶ ነው። ቲቶ ምንም እንኳ የጳውሎስ የቅርብ የአገልግሎት ተባባሪ ቢሆን የጳውሎስ አገልግሎት በስፋት በተተረከበት በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ስሙ በፍጹም አልተጠቀሰም። የቲቶ ስም የተጠቀሰው በጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ ብቻ ሲሆን፤ ከተጠቀሰበት ከእስራ ሦስቱ፤ ዘጠኙ በሁለተኛ ቆሮንቶስ ውስጥ ይገኛሉ። በገላትያ 2:3 መሰረት ቲቶ የግሪክ ተወላጅ መሆኑን እንገነዘባለን። በዚያ ነበር ጳውሎስ የቲቶን መገረዝ አጥብቆ የተቃወመ። በተወጣሪም ጳውሎስ የስተኛውን የሚሲዎናዊ ተልዕኮውን በሚያከናውንበት ወቅት ቲቶ አብሮት ይደክም እንደነበር መገመት እያዳግትም። ከዚያም አልፎ

ክሌፊስን ወደ ቆሮንቶስ በጳውሎስ ተልኮ ለቅዱሳን የሚሆን ገንዘብ እንዲሰበሰብ መንስኤ ሆኖአል። ጳውሎስ ቲቶን፡- «በሃይማኖት ገብረት እውነተኛ ልጅ» ብሎ መጥራቱ ለቲቶ የሕይወት ለውጥ ጌታ ጳውሎስን እንደተጠቀመበት ያመለክታል። የጳውሎስና የቲቶ ሕብረት የተመሰረተው በእምነታቸው ላይ ነበር።

ጳውሎስ ለቲቶ የሚያስተላልፈው ሰላምታ በሌሎች መልእክቶቹ ውስጥ ከሚገኙት ሰላምታዎች ጋር ተመሳሳይነት አለው።

«በሃይማኖት ገብረት እውነተኛ ልጅ ለሚሆን ለቲቶ» (ቁ 1:4)።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከክርስቶስ የተሰማቸውን ሌሎችን የማሳደግ ሃላፊነት በሚገባና በታማኝነት ካልተወጡ፤ ለቤተ ክርስቲያን እድገት እንቅፋት ከመሆኑም በላይ የእንድነት መሰረት እንዲኖር በርን ይከፍታል።

ቤተ ክርስቲያንን ቤተ ክርስቲያን የሚያሰናት በውስጧ የሚገኙት በክርስቶስ ደም የተዋጁ ቅዱሳን እንጂ ሕንጻው አለመሆኑ ግልጽ ነው። ሰለዚህም የእንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ጥንካሬና ጤንነት የሚለካው በውስጧ ባሉት የአባላት ብዛት ብቻ ሳይሆን ባላቸው የሕይወት ጥራትም ጭምር ነው። የምእመናን ጥራት ደግሞ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ብስለት ይመዘናል። ይህ በፍጹም ችላ ሊባል የማይገባ እውነት ነው።

የቤተ ክርስቲያንን የመታነጽ ሂደት ወደ መላት ለማድረስ እግዚአብሔር የራሱ የሆኑ አሠራሮች አሉት። ከእነዚህም አሠራሮች አንዱና ዋነኛው በሥራው ላይ መሪዎችን መጽም ነው። እግዚአብሔር በተለያዩ መንፈሳዊ ስጦታዎች እየሸላለመ ሕዝቡን እርሱን ወደ ግወቅ መላት የሚያደርሱትን መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሾማል። ይህንንም የሚያደርገው «ሁላችን የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በግወቅ ወደሚገኝ አንድነት፤ ሙሉ ሰውም ወደ መሆን የክርስቶስም መላት ወደሚሆን ወደ መላቱ ልክ እስከንደርስ ድረስ፤ ቅዱሳን አገልግሎትን ለመሥራትና ለክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን ይሆኑ» ዘንድ ነው። (ኤፌ 4:12-13)። እንዲት ቤተ ክርስቲያን ወደዚህ መላት እያደገች ስትሄድ በውስጧ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው የተጉ፤ የነለመሱና ለኔታ ክብር የሚቀኑ ምእመናን ከመኖራቸውም አልፎ የአገልግሎት ጥሪን ድምጽ ከመንፈስ ቅዱስ እያደገው የሚነሱ አገልጋዮችም ይበዙላታል። የእነዚህን «አዳዲስ» አገልጋዮች ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም መዋል አቅጣጫ ሊያሰጡ የሚገባቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ናቸው። የእነዚህን እየተነሱ ያሉትን አገልጋዮች ሁኔታ አስመልክቶ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሉት ከግናቸውም የእኚል ክፍሎች የበለጠ ሃላፊነት ይጠበቅባቸዋል። የመሪዎች ሃላፊነት በየሰንበቱ እየተገኘ የእግዚአብሔርን ቃል ከመስበክ ያለፈ ነው። የበኩትንም ሊለማመዱት ያስፈልጋል። የመሪዎች ሃላፊነት ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ፡- «ኔታን አገልግሎ» እያሉ የአገልጋዮችን ልብ የሚያነሳላን ሰብከት ከመስበክ ያለፈ ነው። አገልጋዮች የሚሰማሩበትን ሰበክ በነጻነት መስጠትንም ይጠቀሳሉ። የመሪዎች ሃላፊነት አገልጋዮችን የማረም ብቻ አይደለም፤ መሪዎችም ማረም የሚገባቸውን

ለማየት ዓይናቸውን መግለጥም ይነካል። የመሪዎች ሃላፊነት ለንግልጽው ከምንችለው በላይ ትልቅ ነው። የመሪዎች ሃላፊነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በተለያዩ የገልግሎት ቅጣት የሚነሱትን አገልጋዮች የልብ ትርታ በማድመጥ፣ በማቀፍና በማሳደግ ወደ አገልግሎት መላት የማድረስንም ሸክም ያጠቃልላል።

ከጳውሎስና ከቲቶ ሕብረት እንደምንማረው ጳውሎስ ለቲቶ ይህ ነው የማይባል ጥንቃቄ ነበረው። በእነዚህ የክርስቶስ ባሪያዎች መካከል የነበረው የአባትና ልጅ ግንኙነት የሚያስቀና ነው። ጳውሎስ በመንፈሳዊ ሕይወት ያሳድገው ለነበረው ለቲቶ የነበረው አቀራረብና አመለካከት የሚያስገርም ነው። ጳውሎስ ስለ ቲቶ የተናገራቸውን መልካም ነገሮችና ክእሮች ጋር የነበረውን የቀረበ ሕብረት ስናጤን እንደ የቤተ ክርስቲያን መሪ በሥሩ ጌታ እያስነሳቸው ላሉት አገልጋዮች የሚጠበቅበትን ሃላፊነት በግልጽ እንረዳለን።

በቲቶና በጳውሎስ መካከል የነበረውን ጠንካራ ሕብረት ለመረዳት በሁለተኛ ቆርንቶስ ውስጥ የተጠቀሱትን ክፍሎች መመልከቱ በቂ ነው። ቲቶን ማግኘት ለጳውሎስ የዕረፍት ምክንያት ነበር፡- «ቲቶን ወንድሟን ሰላሳገኘሁት መንፈሴ ዕረፍት አልነበረውም» (2፥13)። የቲቶ አጠገቡ መሆን ለጳውሎስ የመጽናናት ምንጭ ነበር፡- «ነገር ግን ገዝንተኞችን የሚያጽናና አምላክ በቲቶ መምጣት አጽናናን» (7፥6)። የቲቶ ደስታ የጳውሎስም ደስታ ነበር፡- «በመጽናናታችን ስለ ቲቶ ደስታ አብልጦ ደስ አለን» (7፥13)። የቲቶን ትጋትና ምክር ተቀባይነት ጳውሎስ በሚገባ ተገንዝቧል፡- «ነገር ግን በቲቶ ልብ ስለ እናንተ ያንን ትጋት የሰጠ አምላክ ይመስለኝ፤ ምክራችንን ተቀብሏልና፤ ትጋት ግን ስለ በሃበት ወደ እናንተ ይወጣል» (8፥16-17)። በቲቶ ላይ የሚነሳን ማንኛውም ጥያቄ ለመጋፈጥ ጳውሎስ ወደ ጓላ አይልም ነበር፡- «ስለ ቲቶ የሚጠይቅ ቢኖር ስለ እናንተ አብሮኝ የሚሠራ ባልንጀራይ ነው» (8፥23)። ስለ ቲቶ የልብ ገጽህና ጳውሎስ በድፍረት ይመሰክር ነበር፡- «ቲቶስ አታለላችሁን? በአንድ መንፈስ አልተመላለሰምን? በአንድ ፍለጋስ አልተመላለሰምን?» (12፥18)። አንድ መሪ በሥሩ ስላለ አገልጋይ ይህን የመሰለ መልካም አመለካከት ከሌለው በሁለቱ አገልጋዮች መካከል ብቻ ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን አንድነት ውስጥም ችግርን ይፈጥራል።

አንድ መሪ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚነሱትን አገልጋዮች በሚገባ እንደ እግዚአብሔር ቃል ካልያዘ ለቤተ ክርስቲያን እድገት፣ መታነጽና ከዚያም አልፎ ለአንድነቷም እንቅፋት ነው። ችግሩ በአጭሩ ይህን ይመስላል። በአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መንፈስ ቅዱስ መንቀሳቀስ ይጀምራል። ነፍሳት ይለወጣሉ፣ የተለወጡትም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እየታነጹ ይሄዳሉ። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በዚህች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቲቶን የመሳሰሉ አገልጋዮች የአገልግሎትን ጥሪ ከጌታቸው ከእ.የሱስ ክርስቶስ እየሰሙ በመንፈስ መቃጠል ይጀምራሉ። እነዚህ አገልጋዮች ጌታን ለማገልገል ያላቸውን ጥማት ተመልክቶ የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እርምጃን በመውሰድ ጌታ ወደሚፈልጋቸው የአገልግሎት መልክ ካላሰማራቸው የአገልጋዮቹ ሕይወት በጥያቄ መሞላት ይጀምራል።

ብዙም ሳይቆይ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለእነርሱ የአገልግሎት እድገት ግድ እንደማይሰጣቸውና ለራሳቸው ክብርና ዝና ብቻ እንደሚረጡ እድርገው መቁጠር ይጀምራሉ። በዚህ አሳብ ከተሞሉት አገልጋዮች እንዳንዶቹ ተስፋ በመቁረጥና ጥሪያቸውን በመጠራጠር ካላቸው የአገልግሎት ጥማትና ቅናት መታቀብ ይቃጣቸዋል። እንዳንዶች ደግሞ በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ላይ ያላቸውን ጥያቄ ላገኙት ሰው ሁሉ በማውጣት መልካም ያልሆነ ወሬን ማሰራጨትን ይያያዙታል። ሌሎች ከዚህም አልፈው ተገንጥለው በመውጣት «የራሳቸውን ቤተ ክርስቲያን» ለመጀመር ይነሳሉ። ይህ ሁኔታ በተለይም በዘመናችን በተለያዩ ስፍራዎች ባሉ አብያተ ክርስቲያናት የተለመደ አሳዛኝ ድርጊት ሆኗል።

በአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮች ላላቸው ጥሪ ትኩረት እንዳልተሰጠው አድርገው በሚቆጥሩበት ጊዜ ለዚህ ችግር መፍትሄ የመፈለጉ እርምጃ ከቤተ ክርስቲያኒቱ መሪዎች ሊጀምር ይገባዋል። በዘመናችን ለብዙ አብያተ ክርስቲያናት መከፋፈል ምክንያት ከሆነው ከዚህ ሁኔታ ለመዳን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ታላቅ ጥንቃቄ ሊወስዱ ይገባቸዋል። መሪዎች የሚከተሉትን ሃላፊነቶች በሚገባ ለመውጣት ቤተጉ ይጠቅማቸዋል በማለት ለጥንቃቄ ይረዱናል ብዬ የማስባቸውን እንዳንድ ነጥቦች ከዚህ በታች እዘረዝራለሁ።

1) አገልግሎትን የማከፋፈል ሃላፊነት።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአጠገባቸው ጌታ እያስነሳቸው ያሉትን አገልጋዮች እንደየሰጡቸው አገልግሎትን የማከፋፈል ሃላፊነት አለባቸው። አገልጋዮች ባሉበት ረገትም ያለእድገት ከፃመት እስከ ዓመት እንዲቆዩ የጌታ ፈቃድ አይደለም። ጳውሎስ ለቲቶ የሕይወት ለውጥ ምክንያት ከመሆን አልፎ ለእድገቱም ትልቅ አስተዋጾ አድርጓል። ጳውሎስ ግን በዚህ ብቻ አላቆመም ነበር። የቲቶን የአገልግሎት ጥሪ በመረዳት በአገልግሎት መስክ ሲያሰማራው ይታያል። እንዲህ ዓይነቱን የማስተዋል አደራረግ እግዚአብሔር ለመሪዎች ሁሉ ይስጥ!

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህንን ሃላፊነታቸውን ችላ በሚሉበት ጊዜ አገልጋዮች ልባቸው ይሻከርና ለቤተ ክርስቲያን መከፋፈል መሣሪያ መሆን ይጀምራሉ። የሚከተሉት ነጥቦች መሪዎች ይህንን ለሌሎች አገልግሎትን የማከፋፈል ሃላፊነት እንዳይወጡ የሚከሰቱባቸውን የተለመዱ እንቅፋቶች በጥቂቱ ያሳዩናል።

ሀ) ማደጋቸውን ያለመቀበል እንቅፋት። አንዳንድ መሪዎች ከእነርሱ ስር ሆነው በመንፈሳዊ ሕይወትም ሆነ በአገልግሎት ያደጉ አገልጋዮች ሲነሱና ጌታ ለአገልግሎት ጠርቶኛል ሲሉ ማየት አይሆንላቸውም። ከዚህም የተነሳ፡- «ገና የሚቀርብ ብዙ ነገር አለ» በማለት ቁጭ ብለውና ተማሪዎች ሆነው እንዲቀሩ ይሣደቸዋል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ አገልጋዮች አሉ። አንዳንዶች የጌታን ጥሪ ከመቀበል አልፈው ያንን ጥሪ ለመፈጸም ብቃትን ያዳበሩ ሲሆኑ፣ ሌሎች ደግሞ ገና የተለያዩ ሥልጠናዎችን ሊወስዱ የሚጣቸው ሆነው ይገኛሉ። ስለዚህም አንድ መሪ የአገልጋዩን ማደግ ብቻ ሳይሆን ለአገልግሎት እንዲወጣ መርዳት ይጠበቅበታል። የአገልጋዩን እድገት

ካልተማመነበት ደግሞ ያንን አገልጋይ አሠልጥኖ ወደ ብቃት የማድረሱ ሃላፊነት አሁንም በእርሱ ላይ እንዳለ መዘንጋት የለበትም።

ሰ) የተቀቡትን የማፈን እንቅፋት። ይህ ዓይነቱ እንቅፋት ብዙውን ጊዜ ከቅንነት ጋር ይገናኛል። አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ሕይወቱ ቅንነት በተሰኘው አደገኛ የጠላት አሠራር ከተመረዘ ሌሎች አገልጋዮች በቅንነት ሲወጡ ማየትን አይቻልም። ስለዚህም አገልጋዮች እንዳይነሱና በተሰማቸው ቅንነት እንዳይወጡ «ምስጢራዊ» በሆነ አሠራር የተቻለውን ያደርጋል። እንዲህ ዓይነቱ አገልጋይ እንደ ሳኦል ያለ ባህሪ ይታይበታል። ለእርሱ ከሚነገረው ሺህ ገደለ ከሚባለለት ድምጽ ይልቅ «ጸዊትም እልፍ ገደለ» የሚለው ድምጽ የበለጠ ስለሚያስተባበት ውስጡ በቅንነት ይቃጠላል። እንዲህ ዓይነቱ መሪ የቅንነትን መንፈስ ከሕይወቱ በኋላ እርዳታ መንቅሉ እስኪያወጣ ድረስ ለአገልጋዮች የሕይወት መቁሰል ምክንያት እንደሆነ ይናገራል። ያም ሁኔታ እየከፋ ሲሄድ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት የመደፍረሻ ምክንያት መሆኑ የማይቀር ነው።

ሐ) ሁሉን ለመቆጣጠር የመጣር እንቅፋት። እንዳንዱ መሪ የአገልጋዮችን ማደግ ያለመቀበል ችግር ሲያጠቃቃው፡ ሌላኛው ደግሞ የተቀቡትን አገልጋዮች የማፈንና የመወቅን ባህሪ ይታይበታል። ከእነዚህ ደግሞ ለየት ያለውን እንቅፋት ሁሉን ለመቆጣጠር የመጣር እንቅፋት ብዬ አጠራዋለሁ። ከዚህ ዓይነቱ እንቅፋት ጀርባ የሥልጣን ጥግት ተደብቆ ይታያል። ሁሉን ለመቆጣጠር የሚተጋ መሪ ብዙም ሳይቆይ ከድካም ሌላ ምንም ፍሬ እንደሌለው ከመረዳቱም ሌላ ተግባሩ በብዙዎች ዘንድ የተጠላ መሆኑን በቶሎ ይመለከታል። ይህንን ተግባሩንም ፈጥሮ ካሳስተካከለ የተለመደው የመከፋፈል ምክንያት ከመሆን አያልፍም።

እነዚህና የመሳሰሉት እንቅፋቶች መሪዎች ለሌሎች የአገልግሎትን መስክ እንደየጥሪያቸው እንዳያከፋፍሉ የሚያደርጉ ሁኔታዎች ናቸው። አገልጋዮች በተለያዩ ምክንያት ጌታ ከጠራቸው የአገልግሎት መስክ ወደ ታች በሚገፋበት ጊዜ ልባቸው ሻከሮ ለቤተ ክርስቲያን መከፈል ምክንያት ሊሆኑ እንደሚችሉ አንዘንጋ።

2) አገልጋዮችን የማድመጥ ሃላፊነት።

እውነተኛና የበለጠ መሪ በአጠገቡ ያሉትን አገልጋዮች የሚያደምጥ መሪ ነው። በጥሪው የተሰማራ አገልጋይ ሲያስተላልፍ የሚፈልገውን አሳብ መሪዎች ፈጽመው የማያደምጡት ሲሆን አገልጋዩ የአገልግሎት በር የተዘጋበትን ያህል ሊጎዳ ይችላል። ለምሳሌ ስለ መስተንግዶ አገልግሎት ከመሪው ይልቅ አስተናጋጁ በሥራ ላይ የሆነ ልምምድ ስላለው ያንን አገልግሎት አስመልክቶ ስለሚነሳው ግንኙነት ዓይነት ጥያቄ መሪው ከአስተናጋጁ በያደምጥ የበለጠ ፍሬአማ ያደርገዋል። መሪዎች ይህንን የማድመጥ ሃላፊነታቸውን በሚሳክሩበት ጊዜ ጉዳዩ ለአገልጋዮች ልብ መሻከር ከዚያም አልፎ እየከፋ ፍጅሮ ለመከፋፈል ምክንያት ሊሆን ይችላል። መሪዎች ይህንን ሌሎችን የማድመጥ ሃላፊነታቸውን እንዳይወጡ ከሚያደርጋቸው ሰበቦች ጥቂቶችን እንመልከት።

ሀ) «ሰንቱን እንሰጥ» የሚል ሰብብ። መሪ በአንድ ጊዜ የብዙዎችን አሳብ በተገባር ግጥል አይችልም። ነገር ግን ይህንን ምክንያት በማድረግ ከአገልጋዮች ለሚሰነዘሩት የተለያዩ አሳቦች ጁውን እንዳይዘጋ ሊጠነቀቅ ይገባል። የሁሉንም አሳብ ለማድረግ ባይችልም እንኳ፡ ሁሉንም ሊያደምጥና አስፈላጊውን ምላሽ ሊሰጥ ይችላል። ይገባልም። ሌሎች የሚናገሩትን ማድመጥ ግለት የግድ ከሚሰጡት አሳብ ጋር መስማማት ግለት አይደለም። ምንም እንኳ አገልጋዮች የሚሰነዘሩት አሳብ ለጊዜው ጠቃሚ ባይመስልም፤ ሊደመጥ ይገባል። የሚሰነዘሩትን አሳብ በማድመጥ መሪው ምንም እንኳ የአገልጋዮቹን አሳብ ባይቀበል፤ አገልጋዮቹን ግን እንደሚቀበላቸውና እንደሚያከብራቸው ያሳያል።

ለ) «ቤተ ክርስቲያን አገዛዝች» የሚል ሰብብ። በደሙ የተዋጀቸው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በምድር ላይ ካለ ከግንኙነት ድርጅት የበለጠ ሥልጣን አላት። በዚህም ሥልጣኗ እንደ ቃሉ በውስጧ ያሉ ምእመናንና አገልጋዮች ሊታዘዙት ይገባል። ነገር ግን ይህ ግለት እንደ መሪ ሌሎች አገልጋዮች ሊያሰሙ የሚፈልጉትን ድምጽ ፈጽሞ በመዝጋት፡ «እርፋችሁ ለቤተ ክርስቲያን መዝገት አለባችሁ» በሚል ብቸኛ አሳብ ይራመድ ግለት አይደለም። መሪው ግንኙነትን ጉዳይ አስመልክቶ ከተለያዩ አገልጋዮች የሚመጣውን አሳብ አድምጦና በቃሉ መርምሮ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምላሽ እንዲሰጥ ተጠርቷል። ይህንን አለማድረግ መሪው የቤተ ክርስቲያንን ሥልጣን ያለ አግባብ እንዲጠቀምበት ከማድረጉም በላይ ፍጻሜው አያምርምና ታላቅ ጥንቃቄ ያሻል።

ሐ) «ፕሮግራም ይቃወሳል» የሚል ሰብብ። መሪ እንደ ጊዜ ያወጣው ፕሮግራም እንዳይቃወስበት ሲል ብቻ ከተለያዩ አገልጋዮች የሚመጣውን ጠቃሚ አሳብ አሳደምጥም ካለ፤ የቆመለትን ዓላማ ሊመረምር ያስፈልገዋል። ሰዎች ከፕሮግራም ይልቅ የከበሩ ናቸው። ክርስቶስ ለሰዎች እንጂ ለፕሮግራም አልሞተም። የአንድ ፕሮግራም መቃወስ ለምእመናን በረከትና ለእግዚአብሔር ከብር ከሆነ ያ ፕሮግራም ሊቃወስ ይገባል። የአንድ ፕሮግራም መከበር ለሰዎች በረከትና ለጌታ ከብር የማይውል ከሆነ ያ ፕሮግራም ቤተክርስቲያንም አይጎዳም። ስለዚህ መሪ ከሁሉ በፊት ለጌታ ከብርና ለሰዎች መታኔጽ የሚውለውን እየመረመረ ሊመላለስ ተጠርቷል።

3) በራሱ የመቅደም ሃላፊነት።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔር ለዚያች ቤተ ክርስቲያን የሰጣትን ተልዕኮ አስመልክቶ በውስጧ ካሉት ምእመናንና አገልጋዮች በራሱ ካልቀደሙ ሁኔታው ግዌትን ይፈጥራል። «መሪ» የሚለው ቃል ትርጉም ራሱ ይህንን አሳብ ያጠቃልላል። መሪ የሚለው ቃል ረት ረት መሄድን፤ መንገዱን ግላዊትንና ለሌሎች የምሪት ምክንያት መሆንን ያካትታል። አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ የሚቀጥለውን የቤተ ክርስቲያን ሕገ-መመሪያ አስመልክቶ ዘወትር በፈላጊ የተሞላ ካልሆነ በስሩ ያሉት አገልጋዮች ሁኔታውን በግልጽ ግብታቸው አይቀርም። እነዚህ አገልጋዮች በቤተ ክርስቲያናቸው ውስጥ የሚከናወኑት አገልግሎቶች ከዚያ በተሻለ ሁኔታ ሊከናወኑ እንደሚችሉ

እያወቁ ያንን ግን ለማድረግ ሲያቅታቸው ስፍራቸውን በመልቀቅ «የተሻለ» አገልግሎትን ወይም ቤተ ክርስቲያንን ለመመስረት ይፈተናሉ። ይህ ሁኔታ ደግሞ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት ጠንቅ ነው። ስለዚህም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከተቀሩት አገልጋዮች ይልቅ የተገና በራህይ የበለጸጉ ሊሆኑ ይገባቸዋል። የሚከተሉት ነጥቦች የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በራህይ እንዳይተኑ ከሚያደርጓቸው እንቅፋቶች ጥቂቶቹን በመጠኑ ያሳዩናል።

ሀ) የለውጥ ፍርሃት። ሰው በተፈጥሮው ለውጥን ይፈራል። ስለዚህም ሁኔታዎች ቀድሞ ሲሄዱ በነበሩበት አቅጣጫ ፍጥነት እንዲቀጥሉ ይፈልጋል። ከለውጥ ጋር አብሮ ሊመጣ የሚችለውን ገና ያልተሞከረ ችግር መጋፈጥ የሚፈራ ሰው እድገት አይኖረውም። አዲስንና የተሻለን ሥራ ለመሞከር የሚፈራ ሰው በወጣትነት እድሜው ከያዘው ሥራው ሳያድግ ጡረታ ይወጣል። የተሻለ የትምህርት ደረጃ ላይ ለመድረስ የትምህርት ቤት ኑሮ የሚያመጣውን አዲስ ልምድ የሚፈራ ሰው ባለችው እውቀት ተወስኖ ይኖራል። ትዳር ላለመያዝ ከሰው ጋር እንደ አዲስ ተሳምዶ መኖርን ፈርቶ የብቸኝነትን ኑሮ አልለቅም ያለ ጎልግሳ ብቻውን ይቀራል። እነዚህ ሁሉ ምሳሌዎች ሰው ምን ያህል ለውጥን እንደሚፈራ የሚያሳዩን ናቸው። በአንጻሩም አንድ ለውጥን የሚፈራ መሪ አዳዲስ ራሳቸውን የመቀበልና የማሳደግ ባህሪ አይኖረውም። ለውጥን የሚፈራ መሪ ጎዳናውን መቀየር ቢያስፈልገው እንኳ ያንን እርምጃ ላለመውሰድ ዓይኑን ይወፍናል። እግዚአብሔር የአዲስ ነገር አምላክ ስለሆነ መሪዎች ሕዝቡን ወደ አዲስ የኔታ አሠራር ውስጥ ለማስገባት ከፈለገ ኔታ ለሚያለማድረው አዳዲስ ልምዶች ልቡን ሊከፍት ይገባቸዋል።

ለ) የድግግሞሽ (የሥርአት) አሰራት። አንድ መሪ የሚያደርገውን ማንኛውንም ነገር ለምን እንደሚያደርግ ራሱን ካልጠየቀ ዘወትር ተመሳሳይን ነገር ሲደጋገም ይኖራል። ይህ አደገኛ እስራት ነው። በአገልግሎት አካባቢ የሚከናወኑት ነገሮች ለሰዎች ሕይወትን የማይሰጡ ከገንዘብ ድግግሞሽና ሥርአቶች ብቻ ሆነው ሲቀሩ የመሪው አዲስን ራህይ የመቀበል አድል እየጠበበ ይሄዳል። በየፅሁቱ የሚደጋገሙ ሥርአቶች ሁሉ ስህተት አይደለም፤ ሆኖም መልካሚያን ሥርአቶች የሚያገዙ፤ ጥቅም የሌላቸውን ደግሞ የሚተኩ ለሰዎች በረከትና ለኔታ ክብር የሚውሉ ልምዶችንና ራሳቸውን ኔታ እንዲሰማቸው መሪዎች ክፍት ካልሆኑ ሁኔታው የቤተ ክርስቲያንን እድገት ውስን ያደርገዋል።

ሐ) የዘመኑን አጣጥሞ ጥያቄ አለመለየት። ቤተ ክርስቲያን እንደ ብርሃን ልታበራ የተጠራችበት ይህ ሕብረተሰብ የመለዋወጥ ባህሪ ይታይበታል። ትናንት ለሕብረተሰቡ ጠንቅ የነበረው ችግር ዛሬ ላይኖር ይችላል። በዚያው አንጻር ደግሞ ትናንት ያልነበረ ችግር ዛሬ ሕብረተሰቡን አስወንቅ የያዘ ሁኔታ ሊሆን ይችላል። የቤተ ክርስቲያን መሪ ይህንን ምስጢር በሚገባ መገንዘብ አለበት። ያንንም ማድረግ በመጀመሪያ በወቅቱ አንገብጋቢ ለሆነው ጥያቄ መልስ የሚሆንን ደህይ ከኔታ ለመቀበል በጸሎትና ቃሉን በማጥናት እንዲተጋ ሲያደርግ፤ በሌላ ጎኑ ደግሞ የጊዜውን ሁኔታ አስመልክቶ መውሰድ የሚገባው እርምጃ ሲኖር ወደ ጓላ እንዳይል ያገዝዋል። ለዘመኑ የሚሆን

መልእክት የማያመጣ መልእክተኛ አድማጭ እንደሌለው እመን መሆኑም በላይ መልእክቱን ከኔታ ለመቀበልም ያጠራጥራል። በዘመናቸው የኔታን አሳብ አገልግሎት ያለፉ የእግዚአብሔር ባሪያዎች መሉ ለነበሩበት ሕብረተሰብ በወቅቱ የሚገባውን መልእክት ለስተጋብተው ያለፉ ናቸው።

4) አገልጋዮች የሚጠበቅባቸውን ግልጽ የማድረግ ሃላፊነት። የሚጠበቅበትን በግልጽ ያላወቀ ሠራተኛ የተሰጠውን ተግባር ሊርሱ በመሰለውና በሚመቸው መንገድ እንደሚያደርግ ሁሉ ከመሪዎቹ ግልጽ የሆነን መመሪያ ያልተቀበለ አገልጋይ እንደመረዳቱ፤ እንደችሎታውና እንዳለፈው ልምዶች ሁኔታዎችን ማከናወኑ እመን ነው። አገልጋዮች አገልግሎትን አስመልክቶ ሰላሳባቸው ሃላፊነትና ለሚጠበቅባቸው ግዴታ ግልጽ ባለ ሁኔታው ከመሪዎቻቸው መመሪያን ስለተቀበሉ የሰም አደረም አለመግባባት መፈጠሩ አይቀርም። ለአገልጋዮች የሚጠበቅባቸውን ግልጽ ለማድረግ የብዙዎች መሪዎች ችግር ነው። በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት አገልጋዮች የሚመሩበትና መብታቸውንና ግዴታቸውን የማያውቁበት የተጠናከረ መመሪያ ባለመኖሩ አገልጋዮች በግምት ነው የሚመላለሱት። ስለዚህም መሪው ከአገልጋዮቹ የጠበቀውን ሁኔታ በማያገኝበት ጊዜ በልቡ ቅሬታን ይይዛል። ለምሳሌ፡- «ለምን እከሌ በዚህ የትምህርት ጊዜ አልተገኘም» ብሎ ቅር ከመሰኘቱ በፊት፤ በመጀመሪያ ማን በዚያ የትምህርት ክፍል ጊዜ ውስጥ መገኘት እንደሚገባው መሪው በግልጽ ማስታወቅ አለበት።

ለየት ያለ ሁኔታን እንደምሳሌነት ብንወስድ ነጥቢን የበለጠ ግልጽ ያደርገናል። ይህም ሁኔታ ለብዙ አብያተ ክርስቲያናት ያለመግባባት ምክንያት የሆነው የቤት ሰበቅ ጸሎት ጉዳይ ነው። ሁኔታው ይህንን ይመስላል። በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኝ አገልጋይ በቤቱ የጸሎት ፕሮግራም ለማዘጋጀት ያቅዳል። በእርሱ አስተሳሰብ ለኔታ ክብር በልቡ የተቃጠለውን ጥማት ማከናወኑ ነው። የቤተ ክርስቲያኒቱ መሪ ግን ለአሠራር አመቺ ሆኖ ስላላየው በቤት ውስጥ የጸሎትና የትምህርት ዝግጅት መጀመሩን ይቃወማል። ምናልባት ከምክንያቶቹም አንዱ ከስህተት ትምህርት ምእመናንን ለመጠበቅም ይሆናል። በዚህ ሁኔታ ለምእመኑ መጠንቀቅ ጤናማና ከመሪው የሚጠበቅ ሆኖ ሳለ በቤታቸው ጸሎት ከማድረግ የተከለከሉት አገልጋዮች ግን ጉዳዩን በመልካም አመለካከት ሳይመለከቱት ይችላሉ። በውጤቱም ዘወትር መሪው አገልጋዮችን ለማፈን እንደሚሻና ለመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ እንደኛ ተቃዋሚ እንደሆነ አድርገው ማሰባሰብ መናገር ይጀምራሉ። ጉዳዩም እየባሰ ሲሄድ ወደ መከፋፈል ሊመራ ይችላል። ለዚህ ዓይነቱ ችግር መፍትሄው ከመሪው ዘንድ ይገኛል። ቤተ ክርስቲያኒቱ ለምእመናኙ ከመጠንቀቅ የተነሳ የቤትን ጸሎት የምትከለክል ወይም ደግሞ በቅርብ ለመቆጣጠር የምትሻ ከሆነ ይህንን አቋሟን መግለጽ ያለባት የቤት ሕብረት ከተጀመረ በኋላ ሳይሆን ከመጀመሪያው ነው። አገልጋዮች ለማድረግ ሄታ አሳሰበን ያሉትን ነገር አንድ ከተከለከሉ በኋላ የሚሰማቸውን ምክንያት እንደ እውነተኛ ምክንያት ሳይሆን እንደ ሰበብ የመቁጠር ዝንባሌ አላቸው። በዚህ እንደ ምሳሌነት በተጠቀሰው ችግር ምክንያት የብዙዎች አንድነት መናወጡ ለሁላችን ግልጽ ነው።

ይህን የመሰላሉ ቀላል የሚመስሉ አለመግባባቶች የመሪውን የአገልጋዮችን ልብ ያቃቅራልና መሪ ከአገልጋዮች የሚጠበቀውን ግንኙነትም ነገር ግልጽ ግድረግ ያስፈልገዋል። ይህን እውነት በሥራ ለማዋል ለሚች አንባቢ መልእክቱ በበለጠ ሁኔታ ግልጽ እንዲሆንለት በማለት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልጋዮች የሚሳተፉባቸውን እንቅስቃሴዎች በሦስት ክፍል አብራራለሁ።

ሀ) ግዴታን ለመፈጸም። አገልጋይ የግድ ሊገኝባቸው የሚገቡት የቤተ ክርስቲያን አገልግሎቶች በዚህ ክፍል ውስጥ ይመደባሉ። ለምሳሌ የአገልግሎት ትምህርት በሚሰጥበት ጊዜ፣ መደበኛ የቤተ ክርስቲያን ለምልኮ በሚካሄድበት ጊዜ፣ የአባሎች ወይም የአገልጋዮች ስብሰባ በሚኖርበት ጊዜና እነዚህን የመሳሰሉ መሠረታዊ እንቅስቃሴዎች በሚካሄዱበት ወቅት አገልጋይ የግድ በዚያ ስፍራ ሊገኝ እንደሚገባው መሪው በግልጽ ግላወቅ ይገባዋል። ይህ ግንኙነትም አገልጋይ በጎንገራውም በይገባውም የሚያውቀው እውነት ነው ተብሎ ችላ ሊባል የሚገባው ጉዳይ አይደለም። ይህንን የአገልጋዮች ግዴታ ግልጽ የግድረግ ሃላፊነት የመሪዎች ነው። አንድ ጊዜ መሪዎች ይህንን የአገልጋዮችን ግዴታ ግልጽ ካደረጉ በኋላ አገልጋዮች ለሚያሳዩት ቸልተኝነት እንደ እግዚአብሔር ቃል ሊጠየቁ ይገባቸዋል።

ለ) ምሳሌ ለመሆን። አንዳንዶች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልግሎቶችም ሆኑ እንቅስቃሴዎች አገልጋዮች የግድ ሊገኙባቸው ወይም ሊሳተፉባቸው የሚገባቸው ሁኔታዎች ሳይሆኑ ይችላሉ። ለምሳሌ አንድ አገልጋይ በወቅቱ እየተሰጠ ያለውን የዓርብ ግታ ትምህርት ከዚህ በፊት ደጋግሞ የተማረው ስለሆነ በዚያ ስፍራ ላለመገኘት ቢመርጥ ጉዳዩ መሪዎችን ሊያሳዝን አይገባውም። ነገር ግን የእርሱ መገኘት ለሌሎች ላልበረቱት ምሳሌ ስለሚሆን መገኘትን ቢያዘውትር ፍሬው የበዛ ይሆናል። ለሌሎች ላልጠነከሩት ማበረታታ እንዲሆን የአገልጋዮችን መገኘት የሚመኝ መሪ ይህንን ሁኔታ ለአገልጋይ በግልጽ ግላወቅ አለበት። አለበለዚያ ያላቸውን ነጻነት ተጠቅመው በፕሮግራሙ ባልተሳተፉት አገልጋዮች ላይ ቅር በመሰኘት መሪው ልቡን ሊያሻክር አይገባውም።

ሐ) ፍቅርን ለመካፈል። በመወረሻም የምንመለከተው የተሳተፈ ዓይነት ወገኖች እንዲሁ የፍቅር ሕብረት ለማድረግ የሚገናኙበት ሁኔታ ነው። በዚህ ዓይነቱ እንቅስቃሴ ውስጥ የመሳተፉ ያለመሳተፍ ምርጫ ለእያንዳንዱ አገልጋይ የግል ውሳኔ ሊተል የሚገባ ጉዳይ ነው ብዬ አምናለሁ። ለምሳሌ በግንኙነት ማህበራዊ ኑሮ ውስጥ እንደሚሆነው ሁሉ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ያሉ ወገኖች በተለያዩ ሁኔታ ይሰታቸውን ይገልጻሉ። አንዳንዱ ትዳርን ምክንያት በማድረግ ከወገኖች ጋር ይሰታውን ሲካፈል፣ ሌላው ደግሞ ልደትን አስመርክቶ የፍቅር ግብዣ ያደርጋል። አንዱ የትምህርት ቤት ምረቃውን ምክንያት ሲያደርግ ሌላው ደግሞ እንዲሁ ጌታ ይመስገን ይገባል። እንግዲህ በእነዚህና በመሳሰሉት የፍቅር ግብዣዎች በመገኘት አገልጋይ ያለውን ፍቅር ሊገልጽ ነጻነት አለው። በጠቅላላ ጊዜላዊ ሁኔታ ምክንያት ባይገኝም ቤተ ክርስቲያንን አይባዳም። ይህንንም ሁኔታ ተገንዝቦ ለአገልጋዮች የምርጫ መብትንና የጌታን መስጠት ከመሪ ይጠበቃል። አገልጋዩም ለመልካም ሰራ የበረታ

መሆኑን በተግባር ለማሳየት ከፈለገ የፍቅር ግብዣዎችን ቸል ሊል አይገባውም።

5) መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከትን የማዳበር ሃላፊነት።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ አመራር የሚያስተምረን ትምህርትና በዓለማዊ ትምህርት ቤት ገብተን የምንማረው የአመራር ፍልስፍና የሰማይና የምድርን ያህል ይራራቃል። እንደ ጌታ ምሳሌነት ከሆነ፣ ታላቁ እንደ ታናሽ፣ አዋቂው ደግሞ እንደማያውቅ፣ አስተማሪው ደግሞ እንደ ተማሪ እንዲሆን ተጠርቷል። ዓለም፣ ለመብለጥ ከፈለገህ ሌሎችን ወቁን ትላለች፤ ክርስቶስ፣ ከፍ ለማለት ዝቅ በል ይለናል። ዓለም፣ ለማከበት ከፈለገህ አጠራቅም ትለናለች፤ ክርስቶስ፣ ለመቀበል ከጥ ይለናል። ዓለም፣ የጎዳህን ተበቀል ትለናለች፤ ክርስቶስ፣ በቀል የእኔ ነው ይለናል። ዓለም፣ እንዲሳካህ ከፈለገህ እወናብድ ትለናለች፤ ክርስቶስ፣ እውነተኛነት ያዋጣል ይለናል። ዓለም፣ ሳይቀድምህ ቅድመው ትለናለች፤ ክርስቶስ፣ እንዴት ለላፍውን አዙርለት ይለናል። ይህንን ምስጢር በሚገባ ያልተገነዘበ መሪ ለመብቀና ለከብሩ ሲከራከር ክርስቶስን ለማስከበርና ሌሎችን ለማነጽ ጊዜ ያጥረዋል። አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ በአገልግሎት ከሚመራቸው አገልጋዮች ጋር ወዋ የሆነና ትገትና የሞላበት ግንኙነት ይጠበቅበታል። የመሪና በእርሱ ስር የሚገኙ አገልጋዮች ግንኙነት የሚከተለውን መልክና ቅድም ተከተል ቢይዝ ውጤቱ ያማሪ ይሆናል።

ሀ) የአገልጋይ በመሪ ላይ መደገፍ። አንድ አገልጋይ በተሰጠው የአገልግሎት ቅበት ለማደግ በመጀመሪያ የግድ እግዚአብሔር በላዩ ባስቀመጠለት መንፈሳዊ መሪ ላይ በጥገኝነት መደገፍ ይገባዋል። ይህ ሁኔታ የአገልጋዩን በመሪው ላይ የመደገፍ ፍላጎት ብቻ ሳይሆን የመሪውንም አገልጋዩን የመሸከም ፈቃደኝነትንም ዊምር ይጠይቃል። ምክር ሲያስፈልገው ምክርን፣ ጸሎት ሲያስፈልገው ጸሎትን፣ ጥበብ ሲያስፈልገው ትምህርትን፣ አጽናኝ ሲያስፈልገው ደግሞ መጽናናትን ያገኝ ዘንድ አገልጋይ ጌታ በሾመው መሪ ላይ ሊደገፍ ያስፈልገዋል።

ለ) የአገልጋይ በራሱ መቆም። አንድ አገልጋይ ዘወትር በመሪው ላይ ጥገኝ ሆኖ እንዲኖር የጌታ ፈቃድ አይደለም። የጥገኝነቱ ዘመን አልፎ በጌታ ጸጋ ራሱን ችሎ ለአገልግሎት የሚወጣበት ጊዜ ሲመጣ ያስፈልጋል። ይህንን የሕይወት እድገት አገልጋዩም ሊኖሩቀው ይገባል መሪውም አገልጋይ ወደዚያ መሳት እንዲደርስ ሊያግዝው ያስፈልጋል። መሪ ለተከታዩ መንገዱን እንዲያሳይ እንጂ የራሱን ማንነትና ችሎታ ሊያገላ አልተጠራም። አገልጋዩ መማር የሚገባውን መሰረታዊ ትምህርት ከቀሰመ በኋላ በጌታ እርዳታ የሚወጣበት መንገድ ሊፈለግለት ይገባል።

ሐ) የአገልጋይና የመሪ መደገፍ። በመጀመሪያ አገልጋይ በመሪው ላይ ይደገፋል። ይህም በራሱ የመቆምን ምስጢር በሚገባ እስከሚለማመድ ድረስ ነው። ከዚያም በመቀጠል አገልጋይ ራሱን ወደ መቻል ደረጃ ሊደርስ ይገባዋል። በመወረሻም አገልጋዩና መሪው ወደ መደጋገፍ ደረጃ ሊደርሱ ይገባቸዋል። መሪ በአገልግሎት ካሳደኩት

አገልጋይ ጋር እንዴት እደጋገፋለሁ በሚል ትኅትና በጎደለው አሳብ ሊጠመድ አይገባውም።

የዳውሎስንና የቲቶን ግንኙነት እስመርኩዘን ከላይ የዘረዘርናቸው ነጥቦች በሙሉ በዘመናችን ላለቸው የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን እንድነት አስፈላጊ ለመሆናቸው ጥርጥር የለውም። የዳውሎስና የቲቶ ጤናማ ግንኙነት በቀርጢስ ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን መታነጽ ዋነኛ መሰሪያ እንደሆነ ሁሉ ዛሬም በመሪዎችና በሰራቸው ባሉ አገልጋዮች መካከል የሚኖረው ግንኙነት የቤተ ክርስቲያንን በአንድነት መቆም ይወስናል። የመሪዎች ቸልተኝነት በጫመረ ቁጥር የአገልጋዮች ለአገልግሎት መሰጠት እየቀነሰ፤ የቤተ ክርስቲያን እንድነት ደግሞ እየደፈረሰ ይሄዳልና ሊታሰብበት የሚገባ እውነት ነው።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሌሎችን አሳድገው ወደ አገልግሎት ማብቃት እንደሚገባቸው በሰፊው ተመልከትን። ይህም ሃላፊነታቸው ሰፊና ለቤተ ክርስቲያን እንድነት መሰረታዊ ጉዳይ እንደሆነም አጠናን። ሆኖም ምናልባት በአንዳንድ አንባቢዎቼ አእምሮ አሁንም ያልተመለሰ ጥያቄ ሲኖር ይችላል። አንዳንድ አገልጋዮች፡ «መሪዎቻችን በአገልግሎት እንድናድግ ያለባቸውን ሃላፊነት በፍጹም ካልተወጡ እስከመቼ ዝም ብለን እንይ?» በማለት በውስጣቸው የሚብላላውን ወጥቶ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የመክፈት ፍላጎት ለመግለጽ ይቃጣቸዋል። ምናልባትም ይህን ጽሑፍ በማንበብ ላይ ያለ አገልጋይ በዚህ ዓይነት ጥያቄ የተሞላ ሊሆን ይችላል።

ለእንደዚህ ዓይነት ጥያቄ የምሰጠው መልስ፡ መሪዎቻችን ወደ ስጦታችን መላት እንዳንደርስ ሃላፊነታቸውን ያልተወጡ ሲመስለን ዝም ብለን መመልከት የለብንም። ነገር ግን ማድረግ ያለብንንና የሌለብንን ሁኔታ ጠንቅቀን ማወቅ ይገባናል። ብንከተላቸው መልካም መመሪያዎች ይሆኑልናል ብዬ የማምንባቸውን ነጥቦች ከመሰንዘሪ በፊት በፍጹም ልናደርገው የማይገባንን ነገር ጠቅሼ ልለፍ። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአገልግሎት አሳሳደጉኝም በማለት ሌላ ቤተ ክርስቲያን ለመክፈት መነሳት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ያስወጣልና አጥብቀን እንጠንቀቅ። ቤተ ክርስቲያንን ሊመሰርት የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ እንጂ የግለሰቦች አይደለችም። ስለዚህም አገልጋይ ቤተ ክርስቲያንን ለመመስረት መነሳት ያለበት ጌታ ስለመፈው እንጂ ያለበት ሁኔታ ስላሳስደሰተው ሊሆን አይገባውም። ቤተ ክርስቲያን የመመስረት ሁኔታ የተልዕኮና የጥሪ ጉዳይ እንጂ እንደ መንገድ ካልሰራልኝ በሌላ ልካዝ የምንለው የእማራዊ ጉዳይ አይደለም። ይህን ምስጢር ካስተዋልን በኋላ የሚከተሉትን ነጥቦች ለማድረግ እንትጋ።

1) በጸሎት መትጋት። አገልጋይ አእምሮው በምንም ዓይነት ጥያቄ በሚሞላበት ጊዜ ከሁሉ ማስቀደም ያለበት፤ ጌታ ስለዚህ ሁኔታ ምን ይላል በማለት በጸሎት መትጋት ነው። የሰጋን ምክር ከመስግት የጌታን ምክር መስማት ውጤቱ ያማሪ ይሆናል። ይህንም ለማድረግ ጸሎት አማራጭ የሌለው መንገድ ነው።

2) በአገልግሎት መትጋት። እግዚአብሔር በጊዜው ከፍ እንዲያደርገን ከፈለገን ራሳችንን ዝቅ ማድረግ ይገባናል። ይህንንም ከምናደርግበት መንገድ አንዱ የተገፋን ሲመስለን እንኳ፡ «የማገልግለው በደሙ የዋጀኝን ክርስቶስን ነው» በማለት እንደበትን ገርቶና ስሜትን ገዝቶ በነበሩበት አገልግሎት በታማኝነት መትጋት ነው። «ለእኔ የሚገባኝ አገልግሎት ከዚህ የተሻለ ነው» ከማለት ይልቅ፤ እንኳን ለሌላ አገልግሎት፤ ለዚህም የማልገባ ነበርኩ በማለት ባሉበት መቆየት ታላቅ የእድገት ምልክት ነው።

3) ልብን በመጠበቅ መትጋት። የትዕቢትን ቃል መናገር፤ እልህና ጌታ ባቆማቸው አገልጋዮች ላይ መነሳት አገልጋይ ካለማድረግ ልቡን ሊጠብቅ የሚገባቸው ሁኔታዎች ናቸው። የእግዚአብሔር ባሪያ ዳዊት ጌታ ከቀባው በኋላ በረሃ ለበረሃ የተንከራተተው በእግዚአብሔር አገልጋይ በሳላል ምክንያት ነው። ዳዊት ግን ልቡን በመጠበቅ የተጋ ታማኝ ባሪያ ነበር። ሳላል እያሳደደው እንኳን በምን ዓይነት ትኅትና እንደተመላለሰ ሁላችንም የምናውቀው ታሪክ ነው። እግዚአብሔር ከመስቀሉ ስር ዝቅ ብለው የሚጠብቁትን ሳይጎበኝ ቀርቶ አያውቅም።

እንግዲህ እንደ መሪ ያለበትን ሃላፊነት ጠንቅቆ በማወቅ ሲመላለስ ለእግዚአብሔር ቤት ትልቅ የበረከት ምንጭ ይሆናል፤ ይህም የመሪ የግሉ ሃላፊነት ነው። ነገር ግን በአንዲት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ መሪ ብቻ ባለመኖሩ ሌላ ልናስብበት የሚገባንን ጥያቄ ያስታውሰናል። መሪዎች በአንድነት ሲሰሩ ሳሉ ሊጠነቀቁ የሚገባቸው ጉዳይ አለ ወይ? ለመልሱ ወደሚቀጥለው ምዕራፍ እንሸጋገር።

II

መሪ ሆይ
ምሳሌ ሁን
1፥5-9

«በሰዚህ ምክንያት የቀረውን እንድታደራጅ በየከተማውም እኔ አንተን እንዳዘዝሁ፡ ሽማግሌዎችን እንድትሸም በቀርጤስ ተውሁህ የማይነቀፍና የአንዲት ሚስት ባል የሚሆን፡ የሚያምኑም ልጆች ያሉት፡ በለ መዳራትም ወይም ስለ አለመታዘዝ የማይከሰስ ማንም ቢኖር፡ ሹመው። ኤጲስ ቆጶስ ፡ እንደ እግዚአብሔር መጋቢ፡ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባዋልና የማይኮራ፡ የማይቆጣ፡ የማይሰክር፡ የማይወቃወቅ፡ ነውረኛ ረብ የማይወድ፡ ነገር ግን እንግዳ ተቀባይ፡ በነ የሚሆነውን ነገር የሚወድ፡ ጠንቃቃ፡ ጸድቅ፡ ቅዱስ፡ ራሱን የሚገዛ ይሁን። ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ደግሞ ሊመክር ተቃዋሚዎቹንም ሊወቅስ ይችል ዘንድ እንደ ተማረው በታመነ ቃል ይጻፍ።»

ጳውሎስ የመክፈቻ ሰላምታውን ካቀረበ በኋላ ጊዜ ሳያባክን በቀጥታ ሊያስተላልፍ ወደ ፈለገው ቁም ነገር ይሸጋገራል። ቲቶ በቀርጤስ እንዲቆይ የሆነበትን ዋነኛ ተልዕኮ ባጭሩ ከገለጸ በኋላ፡ ወደ ዋና ፍሬ ነገሩ ያልፋል። በዚህም ክፍሉ የሚያተኩረው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሊኖራቸው ስለሚገባ ብቃት ሲሆን፡ የሚዘረዝራቸው መለኪያዎች የማያዳግመሩና የማያጠያይቁ ናቸው።

1) የቲቶ ተልዕኮ (1፥5)

ከጳውሎስ አነጋገር ጳውሎስና ቲቶ በእንድ ወቅት አብረው በቀርጤስ እንዳገለገሉ እንገነዘባለን። ይህ አብረው ያገለገሉበት ወቅት መቼ እንደነበረ ለማወቅ አስቸጋሪ ሲሆን፡ በሐዋርያት ሥራ ውስጥም ቢሆን ምንም የተገለጠልን ነገር የለም። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 27 ውስጥ እንደምናነበው፡ ጳውሎስ በእስር ላይ ሆኖ ወደ ሮም በተጓዘበት ወቅት በቀርጤስ «መልካም ወደብ» በሚሏት ስፍራ ለጥቂት ቀናት መቆየቱ ግልጽ ነው። ሆኖም፡ እንዳንደች እንደሚያምኑት፡ ጳውሎስ በዚያን ወቅት ነው ቀርጤስን በወንጌል ጎብኝቶ ቲቶን በዚያ የተወው ብሎ ለመደምደም አይቻልም። እንዲያውም በዚያን በእስር ጉዞ ላይ ቲቶ አብሮት ለመኖሩ ምንም ማረጋገጫ የለንም። ጳውሎስ በሮም ከነበረበት እስር ከተፈታ በኋላ ወደ ቀርጤስ በመጓዝ ደሴቲቱን በወንጌል እንደደረሳት ማመኑ የተሻለ ማብራሪያ ሲሆን፡ በሌላው ጎዱ ደግሞ በበዓለ ጎምሳ ዕለት ተገኝተው የነበሩ የቀርጤስ ሰዎች (ዮሐ. 2፥11) ይህን የምስራች ወንጌል በዚያን ጊዜ ወደ ቀርጤስ ይዘው በመመለስ የቀርጤስን ቤተ ክርስቲያን መስርተዋት ይሆናል ብሎ መገመቱም ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ አመለካከት ነው።

ጳውሎስ በቀርጤስ በነበረበት ወቅት ለምን ያህል ጊዜ በዚያ እንደቆየ ባናውቅም፡ በሌላ ስፍራ አጣጥሎ ጉዳይ ስላጋጠመው ቲቶን

በአደራ በቀርጤስ በመተው እንደሄደ ይታመናል። የቲቶ ዋና ተግባር ሽማግሌዎችን መሸም ነበር። በቀርጤስ የነበሩት ክርስቲያኖች የተደራጁ ስላልነበሩና ብቁ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስላልነበሩአቸው ይህን ሁኔታዎችን የማደራጀትንና ሽማግሌዎችን የመሸም ተግባር ቲቶ ማከናወን ነበረበት። እዚህ ላይ ሽማግሌ ሲል በእድሜ የገፉ ለማለት ላይሆን የቤተ ክርስቲያን መሪ ለማለት እንደፈለገ ግልጽ ነው። ከሁኔታው እንደምንረዳው፡ ጳውሎስ ከቀርጤስ ከመልቀቁ በፊት ይህንኑ ትእዛዝ ለቲቶ በቃል የገለጸለት ሲሆን፡ አሁን ደግሞ በጽሑፍ ለማረጋገጥ የፈለገ ይመስላል።

2) የሽማግሌዎች ብቃት (1፥6-9)

በቀርጤስ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን በጤናማ ሁኔታ እንድታድግ መሪዎቿ በጥንቃቄ መሸም ነበረባቸው። ይህንን እውነት ጳውሎስ ሲያስተጋባ የዘረዘራቸውን የመሪዎች የብቃት መለኪያዎች በሦስት ክፍለን ልንመለከታቸው እንችላለን። እነርሱም፦ ሀ) የሽማግሌው የሕብረተሰብ ኑሮ (ቁ.6)፡ ለ) የሽማግሌው የግል ኑሮ (ቁ.7-8)፡ እና ሐ) የሽማግሌው የመንፈሳዊ ትምህርት (ዶክትሪን) ሁኔታ ናቸው (ቁ.9)።

ሀ) የሽማግሌው የሕብረተሰብ ኑሮ (ቁ.6)። እንድ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ በሕብረተሰቡ ዘንድ መልካም ምስክርነት ከሌለው ከቡር የሆነውን የእግዚአብሔርን ሥራ በሚገባ ይሠራ ዘንድ አይቻለውም። ይህንን በሕብረተሰቡ ዘንድ ሊኖረው የሚገባውን መልካም ሕይወት ጳውሎስ በሦስት መልኩ አስቀምጦታል። በመጀመሪያ ሽማግሌ «የማይነቀፍ» ሲሆን ይገባዋል። ይህም ትእዛዝ ለሽማግሌነት የሚመረጠው አገልጋይ ካሳለፈውም ሆነ በጊዜው ከሚኖረው ሕይወቱ በሰዎች እእምሮ ጥያቄን የሚፈጥርና ምስክርነቱን የሚበክል እንዳችም እንከን ሊኖረው እንደማይገባ ይጠቁመናል።

በመቀጠልም «የአንዲት ሚስት ባል» የሚለውን ትእዛዝ እናነባለን። ይህንን ትእዛዝ አስመልክቶ የተለያዩ ትርጓሜዎች ይሰነዘራሉ። አንዳንዶች ይህ ትእዛዝ ሽማግሌው የግድ ያገባ ሊሆን እንደሚገባው የሚናገር ትእዛዝ ነው ብለው ያምናሉ። ይህንን ትርጓሜ ውድቅ የሚያደርገው የጳውሎስ፦ «የአንዲት ሚስት ባል» የሚለው አባባል ነው። ይህ አባባል፡ «ሚስት ያገባ» ከሚለው አነጋገር የተለየ መሆኑ ግልጽ ነው። ሌሎች ደግሞ የሚመረጠው ሽማግሌ የመጀመሪያ ሚስቱ ብትሞትም እንኳ ደግሞ ማግባት የለበትም በማለት ይተረጎሙታል። ይህ አመለካከት በሌሎች ስፍራ ጳውሎስ ሁለተኛ ጋብቻን አስመልክቶ ያስተማረውን ትምህርት ይጻራል (ሮሜ 7፡2-3፤ 1ቆሮ. 7፡39)። በመወረሻም ይህ «የአንዲት ሚስት ባል» የሚለው አሳብ እንድ ሽማግሌ በአንድ ጊዜ ከአንድ በላይ ሚስት ሊኖረው እንደማይገባ የሚናገር እንደሆነ ይታመናል። ይህም አተረጓጎም ቀደም ሲል ከተዘረዘሩት ትርጓሜዎች የበለጠ መጽሐፍ ቅዱሳዊና ተቀባይነትን ያተረፈ እውነት ነው።

አንድ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ባለው የሕብረተሰብ ኑሮ የማይነቀፍና የአንዲት ሚስት ባል ከመሆኑም አልፎ፦ «የሚያምኑም ልጆች ያሉት ስለ መዳራትም ወይም ስለ አለመታዘዝ የማይከሰስ»

ሊሆን ይገባል። ይህ አባባል ግልጽ ሆኖ ሳለ፡ «ሰለ መፋራት ወይም ስለ አለመታዘዝ የማይከሰስ» የሚለው አባባል ስለ ሽማግሌው ልጆች የተነገረ ትእዛዝ እንጂ ከአጻጻፉ እንደሚመስለው ስለ ሽማግሌው ባህሪ የተጻፈ አለመሆኑን አንባቢው ሊረዳ ይገባል። በዚህም ትእዛዝ መሰረት አንድ ሽማግሌ የቤተ ክርስቲያንን ሕዝብ ለማስተዳደር ብቁ መሆኑ የሚታወቅለት በመጀመሪያ የራሱን ቤተ ሰብ በሚገባ ማስተዳደር ሲችል እንደሆነ እንገነዘባለን። ይህም ሁኔታ ከሚታወቅበት መንገዶች አንዱ ልጆቹ ጌታን የሚወዱና በሕብረተሰቡ ዘንድ በመጥፎ ባህሪያቸው በማቸው የማይነሳ ሲሆኑ ነው። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ለእግዚአብሔር ቤት ብቻ እየተጋ ቤተ ሰቡን ችላ ካለ ሚዛናዊ ሕይወት እንደገደለው ያመለክታል።

ለ) የሽማግሌው የግል ኦሮ (፩ 7-8)። ጳውሎስ «ኤጲስ ቆጶስ» ግለሰብ ከሽማግሌዎች የተለየ አገልግሎት ዘርፍ ማስተዋወቁ አይደለም። ሽማግሌና ኤጲስ ቆጶስ አንድ ዓይነትን ትርጉም ያዘሉ ቃላት በመሆናቸው ጳውሎስ አሁንም የሚናገረው ስለ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ነው።

ጳውሎስ ስለ ሽማግሌው የግል ሕይወት ሲያብራራ፡ «እንደ እግዚአብሔር መጋቢ፡ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባልና» በሚለው ክፍ ያለ ደረጃ ባለው አባባል ስር አሰራ እንደ የሽማግሌውን የግል ሕይወት የሚነኩ ሁኔታዎችን ይተነትናል። (1) «የማይኮራ» የሚለው ቃል አንድ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ሌሎችን በመናቅ ስለ ራሱ ግሰብ ከሚገባው አልፎ እንዳያስብ ያስታውሰናል። (2) «የማይቆጣ» ከሚለው ትእዛዝ ደግሞ ሽማግሌው ካለአግባብ የሚቆጣ እንዳይሆንና ለቂጣ የዘገየ እንዲሆን ያሳስበናል። በጊዜው ሁኔታ በውስጡ የሚቃጠልበትን ቂጣ በመታገስ የሚያሳልፍ ሰው ቂጣን ማሸነፉ እውን ነው። (3) «የማይሰክር» ግለሰብ ብዙም ማብራራት የማይፈልግ ግልጽ ቃል ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪ የሰዎችን እእምሮ አደንዝዞ ከሚያስቀምጥ ነገር ጋር ምንም ዓይነት ጉዳይ ሊኖረው እንደማይገባ የክርስቲና ተቃዋሚዎች እንኳ የሚያውቁት እውነት ነው። (4) «የማይጨቃጨቅ» የሚለው ቃል ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች ጭካኔንና መግታትን ያዘለ አባባል ነው። ሲሉ ትርጓሜውን በአማርኛችን ከተሰጠው ቃል ይልቅ ትንሽ ገለጽ ያደርጉታል። ይህም በሚገባ ተጠንቀብቶ የሚያስኬድ ሆኖ ተገኝቷል። ሽማግሌ ሌሎችን ለመግታት እጁን የመዘርጋት ድረስ ጭካኔ ካለበት ትኩረት የሆነውን ክርስቶስን ወክሎ ለአገልግሎት መቆም አስቸጋሪ ይሆንበታል። (5) «ነውረኛ ረብ የማይወድ» ከሚለው አባባል ገንዘብን የመውደድ መልእክት እናገኝበታለን። ሽማግሌ ከገንዘብ ፍቅር ልቡን ሊጠብቅ ይገባል። በተለይም ደግሞ ከጌታ በተቀበለው ከብርሃና የአገልግሎት በር በመጠቀም ነውረኛ የሆነን ትርፍ ለማግኘት ልቡን እንዳይሰጥ ይጠበቅ። ሠራተኛ ደመወዙን ሊቀበል እንደሚገባው ግልጽ ሆኖ ሳለ፡ አገልጋይ ከልኩ በማለፍ ገንዘብን የማከማቸት ትኩረት እንዳይኖረው ይህ ትእዛዝ ያስተምረናል። (6) «አንገሩ ተቀባይ» ከሚለው ቃል በግልጽ እንደምንመለከተው፡ ሽማግሌ ዘወትር ቤቱን ለእንገዳቶች የከፈተ ሊሆን እንደሚገባው ያስረታታል። በተለይም አማኞች ከስፍራ ወደ ስፍራ አብዝተው ይዘዋወሩበት በነበረበት በጳውሎስ ዘመን ይህ ትእዛዝ ልዩ ትርጉም ያዘለ ነው። እነዚህ አማኞች ከማያምኑት ዘንድ

እንግድነት በማይመች ሁኔታ ከሚቀመጡ ይልቅ አገልጋዮች በራቸውን ቢከፍቱላቸው ትልቅ በረከት ነው። (7) «በጎ የሆነውን ነገር የሚወድ» ማለት ለበጎ ሰውም ሆነ ለበጎ ነገር ፍቅር ያለው ተብሎ ቢተረጎም እውነት ነው። መሪው በሰውም ዘንድ ሆነ በሁኔታዎች ውስጥ የሚኖርን በጎ ነገር የሚወድና ያንንም በጎነት ለመደገፍ ራሱን የሰጠ ቢሆን የራሱን በጎነት ያሳየናል። (8) «ጠንቃቃ» የሚለው ቃል አገልጋዩ ራሱን የገዛ፡ ሚዛናዊና ሁሉን ነገር በማስተዋል የሚያደርግ ሊሆን እንደሚገባው ያስተምረናል። (9) «ጸድቅ» ከሚለው ትእዛዝ በስቃች ዘንድ ቅን የሆነን ፍርድ የሚያደርግ የሚለውን አባባል እናገኛለን። ከሰዎች ጋር ባለው ግንኙነትም ዓይነት እድራት አገልጋይ ሐቀኝነት፡ ቅንነትና ጽድቅ የተሞላ ካልሆነ ለእግዚአብሔር ሥራ የሚውል ምስክርነትን ያጣል። (10) «ቅዱስ» ሲል ጳውሎስ ለማለት የፈለገው ሽማግሌው በእግዚአብሔር ፊት ያለው እርምጃ ጥንቃቄና ቅድስና የተሞላ ሊሆን እንደሚገባው ነው። (11) «ራሱን የሚገዛ» ከሚለው አባባል ምኞትንና ፍላጎትን ለመቆጣጠር የመቻልን ፍራ ነገር እናገኛለን። ራሱን የሚገዛ አገልጋይ የተፈቀደለትን በመጠኑ የሚያደርግ፡ ካልተፈቀደለት ነገር ደግሞ ፈጽሞ ለመራቅ ራሱን የመግዛት ብርታት ያለው ሊሆን ይገባል።

ለ) የሽማግሌው የመንፈሳዊ ትምህርት (ዶክትሪን) ሁኔታ (፩ 9)። እንደ እግዚአብሔር አገልጋይ ሽማግሌው የቤተ ክርስቲያንን መሰረታዊ እምነት በሚገባ የሚያውቅና ለዚያም እምነት ታማኝ ሊሆን ይገባል። ይህም እውቀቱና ታማኝነቱ ተቃዋሚዎችን ለመቋቋምና ለማቸዋት ለማጠናከር ይረዳል። ባለው የእምነት ጽንሰተ የተመሰከረለት መሆኑ እጅግ አስፈላጊ ጉዳይ ነው። የቤተ ክርስቲያንን መሰረታዊ እምነት አስመልክቶ ከቤተ ክርስቲያን መሪ ብዙ ይጠበቅበታል። የክርስቲናን እምነት ምስጢር ጥርት ባለ ሁኔታ ከግወቅ አልፎ በእነዚያ መሰረታዊ እምነቶች ላይ በየጊዜው የሚነሱትንም የሰህተት ትምህርቶች ሁኔታ በሚገባ ሊገነዘብ ይገባል። ይህም ትጋቱ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ላይ የሚነሱትን የሰህተት ትምህርቶች ለመቋቋም ያስችለዋል።

«ኤጲስ ቆጶስ፡ እንደ እግዚአብሔር መጋቢ፡ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባልና» (፩ 7)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተሾሙ መሪዎች ባህሪያቸው እንደ እግዚአብሔር ቃል ካልሆነ፡ ለጌታ ሥራ እንቅፋት ከመሆን አልፎ ለቤተ ክርስቲያን መከፋፈል ምክንያት ይሆናል።

የሰውን ግንኙነት የሚሰይመው ባህሪው ነው። የባህሪው ውበት ከመልክ ተንጅናና እንከን ከማይወጣለት የአካል አጽም ይበልጥ ይግርካል። ሰው በባህሪው ሌሎችን ያቀርባል፡ በባህሪው ደግሞ ያርቃቸዋል። ባህሪያቸው በሰው ውስጥ በጊዜ ብዙት የሚያደግ ነገር ነው። ስለዚህም አንድ ሰው መልካምን ባህሪያቸው ለማደግ የሚችሉን ያህል አጎል ባህሪያንም በውስጡ የማጸበር ችሎታ አለው። መልካምን ባህሪያቸው ከማጸበር ይልቅ ግን አጎል ባህሪያን ማክበት እጅግ ቀላል ነው። ይህ የሆነበት ምክንያት ሰው በውስጡ ከአጻም የወረሰው የጋጢአት ህንባሌ

በላለውና የሚኖረውም በጋጢአት በተመረዘች ዓለም ውስጥ በመሆኑ ነው።

የባህሪያን እጅግ አስፈላጊነት ስናለላለል በእውነትም እግዚአብሔር በቤቱ ላይ በመሪነት የሚሾሙት አገልጋዮቹ በመልካም ባህሪያቸው የተመሰከረላቸው እንዲሆኑ መመሪያን መስጠቱን «እሚን» ብለን እንድንቀበለው ያደርገናል። ይህንንም አስመልክቶ ባሪያውን ጳውሎስን በመጠቀም እንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ ሊኖረው ስለሚገባው የባህሪያ ሁኔታ መንፈስ ቅዱስ መመሪያን ሰጥቶናል። መቸም ጳውሎስ ልዘርዘር ቢል እንድ መሪ ሊኖረው ስለሚገባው ባህሪያ ስፍራ እስኪጠበቀው ድረስ መጻፍ እንደሚችል ግልጽ ነው። ሆኖም፤ መሪ «የማይነቀፍ ሊሆን ይገባዋል» የማለው አሳብ ሁሉንም ይጠቀልላል። ከዚህም ትእዛዝ አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ በነገር ሁሉ እንከን የማይገኝበት ሊሆን እንደሚገባው እንማራለን።

መቸም በየዘመናቱ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ምስክርነት ለማጥፋት ሰይጣን የማይመጣበት ቀዳዳ የለውም። በብሉይ ኪዳን ዘመን በመጣበት እመጣጡ በእነ ጳውሎስ ዘመን ሊመጣም ላይመጣም ይችላል። በእነዚያ ዘመናት በመጣበት ተንኮሉ ደግሞ በዚህ በዘመናችን ላይተናኮለን ይችላል። ያም ሆነ ይህ አንድ እውነት አለ፤ ሰይጣን የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን ምስክርነት ለማጥፋት ከሚጠቀምባቸው ዋነኛ መንገዶች አንዱ በአገልጋዮች የመልካም ባህሪያ ጉድለት በመግባት ነው። ለዚህ ነው አገልጋይ፤ በተለይም የቤተ ክርስቲያን መሪ፤ ባህሪው እንከን እንዳይገኝበት ዘወትር ሊተጋ የማያስፈልገው።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ባህሪያ እንደ እግዚአብሔር ቃል በማይሆንበት ጊዜና በነቀፊታ በሚመረዝበት ጊዜ ለአገልግሎት የማይመች ሁኔታ ይፈጠራል። የሰዎች አእምሮ በጥያቄ ይዋላል። እድገት ይቆማል። ዓይን ሁሉ ከክርስቶስ ላይ ይነሳና ወደ ሰዎች ይዞራል። ቀድሞ ለጸሎት ይተጋ የነበረ ምእመን አሁን ለወራ መገናኘትን ያዘውትራል። ከዚህ ሁሉ የሚያሳዝነው ግን በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሕይወት ውስጥ ነቀፊታ በሚገኝበት ጊዜ ሁኔታው ለቤተ ክርስቲያን መከፈል ምክንያት ሲሆን ነው። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ለአንባቢዬ ለማስተላለፍ የምፈልገው መልእክት፤ በመጀመሪያ በዘመናችን ያሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በእንዴት ዓይነት የነቀፊታ ወጥመድ ውስጥ በቀላሉ ሊገቡ እንደሚችሉ ሲሆን፤ በተወማሪም በመሪዎች ሕይወት ውስጥ ነቀፊታ በሚገኝበት ጊዜ ሁኔታው በእንዴት ዓይነት መንገድ ቤተ ክርስቲያንን ወደ መከፈል ደረጃ እንደሚደርስ ይሆናል። በዘመናችን በመሪዎች ሕይወት ውስጥ በመግባት ባህሪያቸው ላይ ጥቁር ነጥብ እንዲገኝ የማያደርጉትንና በጣሙና የተለመዱትን ሁኔታዎች ከዚህ በመቀጠል በሦስት ዋና ዋና ክፍሎች በመከፈል እንመለከታለን።

1) «የተገለጸ» ኃጢአት

በማንኛውም ዓይነት የሥራ ዘርፍ ውስጥ የመሪነት ስፍራ መያዝ ቀላል ነገር አደለም። መሪ በተከታዮቹ ላይ ትንሽም ቢሆን ሥልጣን አለው። ስለዚህም ሳያስተውለው የእርሱን ያህል ሥልጣን የሌላቸውን ተከታዮቹን ሊጠናቀቁ ይችላል። ይህ ሁኔታ መሪ በየዕለቱ በማስተዋል

ሊራመድበት የሚገባው ጉዳይ ነው። ነገር ግን ከዚህ በበለጠ ሁኔታ መሪን በቀላሉ ሊያጠቃቃው የሚችል ጉዳይ አለ። መሪ ያለበት የላፊነት በስሩ ካሉት ተከታዮቹ ጋር በትግትና በመመላለስ ብቻ የተወሰነ አይደለም። በአጠገቡም ካሉ መስሎቹ ጋር አብሮ የመሥራት የላፊነት አለበት። እነዚህ መስሎቹ አብረውት በአመራር አገልግሎት ውስጥ የሚደክሙ አቻዎቹ ናቸው።

በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመሪነት አገልግሎት ውስጥ የሚሰማሩት አገልጋዮች ቁጥር ከአንድ በላይ መሆናቸው እሙን ነው። እነዚህ መሪዎች እርስ በርሳቸው ባላቸው የዕለት በዕለት አገልግሎት ትልቅ ትግትናን የተሞላ እርምጃ ይጠበቅባቸዋል። የመሪዎችን የእርስ በርስ ግንኙነትና አብሮ መሥራት አስመልክቶ ብዙ ሊነሱ የሚችሉ ጥቃቅን ችግሮች ሊኖሩ ሲችሉ፤ በጣም ጎልቶና ተደጋግሞ የሚታየው፤ «የሥልጣን ሽሚያ» የተሰኘው ዓለማዊ መርዝ ነው። ይህም ሁኔታ በመሪዎች መካከል ሲነሳ ለዓለም ሁሉ በይፋ ስለሚታይ «የተገለጸ ኃጢአት» ብዬ እጠራዋለሁ። ይህ ችግር ነገር ሁሉ በሰለለ ሁኔታ ሲሄድ አገልግሎት እንደተለመደው ሲጓዝ የመነሳት ባህሪያ የለውም። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ አንድ እንቅስቃሴዎችና ለውጦች የሚደረጉበት ወቅት ሲመጣ የማገርሸት ጸባይ አለው። ለምሳሌ፤ ከመሪዎች መካከል አንዱ ለአገልግሎት የሚሾምበት ጊዜ ሲደርስ፤ ይህ ድካም ያለበት ሰው ዕረፍት ማጣት ይጀምራል። ያንንም ስፍራ ለመጨበጥ መደረግ ያለበትን ከማድረግና መናገር ያለበትን ማንኛውንም ነገር ከመናገር ወደ ጓላ አይልም። በተለይም በመሪዎች መካከል የአሳብ ልዩነት ሲነሳ ተደማጭነትን የማግኘት ጥማት ካለው ሰው ጀርባ የሥልጣን ሽሚያ ተደብቆ ይገኛል። እነዚህ የጠቀስኳቸው ሁኔታዎች በእንዴት ዓይነት መልኩ የሥልጣን ሽሚያ ችግር ያለበት መሪ ወጥመድ ውስጥ ሊወድቅ እንደሚችል የሚያሳዩ መሰረታዊ ምሳሌዎች ናቸው።

የሥልጣን ሽሚያ ችግር ያለበት መሪ ያንን የሚመኘውን ስፍራ ይቀናቀኑኛል ብሎ በሚያስባቸው ሰዎች ላይ የፍርድ ንግግርን ሲናገር ይሰማል። የእነርሱን ምስክርነት የሚያጠፋ ወሬም ሆነ ሁኔታ ሲነሳ በልቡ ደስ ይለዋል። እርሱን የሚያደንቁና የሚደግፉ ሰዎችን በአካባቢው ማካማቸት ይቀናዋል። ከዚያም አልፎ ነገሩ እየከፋ ሲሄድ የእግዚአብሔር ቅዱስ ቃል ይታወጅበት ዘንድ የተቀደሰውን መድረክ፤ ስም መጥራት እስኪቀረው ድረስ የሰዎችን ሁኔታ ለማጥቃት ሲጠቀምበት ይታያል። የሥልጣን ሽሚያ የመጨረሻው ደረጃ ሲደርስ መሪዎችን አጋጭቶ ቤተ ክርስቲያን ወደ መከፈል ደረጃ መድረሱ እሙን ነው። ይህ ሁሉ አድራጎት በእግዚአብሔር ዘንድ እጅግ አስጸያፊ ነው።

ለመሆኑ በእግዚአብሔር ቤተ ውስጥ የሥልጣን ሽሚያ መንስኤው ምንድን ነው? ይህስ አሳዛኝ ሁኔታ የማያጠቃው ምን ዓይነቱን መሪ ነው? የሚከተሉትን አሳቦች እንመልከታቸው።

ሀ) የሥልጣን ሽሚያ የጥሪን ምስጢር ያለመረዳት ምልክት ነው። አንድ አገልጋይ ከእግዚአብሔር የተቀበለውን ጥሪ ጠንቅቆ በሚያውቅበት ጊዜና ጌታ እንዳቆመው በሚያምንበት ጊዜ ሌሎች ሰዎች ይጋፋኛል ብሎ በፍጹም አይሰጋም። እንዲህ ዓይነቱ ሰው በሌሎች አገልጋዮች

ውስጥ ያለውንም ጥሪ ስለሚለይና ስለሚያከብር የመጋፋት ባህሪ አይታይበትም። በእጣጡ ያሉ አገልጋዮች እርሱ መያዝ የሚገባውን ስፍራ የሚይዙበት የሚመስለው አገልጋይ ገና የጌታ ጥሪ ምስጢር በሚገባ እንዳልገባው ያመለክታል። አገልጋይ በታግኝነትና በቅንነት በአምላኩ ፊት በሚራመድበት ጊዜ በፍጹም ወድቆ እንደማይቀር መገንዘብ ትልቅ ማስተዋል ነው። ያለአግባብ በሌሎች ተገፍቶ ለጊዜው ጌታ ከሰጠው ስፍራ የተፈናቀለ አገልጋይ በታግኝነት ጌታውን እስከጠበቀ ድረስ ሁኔታው ለትምህርቱ ሆኖ ከማለቱ በስተቀር የከፋ ነገር እንደማይደርስበት ሊገነዘብ ያስፈልጋል። በአንጻሩ ደግሞ፡ በብልጠቀና በመጋፋት ችሎታው መያዝ የሚገባውን ስፍራ የያዘ አገልጋይ የኋላ ኋላ መወረሻው እንደማያምር በመረዳት አረማመዱን ሊያርም ይገባዋል።

ለ) የሰልጣን ሽሚያ፡ «መሪ እንደ አገልጋይ» የሚለውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት ያለመረዳት ምልክት ነው። በዓለም ያለው አመለካከት፣ መሪ ሰዎች የሚንቀጠቀሙለት፣ የሚፈሩት፣ «ከአሁን ከአሁን ይቀጣን ይሆን?» እያሉ በፍርሃት መንፈስ የሚገዙለት አስፈሪ ገዢ ነው። ከዚህ ዓለማዊ አመለካከት በጣም የተለየው የክርስቶስ አሳብ እንዲህ ያስተምረናል፡ «የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙቸው ታላላቆችም በላያቸው እንዲሰለጥኑ ታውቃላችሁ። በእናንተስ እንዲህ አይደለም። ነገር ግን ግንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን ከእናንተም ግንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቢላ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም (ማቴ. 20፡25-28)። «በክርስቶስ ሊየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን» (ፈላ 2፡5)። አንድ አገልጋይ መሪ መሆን ማለት ራስን ማዋረድ፣ ዝቅ ዝቅ ማለትና አንዳንዴም በየሰበብ ባስባቡ መነቀፍ መሆኑን ሲዘነጋ፣ መሪ በመሆኑ ከፍ ከፍ ሲልና የበላይ ሆኖ ሌሎችን ሲያዝ ነው እንጂ የሚታየው የትሀትናና ዝቅ ዝቅ የማለት ነገር አይታየውም። በሌሊም በተቻለው መጠን ያልተሰጠውን «ሥልጣን» ለመያዝ ይሸቀዳደግል። የአገልጋይነት መንፈስ ባለበት ሰፍራ የሥልጣን ሽሚያ የለም።

ለ) የሥልጣን ሽሚያ የሥጋዊነት ምልክት ነው። «እኔ የላ ውሎስ ነኝ፣ እኔ ደግሞ የአጽሎስ ነኝ» ያሰኛቸው ሥጋዊነታቸው መሆኑን በማስረገጥ ጳውሎስ ስለ ቆሮንቶስ ሰዎች ደጋግሞ ጽፎአል። አንድ የልዑል አምላክ ባርያ መንፈሳዊነት እየራቀው ሲሄድና ሥጋዊነት በሕይወቱ ሲተካ አመለካከቱ እየተበከለ ይሄዳል። በኃ ሀሊና ይርቀዋል። የሰዎችን ንግግርና ሁኔታ በማገናኘት የተጣመመ ትርጉም መስጠት ይጀምራል። በሕይወቱም በተቀዳሚነት ዋጋ ሊሰጠው የሚገባውን ትቶ ለጊዜአዊና ለጌታ ክብር ለማይውል ነገር የማይገባውን ዋጋ መስጠት ይጀምራል። ለጌታው ክብርን መፈለግ ሲገባው በመጀመሪያ የእርሱን መከበር እርግጠኛ ለመሆን ይፈልጋል። መንፈሳዊ አገልጋይ ግን ተነድቶ ሌሎችን መጥቀምን፣ ዝቅ ብሎ ሌሎችን ከፍ ማድረግን፣ ስሙ ካላግባብ ጠፍቶ የቤተ ክርስቲያንን ስም ማስከበርንና አንድነቷን መጠበቅን ያስቀድማል።

የሥልጣን ሽሚያ፡ መሪ ቤተ ክርስቲያንን ሊበድልበት ከሚችላቸው አስከፊ ሁኔታዎች አንዱ ነው። ይህ አሳብን ባህሪ

ሳይቆረጥለት በመሪነት ስፍራ ላይ የተቀመጠ አገልጋይ አልመከር ባይነት ያጠቃዋል። ምናልባት እያስተዋለው በድፍረት፣ ሳያስበው ደግሞ በስህተት ከመሪ የማይጠበቁ ሁኔታዎች ውስጥ በሚገኝበት ጊዜና አብረውት ለክርስቶስ ክብር የሚደክሙ አገልጋዮች ሊመከሩትና ሊገስጹት በሚችሉ ጊዜ አሻረረኝ ማለት ይቀለዋል። ሁኔታውም ሲጋጋል በመሪዎች መካከል አለመግባባት ይፈጠርና ቤተ ክርስቲያንን የመከፈል ሁኔታ ሊከሰት ይችላል። ለዚህ ሁሉ መልሱ አንድ ነው፡ መሪ ራሱን የካደ፣ ሲያጠፋ ተሳስቼ ነበር ባይና ትጉት ሊሆን ይገባዋል።

2) «የተሰወረ» ኃጢአት

ቀደም ብለን የተመለከትነው የሥልጣን ሽሚያ በመሪ ሕይወት ውስጥ ገብቶ እንዴት ነቀፌታን ሊያስከትል እንደሚችልና ከዚያም አልፎ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ለቤተ ክርስቲያን መከፈል ምክንያት ሊሆን እንደሚችል ነው። በዚህ ክፍላችን የማተኮረው የመሪ ሕይወት በተሰወረ ኃጢአት ውስጥ ሲበላ ሊያስከትለው የሚችለውን የነቀፌታና ቤተ ክርስቲያንን የመከፈል ወጥመድ ነው።

አንድ መሪ በሰውር የሚለማመዳቸው የወለማ ሥራዎች በግላዊ ከሚያደርጋቸው ቅድስና የጎደላቸው ተግባሮች ያላነሰ ጥፋት ያስከትላሉ። ለዚህም ነው ዳዊት፡ «ከተሰወረ ኃጢአት አንጻኝ» በማለት የጸለየው (መዝ. 19፡ 12)። በተወሰነ ሥራውን ሁሉ እግዚአብሔር ያከናውንለት ዘንድ መብቱን ለጌታ ሲያስረክብ እንዲህ ሲል ይጻልያል፡ «አቤቱ፣ መርምረኝ ልቤንም እወቅ ፍተኝን መገንደንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ የዘላለምንም መገንደ ምራች» (139፡23-24)። የተሰወረ ኃጢአት በአገልጋይ ሕይወት ውስጥ በቀላሉ ሾልኮ ሊገባ የሚችል በቀላል የማይለቅ ችግር ነው። በሌሊም መሪ የማያቋርጥ ራስን የመመርመርና የንስጋ ሕይወት ከሌለው በዚህ ወጥመድ ውስጥ ሕይወቱን ሊያገኘው ይችላል። ይህንን ፍሬ አሳብ በማስታከክ፣ አንድ መሪ በሕይወቱ የሰውር ኃጢአትን እገሎ በሚጓዝበት ጊዜ የሚያስከትለውን አስከፊ ውጤት እንመልከት።

ሀ) የተሰወረ ኃጢአት ጌታ ፊቱን እንዲመልስ ያደርገዋል። በሌሊም ዓይነቱ የኃጢአት ባህሪ ሊሳይዝ ሲናገር እንዲህ ይላል፡ «እነዚህ የእግዚአብሔር እጅ ከማጸን አላጠረጉም፣ ጀርወም ከመስማት አልደነቀረችም ነገር ግን በደላችሁ በእናንተና በአምላካችሁ መካከል ለይታለች፣ እንዳይሰማም ኃጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል» (59፡1-2)። የተሰወረ ኃጢአት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ፣ በተለይም ደግሞ በመሪው ሕይወት፣ በሚነግሥበት ጊዜ ጌታ ፊቱን ስለማመልስ የእግዚአብሔር ሕዝብ አቅም ያጥረዋል። በሌሊም የመጣው ነፋስ ሁሉ የቤተ ክርስቲያንን አንድነት የሚያናውጥ ይሆናል። የእግዚአብሔር ፊት በሕዝቡ ላይ እንዲያበራ የግድ ሕዝቡ፣ በተለይም መሪዎች፣ እርም ከሆነው ነገር ራሳቸውን በቅድስና መጠበቅ አለባቸው።

ለ) የተሰወረ ኃጢአት ወደ ብርሃን መውጣቱ አይቀርም። «የማይገለጥ የተከደነ፣ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና» (ማቴ. 10፡26) አገልጋይ በምስጢር የያዘው የመሰለው ኃጢአት አንድ ቀን ወደ ብርሃን መውጣቱ አይቀርም። መሪ በድብቅ የሚለማመደው ኃጢአት

ወደ ብርሃን በሚወጣበት ጊዜ፤ ያ ሰው ወደ ቁልቁል መውረድ ጀመረ ለማለት አንችልም፤ ምክንያቱም አገልጋዩ ወደ ታች ማሽቆልቆል የሚጀምረው የሰው ርዕሰ ኃጢአት መለማመድ በጀመረበት ስለት እንጂ በተጋለጠበት ቀን አይደለም። ነገር ግን ያ የተሰወረ ኃጢአት ወደ ብርሃን በመውጣቱ የሚያስከትለው ራሱን የቻለ መዘዝ አለው።

ለእዚህ ጉዳይ በቀለለ ሁኔታ ለመወያየት እንዲመችን መዝሙረኛው ዳዊት የተሰናከለበትን የዝሙት ኃጢአት እንደ ምሳሌ እንውሰድ። ለምሳሌ አንድ መሪ በድብቅ በዝሙት ኃጢአት ውስጥ እየተመላለሰ ነው እንበል። ከዚያም ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ይህ በሰው ርዕሰ ኃጢአት ወደ ብርሃን ወጣ፤ ቤተ ክርስቲያን አወቀችው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ የተሰያዩ አሳቦች ይሰነዘራሉ። አንዳንዶቹ፡- «ኔታ የምህረት አምላክ ስለሆነና ይህንን አገልጋይ ከዚህ ኃጢአቱ በደሙ ሊያነጻጽ ስልሚችል ንስህ እስከገባ ድረስ በአገልግሎቱ መቀጠል አለበት» በማለት ይነሳሉ። ሌሎች ደግሞ፡- «እስከዛሬ እያስመሰለ ለምን ተመላለሰ?» በማለት ፈጽሞ ከአገልግሎት ሊወገድና በእርሱ ምትክ ሌላ መሪ ሊቆም ይገባዋል በማለት ድምጻቸውን ያሰማሉ። እነዚህን ሁለት የተሰያዩ አሳቦች የያዙ ምእመናንና አገልጋዮች ማስታረቅ በማይቻልበት ጊዜ ጉዳዩ ለቤተ ክርስቲያን መክፈል ምክንያት ሊሆን እንደሚችል ጥርጥር የለውም።

ከአገልግሎት መወገድ አለበት የሚሉት ወገኖች መለስ ብለው ለመራው ምህረት የመደረጉን ሁኔታ ቢቀበሉም እንኳ አሁንም ሰዎችን የሚያከፋፍል ሁኔታ አለ። አንዳንዶች፡- «አሁኑኑ ወደ አገልግሎት ይመለሱ» በማለት አቋማቸውን ሲገልጹ፤ ሌሎች ደግሞ፡- «የለም፤ ቢያንስ ቢያንስ ይህን ያህል ጊዜ በተሃድሶ መቆየት አለበት» በማለት ይነሳሉ። እነዚህ ሁኔታዎች ወገኖችን የሚከፋፍሉ ደስ የማያሰኙ የሰው ርዕሰ ኃጢአት ውጤቶች አይደሉም? እዚህ ሁሉ ችግር መፍትሄው አንድና ቀላል ነው፡- መሪ ሕይወቱን ከተሰወረ ኃጢአት ሊጠብቅ ይገባዋል።

ሐ) የተሰወረ ኃጢአት የሕዝቡን ጠላትን የመቋቋም ኃይል በሰው ርዕሰ ኃጢአት ያለው ምሳሌ፡- «ባላጋራችሁ ዲያቢሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገላ አንበሳ ይዘራልና» (ዱጥ 5:8) በማለት የሚያስጠነቅቀን በከንቱ አይደለም። ዲያቢሎስ ቢመቸው የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን እንድንት ዛሬ ነገ ሳይል ለመዋጥ ምኞቱ ነው። ይህንንም እንዲያደርግ መንገድን ከሚከፍቱለት ሁኔታዎች አንዱ የተሰወረ ኃጢአት ነው። በተለይም ይህ ዓይነቱ ኃጢአት ለቤተ ክርስቲያን ምስሶ አድርጎ ኔታ ባቆመው በመራው ሕይወት ውስጥ ሲገኝ ዲያቢሎስ እስቀያሚ ጥርሱን ለፈገግታ ሲገልጥ ይታያል። የወገኖችን እንድንት የሚያደፈርስበትን ቀዳዳ አይቷልና። የእስራኤል ልጆች ጠላታቸውን መቋቋም የተሳናቸው በአንድ ሰው የተሰወረ ኃጢአት ምክንያት አይደለም? (ኢያሱ 7)? ይህን ሁሉ መዘዝ ለማስወገድ መሪ ያለው አማራጭ አንድ ነው፡ ከሰው ርዕሰ ኃጢአት ባለማድረጥ ሕይወቱን መጠበቅ ይገባዋል።

3) «የተጸነሰ» ኃጢአት

የፖለቲካ መሪዎች ይጋደሉበታል፤ የድርጅት መሪዎች አንዱን ዝረው ሊላውን ይሾሙበታል፤ ባልና ሚስት ይፋቱበታል፤ ጓደኞች ይኮራረቱበታል፤ ወንድማማች ይቀናኑበታል፤ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ደግሞ ይከፋፈሉበታል። ይህ ሁኔታ፡- «ልዩነትን አለመቀበል» ወይም ደግሞ «ልዩነትን እንደ ጥላቻ መቁጠር» ተብሎ ይጠራል። «በውት ሁለት ሰዎች ሳይሰማው በአንድነት ይሄዳሉ?» (ኦጥ. 3:3)? ሁለት ሰዎች ሳይሰማው በፍጹም በአንድነት መራመድ አይችሉም። «ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል» (ማቴ. 19:26)። የእግዚአብሔርን ቅዱስ ባሪያዎች ልዩ ከሚያደጋቸው ነገሮች አንዱ በሌሎች ዘንድ ያልተቻለውን በክርስቶስ ብርታት ችለው ለዓለም ምሳሌ መሆናቸው ነው። ነገር ግን ይህ የማይሆንበት ጊዜ በቁጥር ቀላል አይደለም።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመምራት የግድ ተሰብስበው መወያየት አለባቸው። በዚህም የአገልግሎት መቀራረብ ዘመናቸው የተለያዩ ልዩነቶች መታየታቸው አይቀርም። ሁሉም ሰው የራሱ የሆነ ነገር ይዞ ወደ አገልግሎት ይመጣል። ያን ጊዜ ነው የአንድ አገልጋይ እድገትና አስተዋይነት የሚለካው። ልዩነትን ችሎ በማስተዋል የሚመላለ አገልጋይ ለብዙዎች በረከት ሲወልድ፤ ልዩነት በተነሳ ቁጥር በቁጥር በአትንኩኝ ባይነት ከወንበሩ ላይ የሚነሳው አገልጋይ ደግሞ ለብዙ መከፋፈል ምክንያት ይሆናል። ይህንን፤ ልዩነት ያለመቀበል ሁኔታ «የተጸነሰ ኃጢአት» ብዬ የሰየምኩት፤ ልዩነት ተነስቶ የአገልጋዩ ቁጣ እስከሚወጣና ጥላቻንና መከፋፈልን እስከሚያስነሳ ድረስ ምንም ኃጢአት ባለመክሰቱ ነው። የሌሎችን ሰዎች ለየት ማለት ማለፍ የማይሆንለት አገልጋይ በውስጡ ፈንጂ ተሸከሞ በሚዞር ሰው እመስለዋለሁ፤ አጋጣሚ ሲገኝ ፈንጂው ይፈነዳል አንድነትም ይበተናል።

የሚከተሉት ልዩነቶች መሪ አብረው ከሚያገለግሉት ወገኖቹ ጋር ሲያገለግል ባለ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አንድነት ሲል ሊሸከማቸው ከሚገቡት ጥቂቶቹ ናቸው።

ሀ) የአመለካከት ልዩነት። አገልጋዮች አብረው በሚያገለግሉበት ጊዜ ዘወትር የአመለካከት ልዩነቶች መነሳታቸው አይቀርም። እዚህ ነጥብ አመቺ የሆነ ምሳሌን የሚሰጠን ጳውሎስ በሁለተኛው የሚለዩናዊ ጉዞው ወቅት ከበርናባስ ጋር የሐንሰን ከእነርሱ ጋር በመውሰድና ባለመውሰድ መካከል የተጋውበት ሁኔታ ነው (የሐዋ. 15:36-41)። ቀደም ሲል የሐንሰ በድንገት ከእነ ጳውሎስ የአገልግሎት ቡድን ተለይቶ በመሄዱ (የሐዋ. 13:13) የጳውሎስን በየሐንሰ ላይ ያለውን አመለካከት ሲቀይረው፤ በበርናባስ ላይ ግን ሁኔታው ምንም ዓይነት ተፅእኖ አላደረገበትም ነበር። ጳውሎስና በርናባስ እስኪለያዩ ድረስ በመካከላቸው መከፋፈላት የመነሳቱ ምክንያት የአሳባቸው ልዩነት ሳይሆን ልዩነታቸውን በትክክለኛው መንገድ ያለመያዛቸው ውጤት ነበር። ይህ ሁኔታ ለዘመን መሪዎች ትልቅ ትምህርት የሚሆን ነው። አስተዋይ መሪ ከሌሎች ጋር ያለውን የአመለካከት ልዩነት ለማስታረቅ የተቻለውን

ሊያደርግ እንጂ፡- «በእኔ መንገድ ካልሄድን በተለያየ መንገድ እንሂድ» በማለት የመከፋፈል መንገዱ ሊሆን አይገባውም።

ሰ) የትምህርት (የዶክተሪን) ልዩነት። መጽሐፍ ቅዱሳችን እንከን የማይወጣለትና ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ሙሉ በሙሉ እውነት በመሆኑ ሊያከራን ይገባል። በዓለም ላይ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ፍጹምነት ያለው፤ ቅዱስ፤ በብዙዎች የተነበበና በዘመናት ሁሉ ተፈላጊነቱ እየወመረ የሄደ መጽሐፍ ተፈላጊ አይገኝም። ሆኖም የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎችና አዋቂዎች አንዳንድ ጉዳዮችን አስመልክቶ ተመሳሳይ እተረጎሙ የላቸውም። ክርስትናን ክርስትና ያሰኙትን መሰረታዊ እውነቶች የሚቃረን አቋም ያላቸው ሰዎች እንደ መናፍቅ ይቆጠራሉ፤ ይህም ተገቢ እርምጃ ነው። ነገር ግን የተለያዩ የክርስትናን መሰረታዊ እውነቶች የማይነኩ ጥቃቅን ልዩነቶች ሲነሱ እርስ በርስ ለመነካካስ መትጋት በመሪዎች መካከል የልብ መሻከርን ከዚያም አልፎ መከፋፈልን ያስነሳልና ሊታረም የሚገባው አሳሳቢ ሁኔታ ነው። አገልጋዮች በክርስትና እንዳሳደጋቸው ሰው፤ ቀድሞ እንደነበሩበት የቤተ ክርስቲያን አቋም፤ በመንፈሳዊ ትምህርት ቤት እንደተማሩትና እንዳነበቧቸው መጽሐፍት ሁኔታ የተለያዩ አቋሞችን ይዘው ያድጋሉ። እንደውም አንዳንድ አገልጋዮች በአገልግሎት በቆዩ ቁጥር አቋማቸውንም «እያስተካከሉና» እየለው ይሄዳሉ። አስተዋይና ያደገ አገልጋይ የመጽሐፍ ቅዱስን መሰረታዊ እውነት የማይቀናቀን አቋም ያላቸውን ወገኖች የማቀፍ ልዩ ችሎታ ያለው አገልጋይ ነው። በዚህም ባህሪው እግዚአብሔር አብዝቶ ይባርክዋል።

ሐ) የማንነት ልዩነት። በዚህች ዓለም ላይ የነበረ፤ ያለና ወደ ፊትም የሚወለድ ማንኛውም ሰው እርሱን የሚመስል ባህሪያና ማንነት ያለው ሌላ ሰው አይገኝለትም። ይህም የእግዚአብሔር የረቀቀ አሠራር ነው። የሌሎች ሰዎች ማንነት እርሱ ከሚፈልገው ሁኔታ ለየት ሲልበት የማይመቸው ሰው፤ ሁሉም ሰው እንደ እርሱ እንዲሆን እየፈለገ መሆኑን መዘንጋት የለበትም። በዓለም ውስጥ ከአምስት ቢሊዮን በላይ ሕዝብ በአሁን ጊዜ ይተራመሳል። የዚህ ሁሉ ሰው ማንነት እንደ መልኩና እንደ መጻፉ አሻራ የተለያየ ነው። የሁሉም ሰው መልክ አንድ ቢሆን ኖሮ ሰው የሚሰማውን የትዳር ኃይላት አይቶ የመምረጥ ዕድል ባልነበረው ነበር። የሰው ሁሉ አሻራ አንድ ቢሆን ኖሮ የሚጀለኛው ከንጹሁ የመለየት ዕድል ባልኖረን ነበር። ይህንን እውነት ስናስተውለው ልዩነታችን ምን ያህል የበረከት ምንጭ እንደሆነ እንገነዘባለን። የሌላውን ማንነት አይቶ ያንን ሰው የሚጸየፍና የማይቀበል አገልጋይ የእግዚአብሔርን እጅ ከማሰሩም በላይ የመከፋፈል መንስኤ ነው።

መ) የልምምድ ልዩነት። የሰው አመለካከቱ፤ ትምህርቱና ማንነቱ ሁል ጊዜ አንድ ሊሆን እንደማይችል ሁሉ የሰው ሁሉ ልምምድ የተለያየ ነው። ለምሳሌ፡ አንዳንዱ አገልጋይ እግዚአብሔርን በጸጥታ ማምለክ ለብዝሃ ተለማምዷል፤ ሌላው ደግሞ ድምጹን ከፍ አድርጎ ካላሰማ አይሆንለትም። አንዳንዱ አገልጋይ ቀድሞ በነበረበት ሕብረት የነበረው የተለያየ ዓይነት ልምምድ አሁን ካለበት ሕብረት ይለያያል። እንግዲህ ቁም ነገሩ፤ የተከሰተው የልምምድ ልዩነት የመጽሐፍ ቅዱስን

እውነት የማይበክል እስከሆነ ድረስ ልዩነቶቹን አስታርቆ አብሮ ለጌታ ከብር መቆም መቻሉ ነው። በተለይም ሰው ኑሮውን በእንደ ስፍራ መስርቶ ለረጅም ጊዜ መቀመጥ ባልቻለበት በዚህ ቀውጢ ዘመን አገልጋዮች ጌታ የሚያደርግላቸውን እስኪያውቁ ድረስ ከስፍራ ወደ ስፍራ ሲዘዋወሩ ይታያሉ። ይህም ሁኔታ የተለያዩ ልምምዶች ያላቸው አገልጋዮች አብረው እንዲያገለግሉ መንገድን ያበጃል። ያልበሰለው አገልጋይ የእርሱን ልምምድ ብቻ በመካብ በወገኑ ሁኔታ ላይ ሲፈርድ፤ የበሰለው አገልጋይ ልምምዳቸውን የሚያስታርቅበትን መንገድ ይፈልጋል። የቤተ ክርስቲያን አንድነት ግድ የማይለው አገልጋይ ራሱን እግንና ከእርሱ ለየት ያለ ልምምድ ያለው ወገን ከአገልግሎት የሚወገድበትን መንገድ ሲፈልግ፤ የአንድነት ምስጢር የገባው አገልጋይ ግን በችል የራሱን ልምምድ ለጊዜው ወደ ጎን አድርጎ የመንፈስ አንድነት የሚጠበቅበትን መንገድ ይሻል።

እነዚህ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተመለከትናቸው የልዩነት መንስኤዎች በማስተዋል ካልተያዙ በመሪዎች መካከል መከፋፈል ሊያስነሱ ይችላሉ። አገልጋዮች በማስተዋል በበረቱ መጠን በልዩነት እማካኝነት የሚመጣው የመከፋፈል ችግር እየደከመ ይሄዳል። ከዚህ በመቀጠል በመሪዎች መካከል ከላይ የተጠቀሱትም ሆነ ሌሎች ልዩነቶች ሲነሱ መሪዎቹ የሚሰጡትን በጣም የተለመዱ ምላሾችና እነዚህም ምላሾች በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ለአንድነት ጠንቅ እንደሚሆኑ በአጭር እንመልከት።

- የተከራካሪነት ዝንባሌ። የተለያዩ ልዩነቶች በመሪዎች መካከል ሲነሱ በእንዳንዴት ዘንድ የተለመደው ምላሽ ኃይለኛ በመሆኑና በመከራከር ሌላኛውን አገልጋይ ለማሸነፍ መሞከር ነው። ይህ ዝንባሌ፤ በመሪዎች፤ ኃይለ ቃል በመሰንዘር፤ ስርአት ባጣና መደማመጥ በጎደለው የቃላት ልውውጥ፤ በዛቻና ከዚያም አልፎ ስብሰባን ረግጦ በመውጣት ሊገለጽ ይችላል። የተከራካሪነት ዝንባሌ ያለው መሪ ይህ አለመብሰሉ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት ጠንቅ እንደሆነ በመገንዘብ ከዚህ አድራጉ ሊታረም ይገባዋል።
- የገለልተኛነት ዝንባሌ። አንዳንድ አገልጋዮች ልዩነቶች እየጎሉ በማሄዱበት ጊዜ ራሳቸውን ከሁኔታው ገለል የማድረግ ባህሪ ያጠቃቅማል። ይህም ባህሪ፤ በስብሰባ ጊዜ እጅን አማምሮ በመቀመጥ፤ አሳብ ከመስጠት በመገታት፤ አሳባቸውን እንዲሰጡ ዕድል ሲሰጣቸው ማብራሪያ ከመስጠት ይልቅ በእም ወይም ደግሞ በአይደለም በመዝጋትና፤ በኩራፊያ ሊገለጥ ይችላል። ይህ ዓይነት ባህሪ ያላቸው አገልጋዮች ገለልተኛነታቸው ለተነሳው ልዩነት ማባባሻ እንጂ መፍትሄ እንደማይሆን በመረዳት ሊመለሱ ይገባል።
- የክህደት ዝንባሌ። በሦስተኛ ደረጃ የምንመለከተው፤ ልዩነት በተነሳ ጊዜ ችግሩን በራሳቸው ጥረት ለመፍታት ከመፈለጋቸው የተነሳ፤ ሁኔታው በፍጹም እንዳልተከሰተ ለማስመስል የሚጣጣሩትን ነው። ይህም ዝንባሌአቸው፤ ልዩነት ሲነሳ አርእስት በመለወጥ፤ የሁሉም አሳብ ትክክል እንደሆነ ለማስረዳት በመሞከርና፤ ስለተከሰተው ልዩነት ከልክ ባለፈ ሁኔታ በመወንቅ ሊገለጥ ይችላል። እንደዚህ ዓይነቱ ዝንባሌ ያላቸው አገልጋዮች የችግር መፍትሄው ችግሩ መከሰቱን መካድ ሳይሆን ችግሩ እንዳለ ተረድቶ ተገቢውን እርምጃ መውሰድ መሆኑን በመረዳት ሁኔታውን እንዳልተከሰተ

ለማስተባበል ከመጣጣር ይልቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መልስን ለማግኘት እንዲተጉ ይመከራሉ።

የመሪዎችን ባህሪ እስመልክቶ የተመለከትናቸው እውነቶች በዘመናችን ለመከላከል ተርጉሞ የለውም። የቤተ ክርስቲያን እንደነት አገልጋዮች ቢያስፈልግ ሕይወታቸውን ሊሰውላት የሚገባ መሰረታዊ ጉዳይ ነው። መሪዎች በባህሪያቸው በበለጸጉ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን በእንደነት ትለመልማላች። መሪዎች ሥጋዊነት ባጠቃቸው መጠን ቤተ ክርስቲያንን የመከፋፈል ወጥመድ ያጣድፋታል። ከዚህ ሁሉ እስከረሀ ሁኔታ ለመጸን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በማንኛውም ዓይነት የአመራር አገልግሎት ውስጥ የተሰማሩ አገልጋዮች በባህሪያቸው የተመሰከረላቸው ታማኝ የክርስቶስ ባሪያዎች ለመሆን እንዲተጉ ይመከራሉ።

መሪዎች አረማመዳቸው የማይነቀፍ ሊሆን እንደሚገባ መመካከራችን መልካም ነው። ነገር ግን ምናልባት፡ «የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዳሻቸው ካለቅድስና መመላለሳቸውን ከቀጠሉ ዝም ብለን እንይ ወይ?» የሚል ጥያቄ በአለምርው የሚጉላላ እንባቢ ይኖር ይሆናል ብዬ አምናለሁ። ከዚህም አመለካከት የተነሳ ለመከፈልና ሌላን ቤተ ክርስቲያን ለመክፈት የሚነሳ አገልጋይም አይጠፋም። ለዚህ ጥያቄ ያለኝ መልስ አንድ ነው። አንድ ሰው ቤተ ክርስቲያንን ለመክፈት መነሳት ያለበት ጌታ ስለመራው እንጂ ያለበት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለምሳሌነት የማይበቁ ናቸው ብሎ ሰላማዊ መሆን የለበትም። ቤተ ክርስቲያን በዓለቱ በክርስቶስ ላይ በመንፈስ ቅዱስ ማህተም ታትማ ልትመሰረት ይገባታል እንጂ በቂምና በጥላቻ መንፈስ በተገፋፉ ሰዎች እንድትመሰረት የጌታ ፈቃድ አይደለም። በመሪዎች ሕይወት ነቀፌታ በሚበዛበት ጊዜ እንደ እግዚአብሔር ሰዎች ብዙ ልናደርጋቸው የሚገቡን ነገሮች አሉ። ከእነዚህም ነገሮች ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

- 1) ለመሪዎች መጸለይ። እውነተኛ አገልጋይ በመሪዎቹ ላይ ከመፍረድ ይልቅ ሲጸልይላቸው ይታያል። መሪዎች ለጠላት አሠራርና ተንኮል እጅግ የተጋለጡ በመሆናቸው የእግዚአብሔር ሕዝብ አባሮቻቸው መቆም ሲገባው ከፈረደባቸው የእግዚአብሔር ቤት ጉዳት የከፋ ይሆናል። ስለዚህም፡ በመሪዎቹ ሁኔታ አልረካሁም የሚል ማንኛውም ምእመን በመጀመሪያ፡ «ለምን ያህል ጊዜ ጸልዬላቸዋለሁ?» የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ይችላል።
- 2) ምክርን መቀበል። መሪዎቹ በነቀፌታ ሕይወት የተመቱበት ምእመን ተነስቶ ሌላ ቤተ ክርስቲያን መክፈት አለብኝ ከማለቱ በፊት ወደ ሌሎች ምስክርነታቸው ወደ ጠበቁ መሪዎች በመሄድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክርን ለመቀበል ልቡን ይክፈት።
- 3) በጌታ መጽናት። በመሪዎች ሕይወት ውስጥ ነቀፌታ በሚገኝበት ጊዜ ጠላታችን ሰይጣን የሚያወራው ወሬ ስለሚያገኝ ሁኔታዎች ሁሉ ይበጠበጣሉ። ከዓለማዊያን እንስቶ እስከ ስጋዊ ክርስቲያኖች ድረስ ወሬው ይዳረሳል። በዚህ የረሳሻ ዘመን በድል

የሚወጣ ምእመን ልቡን በጌታ በማጽናት፡ «ጌታን እጠብቀዋለሁ» የሚል ውሳኔ ያለው ምእመን ነው።

እውነት ነው፤ መሪዎች የተሰጣቸውን አደራ በሚገባ በመወጣት የቤተ ክርስቲያንን እንደነት ለመጠበቅ ከፈለጉ፡ ሕይወታቸውን ከነቀፌታ መጠበቅ አለባቸው። ይህን ሃላፊነታቸውን በሚገባ ከተወጡ በኋላ ሌላ ሊያስቡባቸው የሚገቡ ለቤተ ክርስቲያን እንደነት መሰረት የሆኑ ብዙ ጉዳዮች አሉ። ከእነዚህም ጉዳዮች መካከል አንዱ በመንጋው መካከል ሽልኩ የሚገቡ የስህተት አስተማሪዎች ጉዳይ ነው። የሚቀጥለው ምዕራፍ ሁኔታውን በግልጽ ያብራራልናል።

III

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ
ከስሕተት ተጠበቅ

1፡10-16

«የማይታዘዙና ከንቱ የሚናገሩ የሚያታልሉም ይልቁንም ከተገረዙት ወገን የሚሆኑ ብዙ ናቸውና፤ እነዚህም ስለነውረኛ ረብ የማይገባውን እያስተማሩ ቤተችን በሞላው ስለሚገለባቸው፤ አፋቸውን መዝጋት ይገባል። የገዛ ራሳቸው ነቢይ የሆነ ከእነርሱ አንዱ፡- የቀርጤስ ሰዎች ዘወትር ውሸተኞች፤ ክፉዎች አራዊት፤ በሳተኞች፤ ሥራ ፈተች ናቸው ብሎአል። ይህ ምስክር እውነተኛ ነው። ስለዚህ ምክኒያት የአይሁድን ተረትና ከእውነት ፈቀቅ የሚሉትን ሰዎች ትእዛዝ ሳያጸምጡ፤ በየይማኖት ጤናዎች እንዲሆኑ በብርቱ ውቀሳቸው። ሁሉ ለንጹሐች ንጹሕ ነው፤ ለርኩሳንና ለማያምኑ ግን ንጹህ የሆነ ምንም የለም፤ ነገር ግን አእምሮአቸውም ሕሊናቸውም ረክሶአል። እግዚአብሔርን እንዲያውቁ በግልጽ ይናገራሉ፤ ዳሩ ግን የሚያስጸይቶና የማይታዘዙ ለበጎ ሥራም ሁሉ የማይበቁ ሰለ ሆኑ፤ በሥራቸው ይክዱታል።»

እውሉስ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች የሚጠበቀውን የባህሪ ሁኔታ በሚገባ ካብራራ በኋላ፤ አሁን ደግሞ ከዚያ ያላነሰ ትኩረት ሊሰጠው ወደሚገባው ወደ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ማንነት ብዕሩን ያዞራል። እነዚህን ሐሰተኞች አስመልክቶ የቲቶ ተልዕኮ ምንድነው? እነርሱስ እነማን ናቸው?

1) የቲቶ ተልዕኮ (1፡10-14)

ሐዋርያው እውሉስ በቀርጤስ የነበሩትን ሐሰተኛ አስተማሪዎች ባህሪ በጥንቃቄ ያብራራው ማንነታቸውን ከግጥሞች አልፎ የቲቶንም ከባድ ተልዕኮ አስረግጦ ለመግለጽም ጭምር ነው። እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች በመጀመሪያ «የማይታዘዙ» ስለሆኑ፤ በዚህም ባህሪያቸው ለሥልጣን የማይገዙ ናቸው። ምንም እንኳ «ክርስቲያኖች» ነን ቢሉም ራሳቸውን ከወንጌል እውነት በላይ በማድረግ አልታዘዝ ባዮችና ከዚያም በተወሃሪ «ከንቱ የማናገሩ» ናቸው። ይህ ባህሪያቸው የሚያሳየን በንጹህ እንኳ በንግግር ችሎታቸው የሚሰቡ ቢሆኑም፤ ትምህርታቸው ግን ወደ ጥፋት የሚወስድ መሆኑን ነው። እነዚህ ሰዎች «የሚያታልሉም» ለመሆናቸው እውሉስ ጨምሮ ይገልጻል። በዚህም የማታልል ችሎታቸው ለትምህርታቸው የተጋለጡትን ሰዎች እኒም ከመግረክ ወደ ኋላ አይሉም። ከላይ በተዘረዘሩት ባህሪያቶች የተለዩት እነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች የሚያስተምሩት ትምህርት ሕግን ወደ ማከረር ያዘነበለ በመሆኑ፤ «ከተገረዙት ወገን» መሆናቸውንና በቁጥርም ጥቂት እንዳልሆኑ ያሳየናል።

እንግዲህ የቲቶ ተልዕኮ እነዚህን ቤተችን በሞላው የሚገለባቸውትን ሐሰተኛ አስተማሪዎች አፍ መዝጋት ነው። በእንዲት ያለ ሁኔታ አፋቸውን መዝጋት እንደሚገባ ባይገለጽም፤ ምናልባት ከሁሉ

የተሻለው መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ በፈረሳውያን ላይ እንዳደረገው የሐሰት ትምህርታቸውን በሚቃወም እውነተኛ ትምህርት ምላሽ መስጠት ይሆን? ያም ሆነ ይህ እነዚህ ሐሰተኞች አፋቸው ካልተዘጋ በየሰዎች ቤት እየሸለኩ በመግባት የጥፋት ተግባራቸውን ከግክናው ወደ ኋላ አይሉም።

የእነዚህን ሐሰተኛ አስተማሪዎች የተንኮል ሥራ አስቸጋሪ ካደረጉት ሁኔታዎች አንዱ የቀርጤስ ነዋሪዎች አጠቃላይ ባህሪ ነው። ይህንንም ባህሪያቸውን እውሉስ ከራሳቸው ነቢይ በመጥቀስ አስረግጦ ይናገራል። እውሉስ ይህንን ሰው «ነቢይ» ግለቱ ከእግዚአብሔር ተላክ ለማለት ሳይሆን የቀርጤስ ሰዎች «ነቢይ» ብለው ስለሚጠሩት ብቻ መሆኑ ግልጽ ነው። ይህ «ነቢይ» እንደመሰከረው፤ የቀርጤስ ሰዎች «ውሸተኞች» ከመሆን አልፈው ወካዮች በመሆናቸው። «ክፉዎች አራዊት» የሚል ስም እሳቸው። «በሳተኞች» የሚለው ስማቸው ለምግብ ብቻ ያደሩ መሆናቸውን ሲገልጽ፤ ከዚያም አልፈው «ሥራ ፈተች» መሆናቸው ተመስክሯል። እንግዲህ ይህን የመሰለ ባህሪ ካለው ሕብረተሰብ መካከል በደሙ ተዋጅተው የወጡት እነዚህ የቀርጤስ ክርስቲያኖች ነበሩ ለዚህ የስህተት ትምህርት ምቹ ሆነው የተገኙት።

የቲቶ ተልእኮ የእነዚህን ሐሰተኛ አስተማሪዎች አፍ በመዝጋት ብቻ የተወሰነ አልነበረም። ለማንኛውም የመውቀስና የማበርታት ሃላፊነት በትከኻው ላይ ተሸከሞ ነበር። በቀርጤስ ያሉትን ለማንኛውም ለዚህ የሐሰት ትምህርት ልባቸውን እንዳይሰጡ ከመምከር አልፎ ለወትሳቸውም ይገባል፤ ምክንያቱም ምናልባት ልባቸው በጥቂቱም ቢሆን የተወሰደባቸው ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉና ነው።

2) የሐሰተኛ አስተማሪዎች የውስጥ ማንነት(1፡15-16)

የእነዚህን ሐሰተኛ አስተማሪዎች የውስጥ ማንነት ለመረዳት የሐዋርያው እውሉስ አገላለጽ ግጭት በቂ ነው። እርኩሳንና የማያምኑ ናቸው። በዚህም ምክንያት «እእምሮአቸውም ሕሊናቸውም ረክሷል።» «ሁሉ ለንጹሐች ንጹሕ ነው» የሚለው አሳብ የሚያሳየን የግብረ ገብ ንጽህናን ሳይሆን የጽደቃ ሥርዓት ነው። ከዚህም አልፎ የእነዚህ ሐሰተኛ አስተማሪዎች የውስጥ ማንነት የእንደበት ብቻ ሰዎች በመሆናቸው ይገልጻል። እግዚአብሔርን እንደሚያውቁ በመናገራቸው ከውጪ ክርስቲያን የሚያስመስላቸውን ድንጽ ሲገልጡ በሥራቸው ግን የክህደትን ተግባር ያንጸባርቃሉ። ሁኔታቸው የሚያስጸይ፤ ባህሪያቸው የማይታዘዝ፤ ተግባራቸው ደግሞ ለበሳነት የማይበቃ በመሆኑ በሥራቸው ይክዱታል። የአንድ ሰው ተግባሩ ከአንደበቱ ቃል ይልቅ የበለጠ መልእክትን እንደሚያስተላልፍ ሁሉ፤ የእነዚህም ሐሰተኛ አስተማሪዎች ተግባር «ከሚጣፍጣው» ቃላቸው ይልቅ ከህደትን ማንጸባርቁ እውን ነው።

«በሰነውረኛ ረብ የግደገባውን እያስተግሩ ቤተችንም በሞላው ስለሚገለግላቸው አፋቸውን መዝጋት ይገባል» (1:11)።

የሰውነትን ትምህርት እደገኛ የሚያደርገው ከእውነተኛው የክርስቶስ ወንጌል ግፈንገጦና ሰዎችን ግላቱ ሲሆን፤ ይህም ሁኔታ በጊዜው ተገቢው እርምጃ ካልተወሰደበት ቤተ ክርስቲያን በእንደነት ልተቆም አይቻላትም፤ የሰውነት ትምህርት ባለበት ስፍራ መከፋፈል አለ።

ክርስትናን ክርስትና የሚያሰኘው የራሱ የሆኑ መሰረታዊ ትምህርቶች አሉት። እነዚህም ትምህርቶች በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ በግልጽነት ተጽፈዋል። ታዲያ ይህ ሆኖ ባለ ለምን የተለያዩ የሰውነት ትምህርቶች የግስመሰል ባህሪ ይኖራቸዋል? ይህ የሆነበት ምክንያት አብዛኛዎቹ የሰውነት ትምህርቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ በመጥቀስ፤ ክርስቶስን የሚያከብሩ ቃላት በመሰንዘርና እውነተኛ ክርስቲያኖች የሚናገሩትን ቋንቋ በመናገር ሰሚያቸውን ስለሚያስቱ ነው። አብዛኛዎቹ የሰውነት አስተማሪዎች የሚያከናውኑት መልካም ሥራ ሰዎችን የመሳብ ባህሪ አለው። እንደ ምሳሌነት ፈውስን ብንመለከት፤ ከክርስቶስ ወንጌል የተቃረነ ትምህርት የሚለማመዱ የተለያዩ የሰውነት አሠራሮች የሚለማመዱት ተግባር ነው። የፈርዖንን አስማተኞች የሠሩት ተለምፊት እውነተኛ እንዳላረጋቸው ሁሉ (ዘጸ. 7)፤ በዚህም ዘመን ምንም ዓይነት የተለምፊት አሠራር የአንድን አስተማሪ እውነተኛነት ሊያረጋግጥም አይችልም። ይህንን ሁኔታ ግን የእግዚአብሔርን ቃል ሚዛናዊ በሆነ መልኩ የተገነዘቡ ክርስቲያኖች ብቻ ሲያስተውሉት፤ መሰረታቸውን በእሸዋ ላይ የመሰረቱ ሁሉ በየጊዜው በሚመዛው አዳዲስ ነፋስ እየተጠራረጉ ይወሰዱበታል።

እንዲት ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ያቀረቻቸውን ምእመናንን ከሰውነት ትምህርት በሚጠበቁበት መልኩ እንደሚገባ ካልያዘች የተለያዩ የትምህርት ነፋስ ያልበሰሉትን ህጻናት ማጥፋትም አይቀርም። የሰውነት ትምህርት ወደ ቤተ ክርስቲያን አሠራር ውስጥ አንድ ጊዜ ሾልኮ ከገባ የቤተ ክርስቲያኒቱን አንድነት የማናጋት ባህሪ አለው። ለእውነተኛው የእግዚአብሔር ትምህርት አልገዛ በማለት የተለየ እቋም በመያዝ ያፈነገጠው ሰይጣን በቁጥር ጥቂት ያልሆኑ ተከታዮችን አስቶ መውሰዱ የዚህ ምሳሌነት ነው። ይህ አንዳይሆን ቤተ ክርስቲያን አስፈላጊውን እርምጃ ከመውሰድ ለደቂቃም ቢሆን ማቋረጥ የለባትም። የሰውነት ትምህርትን አስመልክቶ የቤተ ክርስቲያን ምእመናን የጠራ እቋም ይኖራቸው ዘንድ የሚከተሉት እርምጃዎች ቢወሰዱ ውጤቱ ያማረ ይሆናል ብዬ አምናለሁ።

- 1) ምእመናንን በትምህርት ማስታጠቅ።
ይህ ምእመናንን የማስተማር ተግባር መከናወን ያለበት አንድ ዓይነት የሰውነት ትምህርት ቤተ ክርስቲያንን ለመቋቋም ሲነሳ ብቻ መሆን የለበትም፤ የዘወትን ተልዕኮ ሊሆን ይገባዋል። በአሁኑ ጊዜ በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ጎልቶ እንደሚታየው፤ የሰብክት አገልግሎት ከትምህርት ይልቅ የተለመደ አገልግሎት ነው። የሰብክት አገልግሎት አስፈላጊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑ የሚያጠራጥር

አይደለም። ሆኖም ክርስቲያኖች በሰብክት አገልግሎት ወደ ደህንነት ከመጡ በኋላ በእንደነት ዓይነት ሁኔታ የክርስትና ሕይወታቸውን ሊመሩ እንደሚገባቸው ሊግሩ ይገባል።

ክርስቲያኖች ሊግሩ የሚገባቸው ብዙ አስፈላጊ ትምህርቶች መኖራቸው እመግ ነው። ከአስፈላጊዎቹ ሁሉ ይበልጥ አንገብጋቢው ግን የክርስትናን መሰረታዊ እምነት እንዲያውቁ የሚግሩት ትምህርት ነው። ይህም ትምህርት በየዕለቱ የሚነሱትን የሰውነት አሠራሮች መቋቋም ይችላል ዘንድ ይህ ነው የማይባል ማስተዋልና ጥንካሬ ይሆናቸዋል። የክርስትናችንን መሰረታዊ ትምህርት የሚዳረሩ ትምህርቶች ብዙ የሰውነት ትምህርቶች ሲኖሯቸው፤ በተለይም የሚከተሉትን አምስት ዋና ዋና የክርስትና እውነቶች ሲያጣምሙ ይታያሉ። የሐሰት ትምህርቶች፤ የእግዚአብሔርን ግንኙነት የሚሸሩና ዝቅ ዝቅ የሚያደርጉ፤ የክርስቶስን ግንኙነት ጥጋ የሚያሳሙ፤ ሰውን ከተሰጠውና ካለበት ግንኙነት ያል ልክ ቁር ከፍ የሚያደርጉ፤ ጋጤአትን የሚከፉና፤ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያጣምሙ ናቸው። እነዚህን መሰረታዊ እውነቶች አስመልክቶ ምእመናን ጠንካራና የማያቋርጥ ትምህርት ሊመገቡ ይገባል።

በተለይም በዘመናችን በቤተ ክርስቲያን እየሰረጉ በመግባት የእግዚአብሔርን መጋ የሚያውኩ የተለያዩ የሰውነት ትምህርቶች በእነዚህ መሰረታዊ እምነቶቻችን ላይ ላላቸውን አቋም ምእመናን እንዲያውቁ ማድረግ የቤተ ክርስቲያን ሃላፊነት ነው። ይህ እንዳይሆን ግን የተለያዩ እንቅፋቶች ሊከለከሉን ይችላሉ። ከእነዚህም እንቅፋቶች ዋና ዋና የሆኑትን ሦስቱን እንመልከት።

ሀ) የቤተ ክርስቲያን ዝንቶነት። የታላቁ ተልዕኮ ቅንኖ ዓላማ ወንጌልን ለፍጥረት ሁሉ በማድረስ አሐዛብን የክርቶስ ደቀ መዛሙርት ማድረግ ነው። ይህ እንዲሆን ካስፈለገ፤ ሰዎች በወንጌል ሰብክት ከጻጉ በኋላ፤ የቃሉን ወተት እየተመገቡ ግደግ አለባቸው። ለዚህም ትግባር ዋነኛ ብቸኛ መሳሪያ ትምህርት ነው። ይህንን አስፈላጊ እውነት ቤተ ክርስቲያን ከዘነጋችና ትኩረቷን ሚዛናዊ ካደረገች በውስጧ ያቀረቻቸው ምእመን የጀርባ አጥንት እንደሌለው ሰው ቀጥ ብለው መቆም ይሳናቸዋል። በስሜታቸው ብቻ የሚመሩ ምእመናን ለማግኘት ካስፈለገ፤ ምእመናን ወደማታስተምር ቤተ ክርስቲያን መሄድ ቅላሉ መገድ ነው። ቤተ ክርስቲያን የትምህርትን አገልግሎት ወደ ጌላ ጥላ ሌሎች አገልግሎቶች ላይ ብቻ ስታተኩር እንዳትገኝ ልታስተውል ይገባታል።

ለ) የአስተማሪዎች ድካም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ የማስተማር ስጦታና ሃላፊነት ከክርስቶስ አ.የሱስ የተቀበሉ አገልጋዮች ይሆን አደራ ለመወጣት ሊተጉ ይገባቸዋል። አንዳንድ አገልጋዮች እግዚአብሔር ደብቀውበታል የሚሉት አገልጋይ የግድ የፈውስ ወይም የመገለጥ ስጦታ ያለው መሆን አለበት ብለው ስለሚያምኑ፤ በውስጣቸው የሚቃጠሉትን የማስተማር ስጦታና የቃል መገለጥ አፍነው ይቆመጣሉ። እነዚህ አገልጋዮች ቃሉን በማስተማር ውስጥ ለምእመናን እንደ ወንዝ የሚፈስ ፈውስና መገለጥ እንዳለ በመረዳት ወደ ጥሪያቸው ሊመለሱ ይገባቸዋል። ይህንንም ጥሪያቸውን ለማግኘት፤ በግላቸው በማጥናት፤

ቁጭ ብሎ ከሌሎች በመግርና እውነትን በመመርመር ሊተገኝ ይገባል። እስተማሪ የተማረውን የሚረዳ፣ የተረዳውን የሚሰማውን፣ የተሰማውን ደግሞ የሚያስተምር ቢሆን ፍሬው የበዛ ይሆናል።

ሐ) የምእመናን ስርአት ግጥም። እናት ልጇን ለማጥራት እጇን ዘርግታ ሳለ ልጇ አልበላም ብሎ ጥርሱን ከገጠመ ምንም ግድረግ አይቻላትም። በእንጻራም፣ ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ለማስተማር የተጋች ሆና ሳለ፣ ምእመናን ለመግር ፍላጎትን ካላሳዩ ውጤት አይታይም። ትምሕርት እንደሰብከት ስሜትን የማጎሳሳት ባህሪ ስለሌለው ስርአትን ይጠይቃል። ስለዚህም ብዙዎቻችን እንከሸዋለን። በተለይም በሕዝባችን አካባቢ ቁጭ ብሎ የመግር ነገር ሊቆበር የሚገባው እውነት ነው። እግዚአብሔር በወንጌሉ ዓለምን ያናጠጠው በጽሑፍ ተጠቅሞ መሆኑን እያየን በዘመናችን ያሉ አስተማሪዎች ከጌታ ተቀብለው በወረቀት ላይ ያሰረሩትን የሕይወት ቃል ከማንበብና ከመታነጽ ነፍሳችን ዝላለች። ጌታ ቁጭ ብሎ የመግርንና ቁጭ ብሎ የማንበብን ስርአት ይሰጠን።

2) የአገልጋዮች የትምህርት (ዶክትሪን) አቋም በሚገባ ግጥም።

በውስጡ የሚያከላ በሽታ ያለበት ሰው ምንም የሚያዳብር ምግብ ቢመጣ ሰውነቱ ከመመንመን እንደግደድን ሁሉ በውስጡ የሰህተትን ትምህርት የሚያስተናግድ አገልጋይ አቅፋ የያዘች ቤተ ክርስቲያን ምንም ያህል ምእመናንን ብታስተምር ከመመረዝ አይድነም። ለዚህ ነው አንዲት ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ከማስተማር ጋር የአገልጋዮቿን ሁኔታ በሚገባ ሊታጠና የሚገባት። በተለይም ደግሞ በውስጡ በቁጥር ብዙ አገልጋዮችን ያቀፈች ቤተ ክርስቲያን ያላት የአገልጋዮች ብዛት በአገልግሎት አካባቢ ግን እንደሚወጣና ግን እንደሚገባ በጠራ ሁኔታ እንዳታውቅ አስቸጋሪ ሁኔታን ሊፈጥርባት ይችላል። ሆኖም ችግሩ የሚያስከትለው መዘዝ ጥንቃቄ ለመውሰድ ከሚደረገው ድካም የከፋ ስለሚሆን የሚያስፈልገው ጥጋ ተከፍሎ የአገልጋዮች ግንኙነት በሚገባ ሊታወቅ ይገባል።

የሰህተትን ትምህርት አስመልክቶ ቤተ ክርስቲያን ጥንቃቄ ልትወስድባቸው የሚገባቸውን ሰዎች በሦስት ክፍለን ልንመለከታቸው እንችላለን።

ሀ) ለታላቆች። የአታላቆች አቋም የተጣመመ ከሆነም በላይ የሚሰግውን የግጥም ባህሪ አለው። ይህን ባህሪ በመያዝ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሽልክው ስለሚዘገቡ የእግዚአብሔርን መንጋ ስለሚያስቱ ሰዎች። “የበግ ልምድ ለብስሎ ከሚመጡትሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነጹይት ተጠንቀቁ” (ግፉ 7፡15) በማለት ሊያስሰ ክርስቶስ ያስጠነቅቀናል። እነዚህንም አላች በለግወቂያው ዋነኛ መንገድ፡ “ከፍሬያቸው ታውቋቸዋል” (ፈ 16) በማለት ይመከራል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጎች እንዳሉ ሁሉ የበግ ልምድ ለብሰው የሚመጡ ነጣቂ ተኩላዎች አሉና ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ጥንቃቄ ያሻታል።

ለ) ተታላቆች። አታላይ ካለ ተታላይ ደግሞ አለ። እነዚህን ሁለት ዓይነት ሰዎች ከሚለያቸው ነገር አንዱ፣ አታላይ ሆነ ብሎ ሌሎችን በመርዘ ሊተናክል የሚወጣ ሰው ሲሆን፣ ተታላይ ግን በየዋህነቱና ባለማስተዋሉ በአታላይ ወጥመድ ውስጥ የሚጠመደው ዓይነት ሰው ነው። አታላይ የአስመሳይነት ባህሪ ይታይበት፣ ተታላይ ግን ወደ ሳቡት የመነተት ባህሪ ይታይበታል። ይህን የመታለልን ባህሪ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይገልጻል፡- “እንደ ስህተት ሽንገላ ባለ ተንኮል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገምን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕፃናት መሆን ወደ ፊት አይገባንም” (ኤፌ 4፡14)። ጳውሎስ በመቀጠል፡- “ወደ ክርስቶስ እንደግ” (ፈ 15) በማለት መፍትሄውን በአጭሩ ያስቀምጥናል።

ሐ) አቋም የለሾች። አታላቆች አንድን አቋም ይዘው ሌላውን ለማሳት የተነሱ ሰዎች ናቸው። ተታላቆች ደግሞ አንድን አቋም የያዙ፣ ነገር ግን ለሚመጣው የሰህተት ሽንገላ የመታለል ድካም ያለባቸው ሰዎች ናቸው። አቋም የለሾች ግን ቀድሞውኑ የሚያምኑት የማያውቁና በዘልማድ የሚመላለሱ ሰዎች ናቸው። እነዚህን ሰዎች አስመልክቶ ቤተ ክርስቲያን አብዝታ ልትተጋ ያሻታል። በቆራጥነቱ የተመሰከረለት ጳውሎስ፡- “ያመገኩትን አታሰሁና” (1 ጢሞ. 1፡12) ሲል ጠንካራ አቋሙን እንደገለጸ ሁሉ እነዚህም አቋም የለሾች የሚያምኑትን ክርስቶስን ጠንቅቀው እንዲያቁና አቋም እንዲኖራቸው እንትጋላቸው።

እንግዲህ እነዚህን የመሳሰሉ የሕይወት አቅጣጫ የያዙትን ሰዎች የግጥምና እንደየሁኔታቸው የመያዝ ሃላፊነት በቤተ ክርስቲያን ጥንቃቄ ላይ እንደሆነ ልናስታውስ ይገባል።

3) በስህተት ትምህርትና በአመለካከት ልዩነቶች መካከል ያሉትን ልዩነቶች ማስተማር።

በመጀመሪያ፣ ቤተ ክርስቲያን ስላለባት ምእመናንን የማስተማር ግዴታ ተመለከትን። በመቀጠልም፣ በውስጡ ያሉትን አገልጋዮች ሁኔታ ቤተ ክርስቲያን ግጥም እንዳለባት በመጠኑም ቢሆን እየገኘ አሁን ደግሞ ከእነዚህ ሁለት አላባቦች ላይ የሚልን ነጥብ እንመልከት።

የክርስትናን መሰረታዊ ትምህርቶች የሚነኩትን ጉዳዮች አስመልክቶ በፍጹም ወደ ጌላ እንድናፈገፍግና የእርቅ ድርድር እንድናደርግ በቃል አልተፈቀደልንም። ሆኖም ይህ ግለት እኛ ከምናስበው ግንኙነት አላብ ትንሽ ላይ ያለ አቋም ያላቸውን ሁሉ ከቤተ ክርስቲያን ንትተን እናስወጣቸው ግለት እንዳይደለም ልናስታውስ ይገባል። ባጭሩ፣ አንድ ምእመን የያዘው ላይ ያለ አቋም መሰረታዊውን የክርስትናችንን ትምህርት የሚጸረር መሆኑንና አለመሆኑን በቅድሚያ ለማወቅ መጣር አለብን። የሰህተትን ትምህርት አስመልክቶ ምንም ዓይነት ፍርድ ከመስጠታችን በፊት በሰህተት ትምህርትና በአመለካከት ልዩነት መካከል ያለውን ልዩነት ለመለየት እንጣር። ይህም የአንዲት ቤተ ክርስቲያን ምእመናን በሙሉ ሊግሩት የሚገባ እውነት ነው። ምእመናን ከእነርሱ ላይ ያለ አመለካከት

ያለውን ሌላ ምእመን በሚያገኙበት ጊዜ ያ ልዩነታቸው የክርስቲያን መሰረታዊ እውነት እስካልነካ ድረስ ሊያወያዩባቸው እንጂ ሊያለያዩባቸው የማይገባ መሆኑን ተገንዝበው እንዲቻሉ ሊመከሩ ይገባል። ይህን እውነት በቀለለ ሁኔታ ለመረዳት በቤተ ክርስቲያን አካባቢ የተለመዱትን የመከፋፈል መንስኤዎች እንመልከታቸው።

ሀ) የሰህተት ትምህርት ያዘለ አገልጋይ። አንድ አገልጋይ በሕይወቱ ፈጽሞ ከቃሉ የሚጸረርን የሰህተት ትምህርት አቅፎ በሚገኝበት ጊዜ ጉዳዩ ለቤተ ክርስቲያን መከፈል ምክንያት ከመሆኑ በፊት ያ አገልጋይ ከመንጋው መወገድ አለበት። የነቀርሳ መፍትሄው ቆርጦ መጣል እንጂ ማስታመም እንዳልሆነ ሁሉ፣ የሰህተት ትምህርትም መድኃኒቱ ማስወገድ ነው።

ለ) ሚዛናዊነት የጎደለው አገልጋይ። ይህ ዓይነቱ አገልጋይ አንዲትን እውነት በመያዝና ካለ ልክ በማጉላት የሚያስተምር አገልጋይ ነው። ይህ ሁኔታ በአጭሩ ካልተቀወ የሰዎችን ዓይን ከክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ላይ በማንሳት በዚያች ካለልክ የነላች እውነት ላይ ብቻ እንዲያተኩር የመሳብ ባህሪ አለው። ሁኔታውም እየገላ ከሄደ ምእመንን የመከፋፈል አደገኛ ውጤት ይኖረዋል። ሚዛናዊነት የጎደለው አገልጋይ ጥፋቱን አምኖ እስኪመለስ ድረስ ሊታረምና ሊገሰጽ ይገባዋል።

ሐ) የአመለካከት ልዩነት ያለው አገልጋይ። አንዳንድ አገልጋዮች በእውነታቸው ካሉ ወገኖች ጋር የአጭም ልዩነቶች የተነሳ ሲከራከሩና ሲጋጩ ይታያሉ። አገልጋዮች ያላቸውን ልዩነት አንስተው በትህትናና በተማሪነት መንፈስ መወያየታቸው ለበረከት የሚሆን ጉዳይ ነው። ሆኖም እነዚህ ልዩነቶች ለመከፋፈል መንስኤ እንዳይሆኑ ታላቅ ጥንቃቄ ያስፈልጋል። «መሰረታዊ በሆኑት ጉዳዮች አንድነት፣ መሰረታዊ ባልሆኑት ጉዳዮች ደግሞ ነጻነት» የሚለው አባባል የሚያስከድ ነው። የአመለካከት ልዩነት ያለውን አገልጋይ በትእግስት መቻል፣ ዲህንን ለቁም ነገር የማይውል የአመለካከት ልዩነት ለመከፋፈል መንስኤነት የሚጠቀሙትን ደግሞ መምከር የቤተ ክርስቲያን ሃላፊነት ነው።

የሰህተት ትምህርት ልንገምተው ከምንችለው በላይ አደገኛ ጉዳይ ነው። የአዲስ ቢዳንን መጽሐፍት ጸሐፊዎች በየመልእክታቸው የሐሰትን ትምህርት አስመልክቶ ጠቃቅሰው ማለፋቸው የጉዳዩን አባሳበነት ያመለክታል። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በዚህም ዘመን ልታሰባበት የሚገባ ጉዳይ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ራሱን ከሰህተት ትምህርት እየጠበቀ ከተራመደ በብዙ የወለማ አሠራሮች ላይ ድልን እየተጎናጸፈ ይሄዳል። ይህን እውነት ያረጋገጠ ምእመን ሌላ ሊያስብበት የሚገባው ጉዳይ አለ። ይህም የግል ሕይወቱ ወይም የቅድስናው ጉዳይ ነው። ይህንንም ሁኔታ አስመልክቶ ጳውሎስ የገለጸውን እውነት በመመርኮዝ የሚቀጥለው ምዕራፍ የተባራራ ገለጻ ይሰጠናል።

IV
ምእመን ሆይ
ተቀደስ
2፡1-15

«አንተ ግን ሕይወት ለሚገኝበት ትምህርት የሚገባውን ተናገር። ሽማግሌዎች ልክኞች፣ ጭምቶች፣ ራሳቸውን የሚገዙ፣ በእምነትና በፍቅር በመጽናናትም ጤናማ እንዲሆኑ ምክራቸው፣ እንዲሁም አርጌቶች ሴቶች አካሄዳቸው ለቅዱስ አገልግሎት የሚገባ፣ የሚያመፍ ለብዙ ወይን ጠጅ የማይገዙ፣ በጎ የሆነውን ነገር የሚያስተምሩ ይሁኑ፤ ቆነሻጅትም የእግዚአብሔር ቃል እንዳይሰደብ፣ ባሉቻቸውን የሚወዱ፣ ልጆቻቸውን የሚወዱ፣ ራሳቸውን የሚገዙ፣ ንጹሐች፣ በቤት የሚሠሩ፣ በጎዎች፣ ለባሉቻቸው የሚታዘዙ እንዲሆኑ ይምከሩለቸው። ጎበዞችም እንዲሁ ራሳቸውን እንዲገዙ ምክራቸው። የሚቃወም ሰው ስለ እኛ የሚናገረው መጥፎ ነገር ሲያጣ እንዲያፍር፣ በነገር ሁሉ መልካምን ነገር በማድረግ ምሳሌ የሚሆን ራሱን አሳይ፤ በትምህርትህም ደገንነትን፣ ጭምትነትን፣ ጤናማና የማይነቀፍ ንግግርን ግለጽ። ባሪያዎች ስለ መድኃኒታችን ስለ እግዚአብሔር የሚሆነውን ትምህርት በሁሉ ነገር ያስመሰግኑ ዘንድ፣ ለገላ ጌቶቻቸው እንዲገዙ በሁሉም ደስ እንዲያሰኙ፣ ሳይቃወሙና ሳይሰርቁም በጎ ታማኝነት ሁሉ እንዲያሳዩ ምክራቸው። ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ፣ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ከደን፣ የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን፣ ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በእሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል፤ መድኃኒታችንን ከአመፅ ሁሉ እንዲቢዝን፣ መልካሙንም ለማድረግ የሚቀናውን ገንዘቡም የሚሆነውን ሕዝብ ለራሱ እንዲያገዛ፣ ስለ እኛ ነፍሱን ሰጥቶለልና። ይህን በሙሉ ሥልጣን ተናገር ምክር ገሥጽም፤ ግንም አይናቅህ።»

ጳውሎስ በመልእክቱ አንድ በአንድ በቀርጧል ለምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ጤንነት መሰረታዊ የሆኑትን ፍሬ ነገሮች በጥንቃቄ እያብራራ፣ በመጀመሪያ የመሪዎችን ሃላፊነት፣ በመቀጠልም የሐሰት አስተማሪዎችን አደገኛነት ከጠቃቀሰ በኋላ እሁን ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ የተለያዩ ምእመናን ሊኖራቸው ስለሚገባ ባህሪ አንድ በአንድ ይተነትን ጀመር።

1) የቲቶ ተልዕኮ (2፡1)

ጳውሎስ መልእክቱን ከሰህተት አስተማሪዎች ዘወር በማድረግ ወደ ምእመናን ሁኔታ ይሸጋገራል። በቀርጧል ያላቸው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በሚገባ ትቀም ዘንድ ከውጪ የሚነሱትን ሐሰተኞች እፍ ግዝጋት ብቻ በቂ አልነበረም። በቤተ ክርስቲያኒቱም ውስጥ የሚገኙት አማኞች እንደሚገባ መመላለስ ይገባቸዋል። ይህንንም መልእክቱን

የሚጀምረው የቲቶን ተልዕኮ ቁልፍ ባለ ሁኔታ በመግለጽ ነው። «አንተ ግን ሕይወት ለሚገኝበት ትምህርት የሚገባውን ተናገር» እንግዲህ የቤተ ክርስቲያንን ምእመናን አስመልክቶ ለቲቶ የተሰጠው ዋና ተልዕኮ የሚገባውን መናገር ነው። በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ሰዎች አሉ። በተግባር፣ በማለገ፣ በዕድሜና በመሳሰሉት ሁሉ የተለያዩ ደረጃ ላይ የሚገኙ ክርስቲያኖች በቀርጤስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመገኘታቸው፣ ለእያንዳንዳቸው እንደ ማንነታቸው የሚገባቸውን መመሪያ መስጠት አስፈላጊ ነበር። ይህም በከም በቲቶ ጣንቃ ላይ ተዋና ነበር።

2) መመሪያ ለተለያዩ ምእመናን (2፥2-14)

ሀ) ለሽማግሌዎች መመሪያ (ቁ 2)። ይህ መመሪያ የሚያተኩረው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላሉ በዕድሜ ለገፉ ወንዶች ምእመናን ነው። እነዚህ ምእመናን በመጀመሪያ «ልከኞች» እንዲሆኑ ሊመከሩ ይገባቸዋል። ይህም ቃል የሚያመለክተን በእድሜያቸው የገፉ ምእመናን የወይን ጠጅን አስመልክቶ ያላቸው አጭ ለቅዱሳን እንደሚሆን መልካም ምስክርነት የሞላው እንዲሆን ነው። በመቀጠልም ሽማግሌዎች «ጭቶች» እንዲሆኑ ይመከራሉ። በዚህም ምክር መሰረት በዕድሜ የገፉት ምእመናን የአፈጻጸሙ ሁኔታ ሰዎች እንዲያከብሯቸው የሚጋብዝ ሊሆን እንደሚገባው እናስተውላለን። በሦስተኛ ደረጃ ሽማግሌዎች «ራሳቸውን የሚገዙ» ሊሆኑ ይገባቸዋል። ይህ ሚዛናዊነትን የሚያጠቃልል አሳብ ነው። በዕድሜ የገፉ ቅዱሳን በልምምድ እንዳልበሰሉ ገልግሎት ሚዛናዊነት የራቀው እርምጃ ሊራመዱ አይገባቸውም። ራሳቸውን በመግዛታቸው ግን ለተቀረው ምእመን ምሳሌ ይሆናሉ። በመወረሻም፣ «በእምነትና በፍቅር በመጽናናትም ጤናማች እንዲሆኑ» ይመከራሉ። የሚያምኑትን የሚገባ እንዲያውቁ ይጠበቅባቸዋል። ፍቅራቸው እንከን የማይገኝበትና ሽንገላን የማያውቅ እውነተኛ ሊሆን ይገባዋል። በታጋሽነታቸው ደግሞ ፅኑና የማይናወጡ ሊሆኑ ይገባቸዋል።

ለ) ለአርጌቶች መመሪያ (ቁ 3)። ከላይ የተጠቀሱት ለሽማግሌዎች የተሰጡት መመዘኛዎች ለአርጌቶች የሚያስፈልግ ለመሆናቸው ጥርጥር የለውም። ሆኖም ለእነዚህ በዕድሜ ለገፉት ሴቶች ደግሞ ሕውሎስ ጥቂት መመሪያዎችን ሰንዝሮ ያልፋል። በቅድሚያ፣ በዕድሜ የገፉ ሴቶች «አካሄዳቸው ለቅዱስ አገልግሎት የሚገባ» ሊሆን ይገባቸዋል። ይህ አሳብ አጠቃላይ መመሪያ በመሆኑ የሴቶቹን ሕይወት ከግል አንስቶ እስከ ሕብረተሰብ ድረስ ያካትታል። ለቅዱስ አገልግሎት የማይወቅ ማንኛውም ባህሪ በዕድሜ ከገፉ ሴቶች አይጠበቅም። ለአገልግሎት ከግደመቹ ባህሪያቶች አንዱ ሃሚት በመሆኑ፣ «የማያመ» ሲል ይመከራል። የሌሎችን ሰዓትና በታ ጠብቆ ስለ ሰዎች መልካም ያልሆነ ነገር የማውራት ባህሪ በዚህ አሳብ ውስጥ ይጠቃለላል። ከዚህም አልፎ፣ ለወንዶች እንደታዘዘው ሁሉ ሴቶችም «ለብዙ ወይን ጠጅ የማይገዙ» ሊሆኑ ይገባል። እነዚህ በዕድሜ የገፉ ሴቶች «በጎ የሆነውን ነገር የሚያስተምሩ» እንዲሆኑም ይጠበቅባቸዋል። ይህን ታላራነታቸውን በቁም ነገር መረከባቸው ወጣት ሴቶችን እንዲያስተምሩ ብቁ ያደርጋቸዋል።

ሐ) ለቅንጃጅት መመሪያ (ቁ 4-5)። እዚህ ላይ ሕውሎስ ወጣት ሴቶችን (ቅንጃጅትን) የማስተማሩን ሃላፊነት ለገልግላው ለቲቶ ሳይሆን በዕድሜያቸው ለገፉት ሴቶች መስጠቱ ምናልባት ለቲቶ ሕይወትና ለሌሎች አእምሮ ለመጠንቀቅ ፈልጎ ይሆን? ያም ሆነ ይህ እነዚህ በዕድሜ የገፉት ሴቶች የራሳቸውን ምስክርነት ከመጠበቅ አልፈው ለወጣት ሴቶችም እርዳታ የመሆንና የማስተማር ሃላፊነት ሲጣገባቸው እንመለከታለን። የክርስቲያን ሴቶች ባህሪ መልካም ሊሆን የሚገባበት ዋነኛ ዓላማ «የእግዚአብሔር ቃል እንዳይሰደብ» ነው። ስለዚህም፣ ቅንጃጅት «ባሎቻቸውን የሚወዱ»፣ «ልጆቻቸውን የሚወዱ» ሊሆኑ ይገባቸዋል። እንዲት ክርስቲያን ሴት ለባልዋም ሆነ ለልጆቿ የምትሰጠው ከፍቅር የሚበልጥ ሰጦታ እንደማይኖራት እመን ነው። «ራሳቸውን የሚገዙ» መሆናቸው ሌላኛው አስፈላጊ ባህሪ ነው። እንዲት ሴት ራሷን መግዛት ካልተማረች ልጆቿን ያንኑ አስፈላጊ ባህሪ ለማስተማር ይቸግራታል። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ራስን መግዛት ሚዛናዊነትን የሚጠይቅ ጉዳይ ነው። «ንጹሆች» የሚለው ቃል የአእምሮን፣ የልብን፣ የኑሮንና የአንደበትን ንጽህና ያካትታል። ከዚያም አልፎ ወጣት ሴቶች «በቤት የሚሠሩ» ሊሆኑ ይገባል። ይህ የሥራ ፈትነት ተቃራኒ ነው። ወጣት ሴቶች በቤት አያያዛቸው የሚመሰገኑ ሊሆኑ እንጂ በሥራ ፈትነታቸው እንዲሰደቡ ይህ ተገቢ አይደለም። «በጎዎች» የሚለውን ቃል መልካም ሀሊና ያላቸው ደኅኛ ብሎ ማብራራቱ ከእውነት የራቀ አይሆንም። የዚህ ሁሉ ማሰሪያው ታዛዥነት ነው። ወጣት ሚስቶች «ለባሎቻቸው የሚታዘዙ» ካልሆኑ ከላይ የተዘረዘሩትን መልካም ባህሪያቶች ሁሉ ለማጻበር ያስቸግራቸዋል።

መ) ለጎበዞች መመሪያ (ቁ 6)። ሕውሎስ ለጎበዞች ያለው ትእዛዝ «ራሳቸውን እንዲገዙ» በሚለው አሳብ ይጠቃለላል። ሕውሎስ ለወጣት ሴቶች ያለውን ትእዛዝ በዕድሜ የገፉ ሴቶች እንዲያከናውኑ ሊያዝ፣ ለወጣት ወንዶች (ለጎበዞች) ያለውን ትእዛዝ ግን ራሱ ቲቶ እንዲፈጽመው ያሳስባል። ይህ ራስን መግዛት የሚለውን አሳብ ሕውሎስ በዚህ መልእክቱ ብቻ አራት ጊዜ መጥቀሱ (1፥8፤ 2፥2፤ 2፥4፤ 2፥5) አስፈላጊነቱን እንድናስብበት ያደርገናል። ወጣቶች ልዩ ልዩ አካላቸውን፣ ፍላጎታቸውንና ስሜታቸውን ሁሉ በቁጥጥር ስር እንዲያውሉ ይመከራሉ። ወጣት ክርስቲያኖች ራሳቸውን ለመግዛት የሚያመዘንን አእምሮ ከዚያም አልፎ በቃሉ የበራና በጎ የሆነ ሀሊና ሊኖራቸው ያስፈልጋል። ራስን መግዛት የአንድን ሰው ማንነት መሉ በመሉ የሚያጠቃልልና የሚነካ ጉዳይ ነው።

ሠ) ለቲቶ መመሪያ (ቁ 7-8)። ሕውሎስ ምንም እንኳ ለአስተማሪዎች እንዲህ ብለህ ተናገር ብሎ ለቲቶ ባያዘውም፣ ለራሱ ለቲቶ የሚያዘውን ትእዛዝ ስንመለከት ቲቶ ብቻ ሳይሆን በቀርጤስ ቤተ ክርስቲያን ያሉ ሌሎችን በማስተማር ላይ የተሰማሩ ምእመናን ሁሉ ሊያስተውልት የሚገባቸውን መልእክት ተናግሮ አልፏል። «የሚቃወም ሰው ስለ እኛ የሚናገረውን መጥፎ ነገር ሲያጣ እንዲያበቅ፣ በነገር ሁሉ መልካምን በማድረግ ምላሌ የሚሆን ራሱን ላሳይ፤ ለተምህርትም ደህንነትን፣ ጭምትነትን፣ ጤናማና የማይነቀፍ ንግግርን ግለጥ» ይህ ከፍል እንደሚያስተምረን አንድ አስተማሪ፤

ቲቶን ጨምሮ፡ ውጤታማ ለመሆን ከፈለገ፡ በንግግር ከማስተማሩ በፊት በመልካም ምሳሌነት ቢያስተምር ለመልእክቱ ጉልበት ይጨምርለታል። ትምህርቱ እውነተኛነትን የተሞላ፡ እደራረጉ ደግሞ ቁም ነገር ያዘለ፡ ንግግሩ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባል። አንድ አስተማሪ ይህንን በማድረጉ ዘወትር እንከንን ለመፈለግ የሚተጉትን ተቃዋሚዎች ቃል ያሳጣቸዋል። ይህ መመሪያ በቀርጫስ ያሉትን ቅዱሳን እንዲያስተምር ሃላፊነት ለተሰጠው ለቲቶ ብቻ ሳይሆን በማስተማር ተግባር ላይ ለተሰማሩ ቅዱሳን ሁሉ የተሰጠ መሰረታዊ መመሪያ ነው።

ሪ) ለባሪያዎች መመሪያ (ቁ 9-10)። ጳውሎስ ቀደም ሲል ለሽማግሌዎች፡ ለአርጌቶች፡ ለቆነጃጅት፡ ለነበዞችና እንዲሁም ለቲቶ በተለያዩ መልኩ መመሪያዎችን ካስተላለፈ በኋላ፡ አሁን ደግሞ ከአገልጋዮች (ባሪያዎች) የሚጠበቀውን ሃላፊነት ያብራራል። በመጀመሪያ እነዚህ ባሪያዎች ለበላዮቻቸው (ለጌቶቻቸው) «እንዲገዙ» ያስፈልጋቸዋል፤ ይህም በመታዘዛቸው ይገለጻል። በሁለተኛ ደረጃ በነገር ሁሉ ጌቶቻቸውን «በሁሉም ደስ እንዲያሰኙ» ተመክረዋል። በመቀጠልም ከጌቶቻቸው ጋር ከንቀት የመነጨ የቃል ምልልስ ውስጥ እንዳይገቡ ጥንቃቄ ሊወስዱ ይገባቸዋል። በመወረሻም ስርቆትን አስወግደው በታማኝነት እንዲመሳሰሉ ይመክራሉ። እንግዲህ ይህ ሁሉ ጥንቃቄ እንዲወስዱ የሚመከሩት «ስለ መድኃኒታችን ስለ እግዚአብሔር የሚሆነው ትምህርት በሁሉ ነገር ያስመሰግኑ ዘንድ» ነው።

ሰ) አጠቃላይ መመሪያ (ቁ 11-14)። ጳውሎስ በዚህ ክፍል ውስጥ የሚጠቅሰው አሳብ ካለምንም ልዩነት ክርስቲያን የሆነን ማንኛውም ሰው የሚያጠቃልል ነው። ማንኛውም ክርስቲያን፡ ሴት ሆነ ወንድ፡ ሽማግሌ ሆነ ወጣት፡ ባሪያ ሆነ ጫዋ፡ በራሱ ማድረግ ፈጽሞ የማይቻለውን በእግዚአብሔር ብርታት ሊያደርግ ይችላል፤ «ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና።» ይህ ጸጋ የተገለጸው ክርስቶስ ኢየሱስ የሰውን ሥጋ ለብሶ ወደ ምድር በወረደበት ጊዜ ነው። በምድር ላይ በነበረው ኑሮውና ከዚያም አልፎ በሞቱና በትንሳኤው ደግሞ ይህ ጸጋ ወደ ፍጻሜ ደርሷል። ይህ ጸጋ የሚያድን ጸጋ ነው። ሆኖም ይህ ጸጋ ከማንም አልፎ ለተቀበሉት ሁሉ የሚያስተምረው ትምህርት አለው። ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊነትን መካድ፡ የክርስቶስን ክብር መገለጥ መጠበቅ፤ ከዚያም አልፎ ራስን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል መኖር ይህ ጸጋ ከሚያስተምራቸው ትምህርቶች ዋና ዋናዎቹ ናቸው። ለዚህ ሁሉን ለማያስችለው ጸጋ በሩን የክፈተልን ከእመፅ ሁሉ ሊቤገንና ለራሱ ሊያነጽን ህይወቱን የሰጠው ክርስቶስ ነው። ስለዚህም በክርስቶስ በማመን ይህን የሚያድነውን ጸጋ የተቀበለ አማኝ ሁሉን ትቶ የቅድስናን ኑሮ እንዲኖር ይህ መመሪያ በማያዳግም ሁኔታ ተሰጥቶታል።

3) የቲቶ ተልዕኮ በድጋሚ (2፡15)
የቲቶ ዋነኛ ተልዕኮ የሚገባውን መገር እንደሆነ ቀደም ሲል መመልከታችን የሚታወስ ነው። ሆኖም፡ ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን

ውስጥ ሰላላ የተለያዩ ምእመናን በሰፊው መመሪያ ከሰጠ በኋላ አሁንም የቲቶን ተልዕኮ እጥብቆ ማስታወስን ፈለገ።

«ተናገር» በሚለው ቃል መሰረት ቲቶ በቀርጫስ ሳሉት ምእመናን የተሰጠውን ትእዛዝ በግልጽነት ማስረዳት እንደሚገባው ሲያስታውሰው፡ «ምክሮ» የሚለው ቃል ደግሞ ከተሰጠው መመሪያ ወደ ግራና ወደ ቀኝ የሚወላውሉትን ወደ ትክክለኛው መስመር እንዲመልስ የሚያበረታታ መልእክት አዘጋጠ። «ገሥጽ» የሚለው ቃል ከመናገርና ከመምከር አልፎ ጠንክር ያለ አቋምን በመያዝ ለተሰጠው እውነት ጸንቶ እንዲቆም ያበረታታል። በመወረሻም ጳውሎስ «ማንም አይናቅህ» ሲል ቲቶን ያስጠነቅቀዋል። የቲቶ መልእክት የመጣው ከሰማይ በተሰጠው ወንጌልን የመስበክ ጥሪ በመሆኑ ለምእመኑ የሚያስተላልፈው መልእክት ሰማያዊ ሥልጣን ያለው ነው። ስለዚህም ማንም ሰው የቲቶንም ሆነ የመልእክቱን ሁኔታ አይቶ ንቀት ሊያደርስበትም ሆነ መልእክቱ እንደማይመለከተው አድርጎ ሊቆጥር አይገባውም። ሁኔታውም እንዲከሰት ቲቶ ሊፈቅድ እንደማይገባው እንረዳለን።

«ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ፡ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ይደን፤ የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን፤ ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል» (2፡11-13)።

የምእመናን ባህሪ መልካም መጻዛ ሲኖረው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንዳማረባትና እንዳበበች ትኖራለች። የምእመናን ባህሪ ሲበላሽ የቤተ ክርስቲያንም ምስክርነት አብሮ ከመጥፋቱ በላይ አገልጋዮች በእንድነት ለመቆም የሚሰናዱ ሁኔታ ላይ ይደርሳሉ።

እውነተኛ መሪ ሲጠፋ የምእመናን ሕይወት አቅጣጫ ቢስ እንደሚሆን ሁሉ፡ ለአመራር የማይመቹ ተከታዮች (ምእመናን) ሲበረከቱ የመሪ ተግባር ትርጉም ያጣል። በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ፊት ፊት ቀድመው እንዲሄዱ የሚያስነሳቸው መሪዎች የተለያዩ ዓይነት ተከታዮችን ያቅፋሉ። እንዳንድ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የተቻላቸውን ያህል እየጣሩ እንኳ ለመያዝ የሚያስችሉ ምእመናን እንደሚያጋጥሟቸው እመን ነው። ይህ የሚሆንበት ምክንያት፡ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተለያዩ ዓይነት ሰዎች ስላሉ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ምእመናን ከቤተ ሰባቸው እየተማሩ ያደጉትን፤ በየመንገደራቸው ካፈሯቸው ጓደኞቻቸው የለመዱትን፤ በተለያዩ የትምህርት ጎዳና ሳሉ የቀሰሙትን የተለያዩ ባህሪያትና እንዲሁም በሥራ መስክ የነበራቸውን ልምምድ ይዘው የመጡ ሰዎች ናቸው። እነዚህ ምእመናኑ ይዘው ያመጧቸው ባህሪያት አንዳንዶቹ መልካምና ለክርስቲያናዊ ኑሮ የሚመቹ ሲሆኑ፤ ሌሎቹ ደግሞ ፈጽሞ ከቃሉ የሚታረጉ ሆነው ይገኛሉ። እንግዲህ እነዚህን ለእግዚአብሔር መንግሥት አሠራር የማይመቹትን ባህሪያት ነው እጥብቅን ልናስብባቸው የሚገባን። ይህንንም ለግድረግ ይመቸን ዘንድ

ነው ሳውሎስ በቤተ ክርስቲያን የሚገኙትን ምእመናን ሁሉ የሚያቅፍ መልእክት ያስተላለፈ።

በዘመናችን ባለችው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምእመናን ባህሪያት ትልቅ ስፍራ ሊሰጠው የሚገባ ጉዳይ ነው። የአዲስ ኪዳንን አጠቃላይ መልእክት ያስተዋልን እንደሆነ፤ ትኩረቱ ሁሉ የምእመናን ሕይወት የሚነካ ነው ለማለት ያስደፍራል። የምእመናን መለወጥና ክርስቶስን መምሰል ለቤተ ክርስቲያን ውጤታማነት የማያጠራጥር ወሳኝነት አለው። ምእመናን ፈጽመው የተለወጡ ሲሆኑ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን መሃዛ ከሩቅ ይጣራል። ከሳሻችን ጠላት የሚናገረው ያጣል። የጌታ ሥራ ያድጋል። እግዚአብሔርም ይከብራል። ነገር ግን ሁኔታው እንደዚያ የማይቀጥልበት ጊዜ ጥቂት አይደለም። በእግዚአብሔር ቤተ የተሰወጡ ምእመናን እንዳሉ ሁሉ ያልተለወጡም አሉ። የሚበረቱ እንዳሉም ሁሉ የደከሙም አይጠፉም። ለጌታ ሥራ የሚመክሩ ምእመናን እንዳሉ ሁሉ የማይመክሩም አሉ። እንግዲህ የምእመናን ባህሪያት መልካምነት እየሸሸው በሄደ ቁጥር ቤተ ክርስቲያን እየተነሳሳች ትሄዳለች። ሁኔታውም እየከፋ ሲሄድ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት ጠንቅ ነው። ለዚህ ሁሉ ችግር መፍትሄው በቃሉ ውስጥ ተጽፏልናል።

ከዚህ በመቀጠል የምንመለከታቸው ነጥቦች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የምንገኝ ምእመናን ካለን ባህሪዬ የተነሳ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ለመሪዎቻችንና ለእግዚአብሔር ሥራ የማንመች ልንሆን እንደምንችልና ለዚህም ችግር የጌታ ቃል የሚሰጠንን መፍትሄ ነው።

1) አገልጋዮችን አለማከበር።

እንደዚህ ዓይነት ባህሪዬ በሚኖረን ጊዜ ዘወትር በአገልጋዮች ላይ የሰህተትንና የድካምን ሰበብ የምንፈልግ ምእመናን እንሆናለን። አንዳንዶቹን የትምህርት ደረጃቸውን በማየት ስንንቃቸው፤ ሌሎችን ደግሞ የመጡበትን የቤተ ሰብና የዘር ሁኔታ እየተመለከትን እናቃልላቸዋለን። አገልጋዮች የሚያስተላልፉትን መልእክት በመሉል ብላ ከመቀበል ይልቅ አሳቡን ውድቅ የማድረግ ምክንያት በምንፈላግበት ጊዜ፤ የአገልጋዮችን ምስክርነት የሚያጠፋ ወራን በምናራባበት ጊዜና አገልጋዮቹ በመንፈሳዊ ነገር የሞቱ እንደሆኑ በምናስወራበት ጊዜ አገልጋዮችን አለማከበር የሚባለው በሽታ ምልክቱ እንደሚመረከር እናስተውል። እንደዚህ ዓይነት ምእመናን በምንሆንበት ጊዜ በቶሎ ካልተመለሰን እንዲሁ አገልጋይ ስናወርድና ሌላውን ስንከብር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመከፋፈል ምክንያት እንደምንሆን ጥርጥር የለውም። እንደዚህ ያለ ባህሪዬ ያጠቃቃን ምእመናን ይህን እናስተውል፤ የእግዚአብሔርን ባሪያዎች አገልጋዮች ያሰኛቸው ያላቸው ትምህርት፤ የቤተ ሰብና የዘር ደረጃ፤ ወይም ደግሞ የሁኔታቸው ማማር ሳይሆን የክርስቶስ ሊየሱስ ጸጋ ነው። ይህንንም እውነት ለማረጋገጥ በዓለም ሲታዩ ምንም ስፍራ አይሰጣቸውም የሚባሉትን ሰዎች ክርስቶስ እከብር ሲቀባቸውና ይህን «የሞኝነት» ወንጌል ለመስበክ ሲጠራቸው ማየቱ በቂ ነው። አገልጋዮችን አገልጋይ ያሰኛቸው በጌታ መጠራታቸው ነው እንጂ ማንነታቸው አይደለም። ስለዚህም እግዚአብሔር ለአገልግሎት የቀበውን አገልጋይ የማከበሩ ሃላፊነት አለብን። «ወንድሞች ሆይ፤ በመካከላችሁ የሚደከሙትን

በጌታም የሚገዟችሁን የሚገሰዱችሁንም ታውቁ ዘንድ፤ ስለ ሥራቸውም በፍትህ ከመጠን ይልቅ ታከብሯቸው ዘንድ እንለምናችኋለን። እርስ በርስላችሁ በሰላም ሁኑ» (1ተሰ 5፡12-13)።

2) ዘወትር ነገርን መተርጎም።

አንድን የሰማነውንና ያየነውን ነገር የሌለውን ትርጉም የምንሰጠው በጎ ሕሊና ሲገድለን ነው። አንድ ሰው የተናገረውን ንግግር ትክክለኛ ትርጉም ከመረዳት ይልቅ ተወማሪ ጤናማ ያልሆነ ትርጉም የምንሰጥ ምእመናን በዚህ ክፍል እንመደባለን። ይህ አስቸጋሪ ባህሪ ሲኖረን ሰዎች ቢያነጋግሩንም ሆነ ዝም ቢሉን ለነገሩ ጠማማ ትርጉም ከመስጠት አንመለስም። በተለያዩ ጊዜያት የተከናወኑን ሁኔታዎች ሰብስበን አንድ ዓይነት መልክና ትርጉም ለመስጠት የሚተጋ ጋይለኛ አእምሮ አለን። ሰባዚው እኛን ለመንካት እንደሰበከ፤ ጸላዩ ደግሞ በጸሎቱ አሳባ የእኛን ሁኔታ ለመናገር እንደፈለገ አድርገን እንተረጉመዋለን። ቤተ ክርስቲያን ለምታስተላልፈው ማናቸውም ውሳኔ ከሁሉ ሰው የተለየ አእምሮን የሚያቆሽሽ ትርጉም እንሰጠዋለን። እንደዚህ ዓይነት ባህሪዬ ያለን ምእመናን ከዚህ አስቸጋሪ ጎዳና ካልተመለሰን ለእግዚአብሔር ሕዝብ እድገትና አንድነት ጠንቅ ነን። በጎ ሕሊና የጎደለን ምእመናን ይህን እናስብ፤ ጠማማ ከመሆን የቀና መሆን ይሻላል። ለነገሮች ሁሉ ትርጉምን በመስጠት ከሚገኝ ጊዜአዊ ጥቅም ይልቅ በየዋህነት በመራመድ የሚመጣ ጊዜአዊ ጉዳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብር አለው። ስለዚህም በጎ ሕሊና ይኑረን። ለእግዚአብሔር ሥራ የምንመች እንሁን። ለአገልጋዮችና ለወገኖቻችን የምንመች ሰዎች እንሁን። አለዚያማ እኛንና ዓለግውያንን ምን ይለየናል? እኛም እንደ ሳውሎስ ይህ ትጋታችን ይሁን። «ስለዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው ፈት ሁል ጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እተጋለሁ» (ሐዋ. 24፡16)።

3) ወረትን መውደድ።

ይህ ባህሪዬ የሚያጠቃን ምእመናን ባለንበት የማንረጋ ሰዎች ነን። ዛሬ ከፍ ከፍ ያደረግነውን ሰው ነገ አውርደን እንጥለዋለን። ዛሬ አሜን ብለን ለተሰለፍንላት ዓላማ ነገ ጀርባችንን እንሰጠዋለን። ዛሬ እወድሃለሁ ያልነውን ወገን ነገ እናኮርፈዋለን። በውስጣችን ከጥላቻ በመነፃ ውሳኔ ተሞልተን ወንድማችንን በተቀደሰ አሳላም እንስማለን። አንድን ውሳኔ ለመወሰን ጊዜ እይወስድብንም፤ ያንን ውሳኔ ለማፍረስ ግን ከዚያ ይልቅ እንፈጥሳለን። በመልካም ባህሪዬ የበለጸገና ሌሎች ሰዎች ለደገፋት የሚችሉበት ሕይወት አይታይብንም። ያለንበትን ስፍራ ለመልቀቅ ጥቂት ምክንያት ብቻ ስለምንፈልግ በሰው ዘንድ ያለንን ታማኝነት እናሰላሻለን። እንደዚህ ዓይነት ባህሪዬ ሲኖረን የሰውን ሕይወት እናቆስላለን። በወረተኝነታችን ትተነው የሄድነውን ሰውና ሁኔታ ስናንቋሽሽ፤ በአዲስ ሁኔታ የተጠጋነውን ደግሞ ስናጥካሽ በወገኖች መካከል መከፋፈልን ለመዝፈት ትልቅ መሳሪያ እንሆናለን። በወረተኝነት የምንጥኩት ምእመናን መንገዳችንን እናስተካክል። እንደጥላ መለዋወጥ የሌለበት እግዚአብሔር (ያዕ. 1፡17) ወረትን አይወድምና ወረት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስፍራ የለውም።

4) ሁለት መልክ ያለው ሕይወት መምራት።

ሁለት መልክ ያለው ሕይወት ስንመራ በንጹሕነት የምናደርገው ድርጊትና በሕብረተሰቡ መካከል የምናሳየው ሁኔታ የተራራቀ ነው። በእግዚአብሔር ቤት እንደ ክርስቲያን፤ በውጭ ዘንድ ደግሞ እንደ አሕዛብ እንመላለሳለን። በማያምኑት መካከል የምንናገረውን ቋንቋ በወገኖች መካከል ለመናገር አንደፍርም። ከወገኖች ጋር በመሆን ስለ እግዚአብሔር ሥራ ለመስማትና ለማውራት ትእዛዞቻችን ውስን ነው። ካለልክ ያቀረብናቸው ዓለማውያን የሚሰነዝሩትን ቤተ ክርስቲያንና ክርስቲያኖች የሚያንቋሽሹ ንግግሮች ግን በረገጥታ ለማስተናገድ ትእዛዝነት በዝቅልናል። እንደዚህ ዓይነት ሕይወት የያዘን ምእመናን በሰውር የምንለማመደው ኃጢአት ከመብዛቱ የተነሳ ሕሊናችን በመደንዘዙ ቀድሞ ይከሰን የነበረው ኃጢአት አሁን ትንሽም አያሳስበንም። ዓለማውያን ቤተ ክርስቲያንን የሚከሰቡትን መንገድ ዘወትር እያመቻችን ከማቅረባችንም በላይ፤ ሁኔታው ለጠላት መሸሸጊያ ስፍራ በመሆኑ የቤተ ክርስቲያንን ኃይል እንደሚያዳከም አያጠራጥርም። ዓለማዊነት ያልተቆረጠላቸው ምእመናን የበዛበት ቤተ ክርስቲያን በበረከት ጸንታ ስትቆም ታይታ አትታወቅም። ስለዚህም ሁለት መልክ የምንመራ ምእመናን ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ እንዳች የተሰወረ ነገር እንደሌለ በመገንዘብ መንገዳችንን ልናስተካከል ይገባናል። እንግዲህ፡- «ሁለት አሳብ ላለው በመንገዱም ሁሉ ለሚወላውል ለዚያ ሰው ከፊታ ዘንድ አንዳች እንዲያገኝ አይመለሰው» (ያዕ 1:7-8) የሚለውን ቃል እናስብ። በተወጣጥረው «እናንተ ኃጢአተኞች፤ እጆቻችሁን እንጽ ሁለት አሳብም ያላችሁ እናንተ ለባችሁን አጥሩ» (ያዕ. 4:8) የሚለንን በማስተዋል በንስሐ እንመለስ።

5) አልተጻፈም የሚል ምክንያት ማጣዛት።

ሁለት መልክ ያለው የምንመላለስ ምእመናን የተሰወረ ኃጢአት ሲያጠቃቃን፤ አልተጻፈም የሚል ምክንያትን የምናበዛውን ደግሞ የድፍረት ኃጢአት ይወርሰናል። እንደዚህ ዓይነቱ ምእመናን ቃሉን የምናጠናው የምንለማመደውን ነገር ትክክለኛነት ለማጽደቅ እንጂ ቃሉን ለማወቅ ካለን ጥማት የተነሳ አይደለም። አንድ ነገር በቃሉ ውስጥ በሰው ተጠቅሶ አታድርጉ እስካልተባለ ድረስ ነጻነቱ አለን ግለታችን የሚያሳየው ከፊታ ከብር ይልቅ ለመብታችን መከራከርን እንደምንመርጥ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ወደ ክርስቶስ እንደሚገባ ሰላላዊግን ሌሎችን በምሳሌነት ለማሳደግ አንበቃም። በቅሉም ካልታረምን ተመሳሳይ አስተሳሰብ ያላቸውን ምእመናን በመሳብ ቡድንን የመፍጠር ስሜት ሲያጠቃን ይችላል። ይህም ሁኔታ ለቤተ ክርስቲያን እንድነት ጠንቅ ነው። አልተጻፈም በሚል ሰበብ ያሻነውን ለማድረግ የምንነሳ ምእመናን ይህን እናስብ። በቃሉ ላይ አልተጻፈም የምንለውን ግንኙዊው ነገር አስመልክቶ የፍቅር ሕግ እንዲህ ይለናል፡- «እንግዲህ ሰላም የሚቆምበትን እርስ በርሳችንም የምንታነጽበትን እንከተለ» (ሮሜ 14:19)። እንደ እግዚአብሔር ባለ አደራዎች የሚጠበቅብንን ብቻ ሳይሆን ከሚጠበቅብን እስከጠጠን ልንተጋ ያስፈልገናል።

6) በክስ መሞላት።

ሰዎች በስህተት መንገድ ሲገኙ ከሦስት ስፍራ ምህረት ሊደረግላቸው ይገባል። በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር የሚመጣ ምህረት አለ። ይህም ደግሞ ለሚያምኑ ሁሉ የተሰጠ ታላቅ እድል ነው። በመቀጠልም ጥፋተኛው ራሱን ይቅር ግለት ይገባዋል። እንደን ጥፋተኛ ምንም እንኳ እግዚአብሔር ይቅር ቢለው፤ ራሱን ይቅር ካላለ አሁንም በእስራት ይገኛል። በመወረሻም ከሰዎች ዘንድ ምህረት ሊመጣ ይገባዋል። አንድ ጥፋተኛ እግዚአብሔር ይቅር ካለውና ራሱንም ይቅር ካለ በኋላ እኛ ኃጢአቱን ከመቆጠር አልመለስም ስንል የዚህ ሰው ሕይወት ይገዳል። ቀድሞ የነበረው ተቀባይነት አሁን እንደሌለ ይሰማዋል። ካለበት አካባቢ ርቆ መሄድን ይመርጣል። ለዚህ ሁሉ ምክንያት የምንገኘው እኛ ሰውን መከሰስ የምንድ ምእመናን ነን። ያለፈውን በደሙ የታጠበውን ኃጢአት እየተተን፤ የአሁኑን ስህተት ደግሞ እየቆጠርን፤ ስህተት ሊጠፋ ደግሞ «ጸጉር እየሰነጠቅን» ክርስቲያኖችን መግቢያ የምናሳጣ ከዚህ ክፍል እንመደባለን። ይህ ባህሪ እንዲሁም የማዳከም ኃይል አለውና ልናስብበት ይገባል። ሌሎችን የመከሰስ ባህሪ ያለብን ሰዎች እንደዚህ አያላ የሚመክረንን ቃል እናስብ፡- «አንተም በወንድምህ ላይ ስለ ምን ትፈርዳለህ? ወይስ አንተ ደግሞ ወንድምህን ስለ ምን ትንቃለህ? ሁላችን በክርስቶስ ፍርድ ወንበር ፊት እንቆጣለንና» (ሮሜ 14:10)። እግዚአብሔር ስሙ ይባረክ። «የወንድሞቻችን ከላሽ ተጥሏል» (ራእ 12:10)፤ አሁን ደግሞ ሊጣል የሚገባው የወንድሞች ከላሽነት ነው።

7) ፈጥኖ መሰናከል።

ይህ ባህሪ ያለን ሰዎች ከእኛ ጋር በአንድ ቤት ለመኖርም ሆነ በአንድ ቤተ ክርስቲያን አብሮ ለማገልገል ፈጽሞ እንደማይቻል ያሳለፍናቸው ደስ የማያሰኙ ልምዶቻችን ይነግሩናል። ከቤተ ሰብ መካከል በማኩረፍ ራሳችንን ስናገል እንታያለን። በትምህርት ቤት አስተማሪ ከሁሉ ለይቶ ዝቅተኛ ውጤት የሰጠን ይመስለንና ሆድ ይብሰናል። በሥራ ቦታ በእድገት ወደ ኋላ የቀረነው እኛ ብቻ ይመስለናል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባልሆነ በሆነው ምክንያት በማኩረፍ ከየአገልግሎቱና ከየሰብሰባው እንቅራቢን። ሰዎች ሲቀርቡን እንሰናክላለን። ሲርቁን ደግሞ ይሰማናል። በንግግር መካከል የሚያሰናክለን ቃል አይጠፋም፤ ዝም ሲሉን ደግሞ ቅር ይለናል። አንዳድ ጊዜም ሰው ሁሉ በእኛ ላይ በእመጽ እንደተነሳ አድርገን ስለምንቆጥር ዘወትር ራሳችንን የማግለል ስሜት ያጠቃናል። በእንደዚህ ዓይነቱ የስሜት ውጣ ውረድ ውስጥ ለምንባዝን ሰዎች የእኛ በየምክንያቱ መሰናከል የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳልሆነ በመገንዘብ እንደ እደገ ሰው የምንመላለስበትን ዘመን ለመጣ ያስፈልጋል። ቃሉም እንደሚል እግዚአብሔር ልጆቹን ከመሰናከል የሚጠብቅ አምላክ ነው፡- «ሳትሰናክሉም እንዲጠብቃችሁ፤ በክብሩም ፊት በደስታ ነውር የሌላችሁ አድርጉ እንዲያቆማችሁ ለሚችለው ብቻውን ለሆነ አምላክና መድሐኒታችን ከዘመን ሁሉ በፊት አሁንም እስከ ዘላለም ድረስ በፊታችን በሊየሱስ ክርስቶስ ክብርና ግርግ ኃይልም ሥልጣንም ይሁን አላንን» (ይሁዳ 24-25)።

8) አንዱን ቤተ ክርስቲያን ከሌላው ማወዳደር።

ያለንበትን ቤተ ክርስቲያን ቀድሞ ከነበርንበት ወይም ከሌላ ቤተ ክርስቲያን ጋር እያወዳደርን ስህተትን የምናሳ ምእመናን በዚህ ክፍል እንመደባለን። የምናገለግልበትን ቤተ ክርስቲያን አሠራር እያንዳንዱን ሌሎችን ሕብረቶች ማዋጋብ የዘወትር ተግባራችን ነው። «ቀድሞ በነበርኩበት ሕብረት እንደዚህ አልነበረም የምንጸልየው። «አቤት፣ ትጋት በዚያ ቀረ»። «እኛም እንደዚያችኛው ቤተ ክርስቲያን ብንሆን ሰንት የኔታ ሥራ በተሠራ ነበር» የሚሉት አባባሎች ይህ ዓይነት ባህሪ ካለን ሰዎች እንደበት ከሚወጡት ቃላት ጥቂቶቹ ናቸው። ቤተ ክርስቲያንን በማወዳደር ተግባር ላይ የተሰማራን ሰዎች ድርጊታችን የሌላውን መልካም አስተሳሰብ ካልአግባብ የማቆሽሽ ባህሪ ስላለው፣ የምእመናንን ልብ በቤተ ክርስቲያን ላይ እንዲሻክር ከማድረጉ በፊት ከተግባራችን ልንታረም ይገባል» ቃሉ። «ነገር ግን ብልቶች እርስ በርሳቸው በትክክል ይተሳሰቡ ዘንድ እንጂ በአካል መለያየት እንዳይሆን፣ ለጎደለው ብልቶች የሚበልጥ ክብር እየሰጠ እግዚአብሔር አካልን አገጣጠመው» (1ቆሮ 12፡24-25) እንደሚል፣ በእኛ መሰባሰብ የተመሰረተችው አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አንድና ፍጹም የሆነችው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አካል እንደሆነች በመገንዘብ ከሌሎች አካል ክፍሎች ጋር መወዳደር ሳይሆን አብረን ለመተናነጽ እንትጋ።

9) ከዓለም ይዘነው የመጣነውን የአሠራር ዘዴ አለመልቀቅ።

እግዚአብሔር እኛን ሕዝቡን የጠራን ከተለያዩ የሕይወት አቅጣጫ ነው። ከመካከላችንም በዓለም ሳለን የተለያዩ የድርጅታዊ አሠራሮችን ቀምሰን የመጣን እንገኛለን። እንዳንደቻችን ሁሉን ትተን ኔታ «ሀ» ብሎ እንዲያስተምረን ራሳችንን ለኔታ ሰንጥል፣ ሌሎቻችን ደግሞ ቀድሞ የለመድነውን አቋም አክራሪን በመያዝ፣ «ቤተ ክርስቲያን በዚህ መልኩ መመራት አለባት» ስንል እንታያለን። ስለዚህም የቤተ ክርስቲያንን አመራር፣ የውሳኔ አሰጣጥ፣ የተለያዩ ደንቦችና የአሠራር ዘዴዎች ስናቃልል እንገኛለን። እናስተውል፣ የቤተ ክርስቲያን አመሰራረትም ሆነ አመራር ከሌሎች ሃይማኖቶች፣ የፖለቲካ ድርጅቶችና የተለያዩ ሕብረተሰብአዊ ተቋሞች ለየት ያለ ነው። ይህንንም ለመረዳት እግዚአብሔርን በጥልቀት ማወቅን ይጠይቃል። ለዚህም ነው ጳውሎስ እንዲህ ሲል የጸለየው፡ «የክብር አባት የኔታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እሰምናለሁ» (ኤፌ 1፡16)። ይህ ክርስቶስን የማወቅ መገለጥ የበዛለት ምእመን የሰጋንና አዓለምን አሠራር እርግፍ አድርጎ በመጣል ከኔታው ጋር የሚስማማ አገልጋይ ይወጣል።

10) ተልዕኮንና ቅርጽን አለመለየት።

የቤተ ክርስቲያን ተልዕኮ ማለት ፈጽሞ ግራና ቀኝ ልንልበት የማንችለው ቤተ ክርስቲያንን ቤተ ክርስቲያን የሚያሰኛት ተግባራ ነው። ለምሳሌ፡ ወንጌል መስበክ፣ በጸሎት መጋደል፣ በቅዱሳን ሕብረት (አንድነት) መትጋትና በዝግሬ ኔታን ማወደስ ከቤተ ክርስቲያን ተልዕኮዎች ጥቂቶቹ ናቸው። እነዚህን ነገሮች ከማድረግ ወደ ጳላ ማፈገፈግ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መተላለፍ ነው። ነገር ግን

እነዚህን ትእዛዛት ስናከናውን በምን መልኩ እናድርጋቸው የሚለው ጥያቄ የቅርጽ፣ የይዘት ወይም ደግሞ የዘይቤ ጉዳይ ነው። ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን መስበክ አለባት (ተልዕኮ) የሚለው እውነት ሊያወያይ አያስፈልገውም። በእንደት ዓይነት መልኩ እንደምትሰብክ ግን የቅርጽ ጉዳይ ስለሆነ መሪዎቿ በውይይት ይወስናሉ። ቤተ ክርስቲያን በጸሎት መትጋት አለባት (ተልዕኮ) የሚለው እውነት ሊያወቃጭት አያስፈልገውም። ነገር ግን የጸሎት ፕሮግራሚን ሰኞ ታድርገው ማከሰኝ፤ ጠዋት ይሁን ወይስ ማታ? የሚሉት ጥያቄዎች ቅርጽን የሚያመለክቱ ስለሆኑ እነዚያን የመወሰኑ መብት የአገልጋዮቹ ነው። ቤተ ክርስቲያን በሕብረት መትጋት አለባት (ተልዕኮ) የሚለው ትእዛዝ አያከራክረንም። ሆኖም ይህን የአንድነት ጊዜዋን በምን ዓይነት መልኩ ማድረግ እንደምትፈልግ የቅርጽ ጉዳይ ስለሆነ አሁንም የአገልጋዮችን ውሳኔ ይጠይቃል። ቤተ ክርስቲያን በዝግሬ እግዚአብሔርን ለታወደስ ታዝዛለች (ተልዕኮ)። ነገር ግን መቼና ምን ዓይነት ዜግና ምን ዓይነት መዝቃ እንደምትጠቀም የቅርጽ ጉዳይ ነውና ለአገልጋዮቹ ሊተው ይገባል።

እንግዲህ የቤተ ክርስቲያን ተልዕኮ ላይ ከግተኮር ይልቅ ያ ተልዕኮ በምን ዓይነት መልኩ እንደተከናወነ መጠየቅ የምንወድ ሰዎች የቤተ ክርስቲያንን አንድነት እናደፈርሳለንና እናስተውል። መሪዎች እንዲመሩን ዕድል እንስጣቸው። ትኩረታችን ኔታ ያዘዘንን ተልዕኮ መፈጸሟችን ላይ ሊሆን ሲገባው ያ ተልዕኮ በምን መልኩ እንደሚከናወን ስንወቃወቅ ጊዜአችንን እናባክን። የቤተ ክርስቲያንን አሠራር አስመልክቶ በልባችን አንዳች ጥያቄ ካለ፣ አላባችንን በትህትና እንናገር እንጂ አገልጋዮችን ለመውቀስ አንሩጥ። ተቀባይነት ካላገኘን እግዚአብሔር ለቤቱ የሚጠነቀቅ አምላክ መሆኑን ተገንዝቦን ለሚገ ማለትን እንግር እንጂ እልክኞች አንሁን። እኛ የምናመጣቸው አዳዲስ አላቦች ብቻ ትክክለኛና ጥበብን የተሞሉ ናቸው ብዘን ከአገልጋዮች ጋር የምንጋጭና ለቤተ ክርስቲያን መታወክ ምክንያት የምንሆን ከሆንን እነዚያን «ጥበብ» የተሞላባቸውን አላቦች ከኔታ ለመቀበላችን ያጠራጥራሉ። «ከእናንተ ጥበቦችና አስተዋይ ግን ነው? በመልካም አንጥጥ ሥራውን በጥበብ የሆነነት ያላይ። ነገር ግን መራራ ትንሐትና አድመኛነት በልባችሁ ቢናርባችሁ አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ። ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም ነገር ግን የምድር ነው፣ የሥጋም ነው፣ የአጋንንትም ነው ትንሐትና አድመኛነት ባለብት ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና። ሳይኖሩት ጥበብ ግን በመጀመሪያ ገጽሕት ናት፣ በጓላም ታራቂ፣ ገር፣ እሺ ባይ፣ ምሕረትና በጎ ፍሬ የሞላባት፣ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት። የጽድቅም ፍሬ በላምን ለሚያደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል» (ያሐ 3፡13-18)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥና በወገኖች መካከል ዘወትር የችግር መንስኤዎች ከመሆን እግዚአብሔር ይጠብቀን።

የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በሚገባ ታንጸ ታድግ ዘንድ የምእመናኖቿ ሕይወትና ባህሪ ወላጅ ጉዳይ ነው። ይህንንም እውነት በመረዳት የእግዚአብሔር ነገር የገባቸው ቅዱሳን በሙሉ ስለሁኔታው ሊያስቡበትና እርምጃ ሊወስዱበት ይገባል። ምእመናን በባህሪያቸው የተመሰከረላቸው ሆነው ሲገኙ ጠላት በመካከላቸው ለመግባት ይላኑዋል።

ይህ ግለት ቤተ ክርስቲያን ፈጽማ ከችግር ትድናለች ግለት አይደለም።
ምንም እንኳ የእግዚአብሔር ሕዝብ በቅድስናና በማስተዋል ቢመላለስ፤
አንድነቱን ሊያውኩ የሚነሱ ሰዎች ከመካከሉ አይጠፉም። ይህን አሳብ
በሚቀጥለው ምዕራፋችን ላይ በሰፊው እንመለከተዋለን።

V
አማኝ ሆይ
ተጠንቀቅ
3፡1-11

«ልገዦችና ለባለ ሥልጣናች የሚገዙና የሚታዘዙ፤
ለበት ሥራ ሁሉ የተዘጋጁ፤ ግንኙም የማይሰሩቡ፤
የማይከራከሩ፤ ገርች፤ ለሰው ሁሉ የዋህነትን ሁሉ
የሚያሳዩ እንዲሆኑ አሳስባቸው። እኛ ደግሞ
አስቀድመን የግናስተውል ነበርንና፤ የግንታዘዝ፤
የምንስት፤ ለምኞትና ለልዩ ልዩ ተድላ እንደ
ባሪያዎች የምንገዛ፤ በከፋትና በምቀኝነት የምንኖር፤
የምንጣዛ፤ እርስ በርሳችን የምንጠላላ ነበርን። ነገር ግን
የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደዱ በተገለጠ
ጊዜ፤ እንደ ምሕረቱ መጠን ለእኔ ልዩነት በሚሆነው መታጠብና
በመንፈስ ቅዱስ መታደስ አሳንን እንጂ፤ እኛ ሰላይረገነው በጽድቅ ስለ
ነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም በጸጋው ጸድቀን በዘላለም
ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን፤ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
በእኛ ላይ አትርፎ አረሰሰው። ቃሉ የታመነ ነው። እግዚአብሔርንም
የሚያምኑት በመልካም ሥራ በጥንቃቄ እንዲጸኑ፤ እነዚህን አስረግጠህ
እንድትናገር እፈቅዳለሁ። ይህ መልካምና ለሰዎችም የሚጠቅም ነው፤
ነገር ግን ሞኝነት ካለው ምርመራና ከትውልዶች ታሪክ ከክርክርም ስለ
ሕግም ከሚሆን ጠብ ራቅ፤ የግይጠቅመና ከንቱዎች ናቸውና፤
መለያየትን የሚያነሳ ሰው ጠግግ እንዲሆን በራሱም ላይ ረርዶ
ኃጢአትን እንዲያደርግ አውቀህ፤ እንድ ጊዜ ሁለት ጊዜም ከገሰጽኸው
በኋላ እንዲህ ከሚመስል ሰው ራቅ።»

እሁን ጳውሎስ ለቲቶ ግስተላለፍ የፈለገውን ብዙውን አሳቡን
ያስተላለፈ ይመስላል። ሆኖም ገና መተላለፍ የሚገባቸው እጅግ
አስፈላጊ ፍሬ ነገሮች ይቀሩታል። የአማኞች ህይወት በቤተ ክርስቲያን
አካባቢ የተወሰነ አይደለም። ከቤተ ክርስቲያን ውጭም ብዙ ሃላፊነት
ይጠበቅባቸዋል። ይህ ጉዳይ አስፈላጊ ከመሆኑ የተነሳ ጳውሎስ
ሊያልፈው አልፈለገም። ስለዚህም በቲቶ ጫኃ ላይ ሌላ ሃላፊነት
ሲጭንበት ይታያል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ታዛዦችና ትጉቶች
እንዳሉ ሁሉ የማይታዘዙና ዘወትር የችግር መንሥኤ የሚሆኑም ሰዎች
አይጠፉም። ይህን አስመልክቶ የቲቶ ተልዕኮ ምንድንነው?
ክርስቲያኖችን በምን ዓይነት ሁኔታ ሊመላለሱ ይገባቸዋል?

1) የቲቶ ተልዕኮ (3፡1-2)

በዚህ ክፍል ውስጥ የተጠቀሰው የቲቶ ተልዕኮ አማኞች
በትጎትናና በበጎ ሥራ እንዲኖሩ ማሳሰብ ነው። ትጉት ያልሆነ ሰው
ከእርሱ በላይ ለሆነ ሰው በቀላሉ መገዛትና መታዘዝ አይሆንለትም።
ስለዚህም ያገኘውን ዕድል ተጠቅሞ የአመጽና ያለመታዘዝ ተግባሩን
ይፈጽማል። ይህ በገሰም በግላጭና በተደጋጋሚ የሚታይ ሁኔታ ነው።
እንድ በክርስቶስ ደም የተዋጀ ክርስቲያን ከእርሱ በላይ ላሉ ገዦችና

ባለ ሥልጣናች በትኅትና የሚገዛ ሊሆን ይገባዋል። ይህንንም እውነት ቲቶ በቀርጢስ ለነበሩ አማኞች የማወጅ ሃላፊነት ነበረበት።

በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ ገዢና ባለ ሥልጣናች የሚላቸው የሃገርን መሪዎች መሆኑ ግልጽ ነው። እንደ ክርስቲያን በመሪነት ለተቀመጡ ባለ ሥልጣናች በታማኝነት በመታዘዙና በትኅትና በመገዛቱ ከዚያም አልፎ ደግሞ እንደ አንድ ዜጋ በሚጠበቅበት ቦታና ሁኔታ ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ በመሆኑ ለሌሎች ምሳሌ የሚሆን እውነተኛነቱን ሊያሳይ ይገባዋል። ይህ ትእዛዝ አማኞች ከባለሥልጣን ጋር ያላቸውን ግንኙነት በምን ዓይነት ሁኔታ መምራት እንደሚገባቸው ያስተምረናል። ሆኖም ጳውሎስ በዚህ ብቻ ሳይወለን አማኞች ከሕብረተሰቡ ጋር ባላቸው የየዕለት ኑሮ በእንደት ዓይነት ሁኔታ ሕይወታቸውን ሊመሩ እንደሚገባቸው ያሳስባል። ክርስቲያኖች «ማንንም የማይሳደቡ» ሊሆኑ ይገባቸዋል። ይህም ትእዛዝ ሐብታምና ድኃ፣ ባለ ሥልጣንና ተራ ዜጋ አይልም። ሌሎችን የሚነጻ፣ የሌሎችን ስም የሚያጠፋና ለሰሚው የማያንጽ ንግግር ሁሉ ከአንድ ክርስቲያን እንደበት አይጠበቅም። ክርስቲያን በትንሽ በትልቁ ለቁም ነገር የማይደርስ ክርክር ውስጥ እየገባ መልካሙን ምስክርነቱን ሊያጠፋ አይገባውም። ክርስቲያን ከሌሎች ጋር የመወቃወቂያን ምክንያት እየጠበቀ የጠብሰ የግዳት መንግሥት ከመሆን ሕይወቱን ሊጠብቅ ይገባዋል። በምትኩ ገርነት ከክርስቲያን ይጠበቃል። ይህም ባህሪ የጥገዳኝነት ተቃራኒ ነው። ዝምታ የተሞላ ታጋሽነትን ያሳያል። የራሱን መንገድ ለመከተል ሲል ሌሎችን የሚነጻ ባህሪ አይታይበትም። ከዚህም አልፎ ክርስቲያን የሆነነት ይጠበቅበታል። ይህም ባህሪ የኩሩነት፣ የሰው ርኅነት፣ የአገል ደፋርነት፣ የኃይለኛነትና መብቱ ይጠበቅ ባይነት ተቃራኒ ነው። ተንኮል የማይታይበትን የውስጥ ባህሪ ያሳያል።

እንግዲህ የቲቶ ጋላሬነት እነዚህን ከላይ የተመለከትናቸውን ከክርስቲያን ሕይወት የሚጠበቁትን ባህሪያት በቀርጢስ ለነበሩት ምእመናን ማሳሰብ ነበር።

2) የአማኞች መልካምነት ምንጩ (3፡3-8)

በእውነትም ከአማኞች የሚጠበቅ ጠዘ ነገር አለ። ሆኖም እነዚህን ሁሉ ከአማኞች የሚጠበቁትን መልካም ባህሪያት ክርስቲያን በራሱ ችሎታ ፈጽሞ ሊያመጣቸው አይችልም። የእነዚህ ሁሉ ምንጩ እግዚአብሔር ነው። ጳውሎስ ይህን አሳብ በመመርኮዝ ነበር። «እኛ ደግሞ ለሰቀድመን... ነበርንና» (፳ 3) በግለት የቀድሞውን የዓለማዊ ኑሮና የአሁኑን የደህንነት ኑሮ ግንጸጸር የሚጀምረው። «እኛ» በግለት ራሱንም በጉዳዩ ውስጥ የተሳተፈው ትጉቱ ጳውሎስ የቀድሞውን የዓለም ኑሮ አንድ በአንድ ያስታውሳል። «የግናስተውል» በመሆናችን የውስጥ መረዳት የነደለን፣ ፈጽሞ የእግዚአብሔርን ነገር ለይተን ለግወት የግንኙነት ነበርን። ከዚህም የተነሳ «የግንታዝን» ነበርን። የእግዚአብሔርን ነገር ፈጽመን ስለግንኙነት በፍጹም የግንታዝን እምቢተኞች ነበርን። አለግስተዋልና አለመታዘዝ እኛነታችን ከግወሰው የተነሳ «የምንሰት» ነበርን። «ለምናትና ለልዩ ልዩ ተደፋ እንደ ባሪያዎች የምንገዛ» ከመሆናችን የተነሳ ወደ አለምርሳችን ለመጣ ምኞትና ሥጋችንን ለጊዜው ደስ ላላቸው ነገር ሁሉ ባሪያዎች ነበርን።

ወጥተን እንስከምንገባ ድረስ «በከፋትና በምቀኝነት የምንኖር» ነበርን። ይህ እጅግ አስከፊ የዓለማዊ ባህሪ ነው። ይህ ከፋትና ምቀኝነት ሕይወታችንን ከመቆጣጠሩ የተነሳ፣ «የምንግባ፣ እርስ በርሳችን የምንጠላላ ነበርን።» እነዚህ ባህሪያት ከዚህ የበለጠ ምንም ማሳራራት በማያስፈልጋቸው ግልጽነት ቁልጭ ብለው የተጻፉ ባህሪያት ናቸው። እንግዲህ ክርስቲያን ከእነዚህ ሁሉ ዓለማዊ ባህሪያት ጌታ ስለገላገለው ከእንግዲህ ወዲህ በእነዚህ ያልተቀደሱ ልምዶች ሊጠመድ አይገባውም። አዎን፣ የአማኞች መልካምነት ምንጩ አንዱ ክርስቶስ ብቻ ነው። እርሱ ራሱ «እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳኝነት እንጂ፣ እኛ ሰላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም።»

እንግዲህ ይህ ሁሉ መልካምነት በእኛ ቀድሞ ርከሰትን ተሞልተን በነበርነው አማኞች ሕይወት ውስጥ ስፍራ ሊያገኝ የቻለው የጌታ ጸጋ በሕይወታችን ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ስለ ፈሰሰ ነው። ቃሉ የታመነ ነው።

«እግዚአብሔርንም የሚያምኑት በመልካም ሥራ በጥንቀቄ እንዲጸኑ፣ እነዚህን አሰረግጠህ እንድትናገር አፈቅዳለሁ። ይህ መልካምና ለሰዎችም የሚጠቅም ነው።» የሚለው ምክር የሁሉም ማሰሪያ ነው።

3) መከፋፈልን የሚወዱ ሰዎች (3፡9-11)

የአማኞችን ሕይወት አስመልክቶ ጳውሎስ የሰነዘራቸው ነጥቦች እጅግ አስፈላጊዎች ናቸው። ይህንንም አስመልክቶ ቲቶ ሊያስተምር የሚገባውን ሁሉ ጳውሎስ ጠቃቅሶ አልፏል። ሆኖም ሁኔታውን በሚገባ ስናጤነው ምንም እንኳ ቲቶ የሚገባውን ቢያስተምር፣ ከዚያም አልፎ ምንም እንኳ በቀርጢስ ቤተ ክርስቲያን ከነበሩት ምእመናን አብዛኞቹ በቲቶ ለሚተላለፈው የእግዚአብሔር ቃል ታዛዦች ቢሆኑ አሁንም ፈጽሞ ለእውነት ቃል መገዛት የማይሆንላቸው ሰዎች ሊኖሩ እንደሚችሉ እመን ነው። ለዚህ ነው ጳውሎስ ቲቶን በበለጠ ይመክረው ዘንድ የወሰነው። በምክሩም ሰፊ ቁም ነገሮችን ያዘሉ ነጥቦችን ይሰነዝርለታል።

በአጠቃላይ በቀርጢስ በነበረችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድነትን ለማድፍረስ ራሳቸውን አላልፈው የሰጡ ሰዎች እንደነበሩ ከጳውሎስ አነጋገር ለመረዳት እንችላለን። እነዚህ ሰዎች ጳውሎስ ተከራካሪዎችና ጠበኞች እንደሆኑ በግልጽነት ጽፏል። እንደዚህ ዓይነቱን ሰው ጳውሎስ በሌላ ስም ሲጠራው፡ «መለያየትን የሚያነግሰው» ይለዋል። ስለ እንደዚህ ዓይነት፣ በቤተ ክርስቲያን ዘወትር የችግር ምክንያት ስለሚሆን ሰው ጳውሎስ የሚያዝዘው ትእዛዝ፡ «አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜም ይገሰጽሽው በኋላ እንዲህ ከሚመስል ሰው ራቅ» የማል ይሆናል።

«መለያየትን የሚያነሳ ሰው ጠግግ እንዲሆን በራሱም ላይ ፈርዶ ጋጢአትን እንዲያደርግ አውቀህ፤ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜም ከገመጽኸው በኋላ እንዲህ ከሚመስል ሰው ራቅ» (ቁ 10-11)።

መከፋፈልን የሚወዱ ሰዎች ዘወትር ከእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እይጠቀምና አገልጋዮች የተለየ ጥንቃቄ ሊወስዱ ይገባቸዋል። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ለቤተ ክርስቲያን መከፋፈል መንሥኤ ለመሆናቸው መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ ልምምድ ይመሰክራሉ።

ክርስቶስ ኢየሱስን መቀበል የክርስትና ሕይወት ጅማራ እንጂ ፍጻሜ አይደለም። ስለዚህም እኛ የክርስቶስ እግኞች ሕይወታችንን ዕለት በዕለት እየመረመርን ካልተመላለስን ሳናስተውለው ለእግዚአብሔር መንግሥት የማንመች ሆነን ልንገኝ እንችላለን። ሳውሎስ ለቲቶ በዚህ ክፍል ውስጥ አጥብቆ የሚያስጠነቅቀው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሆነው ሳሉ ነገር ግን ዘወትር ያለመታዘዝና የመከፋፈል መንስኤ ስለሚሆኑ ሰዎች ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች በሳውሎስ ዘመን ነበሩ፤ ዛሬም አሉ። የቤተ ክርስቲያንን በእንደነት መቆም የማይወዱ፤ ሰዎች ተስማምተው ሲሄዱ ማየት የማይሆንላቸውና ዘወትር ለሰዎች በረከት ከሚውለው ነገር ማረንገጥ የሚወዱ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን አካባቢ በሚኖሩበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያንን እንድንት ያናጋሉ።

ይህን ጉዳይ እስመልክቶ ሳውሎስ ግልጽ የሆነን ምክር ይለግላል። መለያየትን የሚያስነሳ ሰው ጠግግ ከመሆኑም በላይ፤ በራሱ ላይ የፈረደ ሰው ነው። በምሳሌ ውስጥ እንደምናነበው፡- «እግዚአብሔር የሚጠላቸው ሰድስት ነገሮች ናቸው። የሚልን ጽሑፍ እናገኛለን። ጸሐፊው እነዚህን ነገሮች ከዘረዘረ በኋላ፡- «ሰባተኛውንም ነፍሱ አጥብቃ ትጸየፈዋለች» ይላል። ይህንንም ለባተኛ ጋጢአት «በወንድማማች መካከል ጠብን የሚዘራ» ሲል ይጠቅሰዋል (ምሳሌ 6፤ 16-19)። እግዚአብሔር ጠብንና መከፋፈልን አጥብቆ ይጸየፋል። ስለዚህም የዚህ ተግባር እነሳሽ የሆነ ሰው በተደጋጋሚ ሁኔታ ሊመከር ይገባዋል። የተግላጽን ነገር ለመቀበል ፈቃደኛ ያልሆነን ሰው ከመራቅ በስተቀር ምንም ነገር ማድረግ እንደማይቻል ከሳውሎስ መልእክ እንረዳለን።

ይህ ሁኔታ በብዙ አባያተ ክርስቲያንት ዘንድ ትልቅ አላሳቢ ችግር ሆኗል። በየስፍራው ደግመን ደጋግመን የቤተ ክርስቲያንን መከፈል አሳዛኝ ዜና በመስማታችን ልባችን እዝኛል። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በእንደነቷና በፍቅጽ ልትታወቅ ሲገባት በመከፋፈልና ለርስ በርስ በመጠላላቷ ከታወቀች ምን ምስክርነት ይቀርዳል? በማንኛውም አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለን አገልጋዮች ለቤተ ክርስቲያን መከፈል ምክንያት እንዳንሆን ልናስተውል ይገባናል። ይህን ለማድረግ መዋረድ ካስፈለገን እንዋረድ። የገነባነውን ማፍረስ ካስፈለገን እናፍርሰው ወቀሳን መቀበል ካስፈለገን እንቀበል። እግዚአብሔር ስለ ስሙ የምናደርገውን ሁሉ ይቆጥርዋል፤ ለጊዜው ባይመስለንም እንኳ፤ የኋላ ጳጳም በረከቱን ያፈሰልናል። ለመከፋፈል የምንሰጠው ምክንያት ምንም በቂ ቢመስልም እንኳ፤ መከፋፈላችን እግዚአብሔርን ያሳዝነዋል።

ካላስተዋልን ዘወትር የቤተ ክርስቲያን መከፋፈያ ምክንያቶች እንደምንሆን አንዘንጋ።

አገልጋዮች ሆይ፤ ይህንን እንቁ የሆነውን የክርስቲያኖች እንድንት ለማድፍረስ የተነሳብንን የጠላማ ሥራ ለማፍረስ ዛሬ ካልተነሳን አካሄዳችን አያምርም። የጠላትን አሳብ አንዘንጋ። በጊዜአዊ ሁኔታዎች ተነሳስተን ዘላለማዊ የሆነውን የእግዚአብሔርን መንግሥት አሠራር እንዳናደራርስ እናስተውል። እንግዲህ የምንተኛበት ዘመን ያብቃ። ለክርስቶስ አካል አንድነት የምንረጥበት ዘመን ይምጣ።

ከመከፋፈል ወደ አንድነት፤ ከመከፋፈላት ደግሞ ወደ መፋቀር እንድንደርስ ካስፈለገ፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘወትር የመከፋፈል መንስኤ ለመሆን ራሳቸውን የሰጡትን ሰዎች ማንነት ጠንቅቀን ልናውቅ ይገባናል። መከፋፈልንና መለያየትን የሚወዱ ሰዎች የራሳቸው የገዢ ባህሪያት አሏቸው። ለዚህም አድራጎታቸው የሚሰጡትም መልስ አላቸው። ከዚህም በላይ ይህንን ተግባራቸውን የሚያፋፍላቸው መንገድ አያጡም። እነዚህን ሁኔታዎች በዝርዝር እንመልከታቸው።

1) ባህሪያቸው።

ዘወትር የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን ለመከፋፈል የሚነሱን ሰዎች ባህሪያት የተመለከትን እንደሆነ የሚከተሉትን ሁኔታዎች እናስተውላለን።

ሀ) ከቤተ ክርስቲያን አካባቢ በፋጽም አይርቁም። እንደ ሰው እንድን ነገር ፈጽሞ በማይፈልግበትና በማይቀበልበት ጊዜ ከዚያ አካባቢ ለመራቅ እንደሚፈልግ እመን ነው። ቤተ ክርስቲያንን መከፋፈል የሚወዱ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚናገሩት ግግር እጽያፊ ከመሆኑ የተነሳ፤ በቤተ ክርስቲያን ላይ ይሄን ያህል ከተናገሩ፤ ታዲያ ለምን እዚያ አካባቢ ይገኛሉ ያስኛል። እውነቱ ግን ሌላ ነው። ያለባቸው ችግር የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ አይደለም። ችግራቸው የግል ችግር ነው። ይህም ችግር፤ ዘወትር ጠማማን ነገር ማሰብን፤ ቅንነትን፤ ሥልጣንን ለመያዝ መፈለግንና የግል ዓላማን መፈጸምን ይጠቀልላል።

ያለበትን ሁኔታ ፈጽሞ የማይፈልግ ሰው በዚያ አካባቢ ሆኖ ከመሟገት ይልቅ ፈጽሞ መለየትን እንደሚሻ ከአብራም ሕይወት እንማራለን። አብራም ከሉጥ ጋር የነበረው ጉዞ እንደማያዛልቀው በተገነዘበ ጊዜ የተናገረው ቃል እንዲህ የሚል ነበር፡- «እኛ ወንድማማች ነንና በእኔና በአንተ፤ በአረኞቼና በአረኞችህ መካከል ጠብ እንዳይሆን እለምንሃለሁ። ምድር ሁሉ በፊትህ አይደለችም? ከእኔ ትለይ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ አንተ ግራውን ብትወስድ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ፤ አንተም ቀኙን ብትወስድ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ» (ዘፍ 13፤ 8-9)። ይህ ታላቅ ማስተዋልና ትላትና ያለው እነጋገር ነው።

የአንድ ሰው ዓላማ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን የአሠራር ችግር ለማቅናት ከሆነ ቤተ ክርስቲያንን የመከፈል ደረጃ መድረስ አያስፈልገውም። ዓላማውን በትገትናና ጤናማ በሆነ መልኩ ማከናወን ይችላል። በእንጻሩ ደግሞ አንድ ሰው ያለበትን ቤተ ክርስቲያን ፈጽሞ

የማይፈልግ ከሆነ፤ አሁንም ቤተ ክርስቲያኒቱን የመክፈል ደረጃ ሊደርስ አይገባውም። ምናልባት በዚያች ቤተ ክርስቲያን መታቀፉ የጌታ ፈቃድ ካልመሰለው እንደ አብራም ጌታ ወደሚሰጠው ጎዳና ማቅናት ይገባዋል። እንደ ሰው ዓላማው ከመጀመሪያውን ቤተ ክርስቲያንን የመክፈል ሲሆን ነው በዚያው አካባቢ በመሆንና የሰዎችን ልብ በማሻከር ይህንን የመክፈል ተግባሩን የሚያከናውነው። ጌታ ማስተዋልን ይሰጠን።

ለ) ሌላው ሰው ከሚጠቀም ወይም እነርሱ ከሚጎዱ ቤተ ክርስቲያን ብትከፈል ይሻላቸዋል። ይህ ባህሪያቸው በጣም ጎልቶ የሚታይ ባህሪ ነው። ካሉበት ቤተ ክርስቲያን አሠራርም ሆነ አገልጋዮች ጋር የማይስማሙበት መንገድ ካገኙ ሁኔታውን ያለ ልክ በማጉላት ማቅናት ይጀምራሉ። የእነርሱ መንገድ ካሸነፈና ሌላ አማራጭ ከሌላቸው፤ ለጌታ ክብርና ለወገኖች አንድነት ሲሉ ችግሩን ማብረድ የሚባልን ነገር አያውቁም። ችግሩ ተባብሶ ቤተ ክርስቲያን እስከተከፋፈለ ድረስ በመሄገትና ኹከት በመፍጠር የተመኙት ቤተ ክርስቲያንን የመገንጠል ደረጃ ይደርሳሉ።

በንጉሥ ሰሎሞን ዘመን መንግሥት በልጆቻቸው ምክንያት ለመግት ወደ እርሱ ዘንድ የመጡት ሁለቱ ጋለሞታዎች ትልቅ ምሳሌ ይሆናል (1ኛ 3፡16-28)። እነዚህ ጋለሞታዎች በአንድ ቤት ሲኖሩ ሳሉ አንደኛው በልጁ ላይ ተኝታ እንደገደለችው፤ ቀስ ብላ በመነሳትም የሌላኛይቱን ልጅ በመት ልጁ እንደቀየረችባት እናነባለን። ጤነኛው ልጅ የእኔ ነው በሚል ክስ በንጉሡ ፊት የቀረቡት እነዚህ ጋለሞታዎች ከንጉሥ ሰሎሞን የተሰማቸው መልስ፤ ጤነኛው ልጅ ለሁለት ተከፍሎ ግማሽ ግማሽ እንዲሰማቸው የሚል ነበር። «ደንኛውም የነበራት ሴት አንጀቷ ስለ ልጁ ናፍቃልና፤ ጌታዬ ሆይ ደንኛውን ለእርሷ ሰማት እንጂ አትግደል ብላ ለንጉሡ ተናገረች» ያችኛዋ ግን፤ ይከፈል እንጂ ለእኔም ለአንቺም አይሁን አለች» (ቁ 26)።

ለክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በሚገዳቸው ሰዎችና መከፋፈልን በሚወዱ ሰዎች መካከል ያለው ልዩነት እዚህ ላይ ነው። እውነተኛውና ታማኝ አገልጋይ፤ ቤተ ክርስቲያን ከምትከፈል ጥቅሟ ይቅርብኝ ሲል፤ መከፋፈልን የሚወደው አገልጋይ ግን፤ ጥቅሟ ከሚቀር ቤተ ክርስቲያን ብትከፈል ይሻላቸዋል የሚል እጅም አለው። ይህ እውነተኛውን አገልጋይ፤ ለራሱ ጥቅም ብቻ ከሚርጠው አገልጋይ የምንለይበት ዋነኛ መንገድ ነው። ይህ አመለካከታችን በክርስቶስ ቢለወጥ ኖሮ ዛሬ በመረረ ሁኔታ ተከፋፍለን የተቀመጥን ወገኖች እዚህ ደረጃ ባልደረሰን ነበር። አሁንም ጌታ ማስተዋልን ይሰጠን።

ለ) ወደ እነርሱ የሚመጡትን ሰዎች በሚያባብል ታል ይናገራሉ። በልቡ የመከፋፈልን አሳብ የሚያሳሳል ሰው የሚያደርገውን ነገር ሁሉ ሳቀደው የመከፋፈል አሠራር መንገድ በሚቀይስለት መልኩ ሲያደርግ ይታያል። ከዚህም አሠራር አንዱ በቤተ ክርስቲያን ያሉ ምእመናንና አገልጋዮች በመሪዎቻቸው ላይ ያሳሰቡት ቅሬታ እንዲያደርግባቸው የሚያደርግን ንግግር መናገር ነው። ብዙ ሳንሄድ፤ ለዚህ ባህሪያቸው ምሳሌ የሚሆን የንጉሡ የሰሎሞን ልጅ አቤሴሎም

ነው (2ኛ 15፡1-70)። አቤሴሎም በሰሎሞን መንግሥት ላይ በተነሳበት ወቅት የነበረው ዓላማ የሰዎች ልብ በሰሎሞን ላይ እንዲያምጽና ወደ እርሱ እንዲያዘነብል ነበር። ይህንንም ዓላማ ከግቡ ለማድረስ የተጠቀመባቸው ዘዴዎች የሚያስገርሙ ናቸው። በመጀመሪያ፤ ከንጉሡ ዘንድ ስለ እነርሱ ግድ የሚለጠውና የሚሰማቸው እንደሌለ ሕዝቡን ያሳምናቸው ነበር። ከዚያም ሰዎች ወደ እርሱ ቢመጡ ቅን ነገርን እንደሚያደርግላቸው ይነገራቸው ነበር። ከዚህም በተወግሪ ወደ እርሱ የመጣውን ሁሉ እየሳመ የእስራኤልን ሰዎች ልብ ሰረቀ።

መከፋፈልን የሚወዱ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን አካባቢ የሚጠቀሙባቸውን ዘይቤዎች ከዚህ ታሪክ እንማራለን። አገልጋዮች የአገልግሎት በር እንደተዘጋገባቸው፤ መሪዎቹ በምእመኑ ላይ ካለልክ እንደሠለጠኑና ምእመናኑ መናገር የሚፈልጉትን የሚሰማቸው እንደሌለ ወራን ይነዛሉ። አቤሴሎም ወደ እርሱ የሚመጡትን ሁሉ እንደሳመ፤ እነርሱም ለአሠራራቸው እንዲያመቻቸው ከፍ ያለን በጎነትና ትጎነትናን ለሚቀርባቸው ሁሉ ያሳያሉ። በዚህም ተግባራቸው ልባቸው የሚሰረቅባቸው ሰዎች ዘወትር አይጠፋም። የሚለጡት ምክንያት፡- «በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፍትህ የለም» የሚል ይሁን እንጂ፤ ከዚህ ምክንያታቸው በስተጀርባ የተደበቀው እውነተኛው ለላባቸው ሥልጣንን የመሻት፤ ሌሎችን አገልጋዮች ጌታ ሲጠቀም የመቅናትና፤ ሕዝቡም ለመሪዎቹ በደስታ ሲገዛ ግየት ያለመፈለግ ክፉና መራራ ስር ነው። እግዚአብሔር ይህን ክፉና መራራ ስር ከእያንዳንዳችን ሕይወት በክርስቶስ ስም ይንቀልልን!

2) ምክንያታቸው።

አንድ አገልጋይ የመነሻ አሳብ ቤተ ክርስቲያንን ለመክፈል ሆኖ ሳለ፤ በአንደበቱ ብቻ፡- «ቤተ ክርስቲያን ለመክፈት ጌታ ተናግሮኛል» የሚል ምክንያት በሚሰጥበት ጊዜ የእግዚአብሔርን መንፈስ በጣም ያሳዝነዋል። ይህ ምክንያት እጅግ በጣም የተለመደ ምክንያት ነው። አንዳንድ አገልጋዮች፡- «ጌታ ቤተ ክርስቲያን እንድከፍት ተናግሮኛል» በማለት ካሉበት ቤተ ክርስቲያን በመውጣት ሌላ ቤተ ክርስቲያን ሊመሰርቱ ይነሳሉ። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በቅድሚያ መመለስ ያለብን፡- «በእርግጥም ጌታ እነዚህን ሰዎች ተናግሯቸዋል ወይ?» የሚለውን ጥያቄ ነው። ይህንንም ጥያቄ ለመመለስ ሁኔታውን በሦስት መልኩ ልንመለከተው እንችላለን።

ሀ) ጌታ የተናገራቸው አገልጋዮችን አንዳንድ አገልጋዮች በእርግጥም ጌታ ተናግሯቸው ቤተ ክርስቲያንን ለመቆርቆር እንደሚነሱ እመን ነው። የእንደዚህ ዓይነቶቹ እውነተኛ አገልጋዮች ግንኙነት ከሚረጋገጥበት ሁኔታ አንዱ ትጎነትናን የተሞላው እርምጃቸው ነው። በጭቅጭቅና በተለያዩ ጉዞት ላይሆን በብዙ እንባና ጸሎት የመውጣት ባህሪ ይላቸው። በሁለተኛ ደረጃ፤ ቤተ ክርስቲያን የመቆርቆር ተግባራቸውን «ሀ» ብለው ለነፍሳት በመመስከር በመጀመራቸውም ይለያሉ። ይህ ትልቅ መለዩ ነው። «የራሱን» ቤተ ክርስቲያንን የመክፈት የውስጥ ፍላጎት ለመሸፈን ሲል ብቻ፡- «ጌታ ተናግሮኛል» የሚል አገልጋይ ከነበረበት ቤተ ክርስቲያን የምእመናንን ልብ በማሻከር ጠራርጎ የመሄድ ባህሪ ይታይበታል። ይህም ተግባሩ እጅግ አስጸያፊ

ነው። ጌታ እንዲሁ ቤተ ክርስቲያንን አበጣጠነና ከፋፍለን ሌላን ቤተ ክርስቲያን እንድንመሰርት ፈጽሞ አይመራንም። በሦስተኛ ደረጃ እውነተኛውን የጌታን ድምጽ ሰምቶ የሚወጣ አገልጋይ ከቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች ጋር ተማከርና አብሯቸው በጉልበቱ ወድቆ የመውጣት ሁኔታ ይታይበታል። ዘመናችን ከቡር የሆነችውን የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን የመክፈልና በፈለግነው ጊዜና በፈለግነው ስፍራ ሌላን «ቤተ ክርስቲያን» የመክፈት አስከፊ ሥራ የሚከናወንበት ዘመን እንዳይሆንብን እንትጋ።

ሰ) ጌታ እንዳልተናገራቸው ልባቸው የሚመሰክርባቸው አገልጋዮች። አንዳንድ አገልጋይ፣ ባለበት ቤተ ክርስቲያን ሁኔታ ስላልረካ ወይም ደግሞ መያዝ የሚፈልገውን ስፍራ ስላልያዘ ሌላ ቤተ ክርስቲያን መክፈት ይቃጣዋል። ተነስቶ ቤተ ክርስቲያን እንዲከፍት ጌታ እንዳልተናገረው በሚገባ እያወቀው ካለው ጠንካራ ምኞት የተነሳ ዝም ብሎ ይገስግሳል። ይህንንም ተግባሩን ለመሸፋፈን ጌታ እንዳሳሰበውና በብዙ መልኩ እንዳረጋገጠለት መመስከርን ያዘውትራል። በልቡ ውስጥ ግን የሚያደርገውን ነገር ከጌታ ተቀብሎ ሳይሆን በራሱ እቅድ ተነሳሳቶ አያደርገው ለመሆኑ እርገጠኛ ነው። እንዲህ ዓይነቱ አገልጋይ እንድ ሊገነዘበው የሚገባው እውነት አለ። ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ እንጂ በሰው ፈቃድ አትመሰረትም። የአንዲትን ቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ስለማንቀበላቸው ወይም ደግሞ ያልተነቃቁ ናቸው በሚል ሰበብ እየተነሳን ቤተ ክርስቲያን የምንከፍት ከሆነ ጌታ ያዝንብናል። ጌታ ሳይናገረው ከነበረበት ቤተ ክርስቲያን በመገንጠል ሌላን ቤተ ክርስቲያን ለክፈተ አገልጋይ ሁሉ በክርስቶስ ሊየሱስ ስም የንስሐን ጥሪ አደርጋለሁ። ወደ ጌታ እንመለስ። እርሱ የሌለበት አገልግሎት ለጊዜው ያማረ ቢመስልም የትም አይዘልቅም።

ሐ) ጌታ የተናገራቸው የመሰላቸው (የተታለሉ) አገልጋዮች። መጀመሪያ የተመለከትነው በሮግጥም ጌታ የተናገራቸውን አገልጋዮች ሁኔታ ሲሆን፣ በመቀጠልም ጌታ ተናገረኝ በሚለው አሳብ ስር በመተገን የራሳቸውን ምኞት ለመፈጸም የሚረገጡትን ሰዎች ሁኔታ ነው። እሁን ደግሞ የምንመለከተው ጌታ የተናገራቸው መስፈቸው ነገር ግን ከጊዜ በኋላ በርግጥም ጌታ እንዳልተናገራቸው እየተገነዘቡ የመጡትን አገልጋዮች ሁኔታ ነው። እንደዚህ ዓይነቶችን ሰዎች ከሁሉ በላይ ሃፍረትና ይሉኝታ ያጠቃቸዋል። ትናንት በድፍረት ጌታ እንዲህ ብሎኛል ብለው የተናገሩለትን ነገር ዛሬ ነገሩ ከጌታ አለመሆኑን ጊዜ ካስተማራቸው በኋላ ተሳስቼ ነበር ለማለት የሚከብዳቸው ጥቂቶች አይደሉም። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ላለን ሰዎች መፍትሄው አንድ ብቻ ነው። እንደተሳሳትን አምነን በመቀበል ከስህተት መንገዳችን ለመመለስ ፈቃደኞች መሆናችን በግልጽ እናስታውቅ፣ እርቅንም እንሻ።

3) የጉልበታቸው ምንጭ።

በምድር ላይ ለሚደረግ ግንኙነትም ተግባር ደጋፊ አይጠፋለትም። ነገ ለሰው አእምሮ የሚዘገንን እንድ ፍልስፍና ይዘን ብንነሳ በብዙም ሆነ በጥቂቱ ደጋፊዎችን ግትረፋችን አይቀርም። መከፋፈልን የሚወዱ ሰዎች ለዚህ ተግባራቸው ሲነሱ ነገሩን

የሚያባብሳቸውን ሁኔታዎች አያጡም። ከእነዚህ ሁኔታዎች የሚከተሉት ጥቂቶቹ ናቸው።

ሀ) መሰረት የሌለው የሰይጣን ሥራ። አንዳንድ ጊዜ ምንም እውነትነት የሌለው ነገር በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ይነፍሳና እንድነትን ሲያናጋ ይታያል። ይህም የሰይጣን የፈጠራ ተንኮል ሲመጣ መጀመሪያ አመቺ ሆነው የሚያገኛቸው መለያየትን የሚወዱትን ሰዎች ነው። መለያየትን የሚወዱ ሰዎች ዘወትር የማረጋገጣን ምክንያት ስለሚፈላልጉ ለሚመጣው ግንኙነትም ከንቱ የሰይጣን አሠራር የተጋለጡ ናቸው። አንዳንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮችና ምእመናን እንኳ ምክንያቱ ምን እንደሆነ ሳያውቁ ቤተ ክርስቲያን ትበጠበጣለች። አገልጋዮች እርስ በርሳቸው ይጋጣሉ። ምእመናን አብሮ መጓዝ ያቅታቸዋል። ይህንን ሁኔታ የመቋቋሙ ሃላፊነት የእግዚአብሔር ሕዝብና የአገልጋዮች ነው። እናስተውል፣ ጌታ የጠራን ለፍቅርና ለአንድነት እንጂ ለጠብና ለመከፋፈል አይደለም። የሰይጣንን አሳብ አንዘንጋ። በሆነ ባልሆነው ከቤተ ክርስቲያን እንድናፈነግጥ ሰይጣን እንደልቡ የሚጣወትብን ሰዎች እንዳንሆን ልባችንን እንጠብቅ። ይህንንም ለማድረግ የሚከተሉት ምክርች ይጠቅሙናል ብዬ አምናለሁ።

- በጸሎት መትጋት። ዲያቢሎስ ምእመናን በአንድነት እንዳይቆሙ የሚሸነግልበትን ሽንገላ በክርስቶስ ሊየሱስ ስም እየተቃወምን እንጥጋው። ያን ጊዜ ሥራው ይከሸፋል። አንድ የትግር መንስኤ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ብቅ በሚልበት ጊዜ ስለ ነገሩ ተሰብስበው ከማውራታችን በፊት ተንበርክክን እንቃወሙ። ከወሬ ይልቅ ጸሎት ኃይል አለው።
- የግንደርጥ ትምህርት መስጠት። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ምእመናን ሁሉ አንድነትን አስመልክቶ የጠለቀ ትምህርት ሊሰጣቸው ያስፈልጋል። ይህ መሆን ያለበት ችግር ሲነሳ ብቻ ሳይሆን ምንም ዓይነት ሁኔታ በማይታይበት ወቅት ነው። እንደውም ግር ግር ከተነሳ በኋላ ምእመኑን ለማስተማር የምናደርገው ጥረት መድረክን ተጠቅሞ ሌሎችን ለመውቀስ ከመምሰል አያልፍም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ለሁሉ ነገር የነቃና የበቃ እንዲሆን ቀድመን ስንቅን ልናስታጥቀው ያስፈልጋል።
- አንድነትን የሚያጠናክሩ ተግባሮችን ግፋፋም። ሐዋርያት ከጸሎትና ከቃሉ ሌላ በአንድነትም ይተጉ እንደነበር ግልጽ ነው። ግእድን አብሮ የመቅረስ ሁኔታና በችግራቸው የመደራረስ ሁኔታ እንደ ምሳሌነት ከሚጠቀሱት ጥቂቶቹ ናቸው። ይህ ትልቅ ትምህርት የሚለጠብ ሁኔታ ነው። ምእመናን ተራርቀው እንዳይኖሩና ተኩላ ሲመጣ በዚያው ተበትነው እንዳይቀሩ በተለያዩ አንድነት በሚያጠናክሩ ተግባሮች ማቅራረብ አስፈላጊ ነው።

ለ) አገል ምክርና ወሬ። ይህ ሁኔታ በዘመናችን እጅግ ጎልቶ የሚታይና አጥብቅን ልናስብበት የሚገባን ጉዳይ ነው። አገል ምክርና ወሬ ቤተ ክርስቲያንን መከፋፈል የሚወዱ ሰዎች የሚጠቀሙበት ትልቁ ጉልበታቸው ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሰረት የሌለውን ወሬ በሚነፍስበት ጊዜ ውጤቱን የሚወስኑት በውስጡ ያሉ ምእመናን ሁኔታ ነው። የሚያምኑትን የሚያውቅ ትጉቶችና ከራሳቸው ይልቅ የጌታ ነገር ግድ የሚላቸው ምእመናን የበዙላት ቤተ ክርስቲያን በወሬ

ምክንያት ከሚመጣ መከፋፈል እንደተጠበቀች ትኖራለች። ነገር ግን በየዕለቱ በሚነፍሰው ወሬ የሚናገሩ የሰው ምክር እንደገለጻ ወዲያና ወዲህ የሚያወዛግባቸው ምእመናን የበዙባት ቤተ ክርስቲያን ዘወት ከችግር አታመልጥም። ይህንንም ሁኔታ ቤተ ክርስቲያን እንደየአመጣጡ መመለስ ይጠበቅባታል። የተለያዩ የወሬ ነፋስ በሚነፍሱበት ጊዜ ችግሩን እንደየሁኔታው ለመያዝ ይመች ዘንድ የሚከተሉትን አሳቦች እለግሳለሁ።

- ሥርአት ሊይዝ የሚገባው ወሬ። ወሬን ተሸክመው ከቦታ ወደ ቦታ በመዘዋወር የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያውኩ አንዳንድ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እርምጃ በመውሰድ ሥርአት ለታስደዛቸው ይገባል። ይህ እርምጃ ካልተወሰደ ወይም ደግሞ ከመወሰድ ከዘገየ፣ በቤተ ክርስቲያን ላይ አስከፊ ጉዳት ሊያመጣ ይችላል።
- ችላ ሊባል የሚገባው ወሬ። አንዳንድ ሰዎች ወሬን የሚያነሳሉት የሰዎችን አሳብ ወደ እነርሱ ለመሳብ፣ ስፍራ ተሰጥቷቸው ስለ እነርሱ እንዲወራና እነርሱም ተደማጭነት እንዲያገኙ የሚያደርጉት ጥረት ነው። ይህን ዓይነት ሁኔታ ሥርአት ለግሰያዝ መሞከር ነገሩን ማፋፋምና ሰዎቹ የተመኙትን ነገር እንዲያገኙ በር መክፈት ነው። እንዲህ ዓይነት ጉዳይ በጥንቃቄ በመለየትና ችላ በማለት ቤተ ክርስቲያን ነፍሳትን ወደ ማዳን የየዕለት ተግባሯ ለታተኩ ይገባታል። እዚህ ላይ ምናልባት መደመጥ የሚገባቸው ሁኔታዎች ከዚህ ከፍላ ተመድበው ችላ እንዳይባሉና የሰዎችን ልብ እንዳያከብሩ ታላቅ ጥንቃቄ ያስፈልጋል።
- በይፋ ሊወጣ የሚገባው ወሬ። አንዳንድ ሰዎች የሚያወሩት ወሬ መርዝን ከመሞላቱ የተነሳ እንደ ነቀርሳ በፍጥነት በቤተ ክርስቲያን ለካል ውስጥ የመሰራወትና የተለያዩ አካላትን የማቀላቀል ባህሪ አለው። ይህ ሁኔታ እንዳይሰራጭ ቀላሉና ውጤታማው መንገድ ጉዳዩን ወደ ብርሃን በግጥሞች የእግዚአብሔር ሕዝብ እንዲጠነቀቅ ማሳሰብ ነው። ይህም ሁኔታ ታላቅ ጥንቃቄ የሚጠይቅ ጉዳይ ስለሆነ መነገር የሚገባቸው ታላቅና የአሳብ ደዘት በጥንቃቄ ሊመረጡና ሌላ ጥያቄ በማያስነሱበት መልኩ ሊቀርቡ ይገባቸዋል።

ሐ) ችግሩን ለመፍታት የሚወሰደው እርምጃ። የአንድን ችግር ከባድነት የአያያዛችን ሁኔታ ሊያቀለውና ሊያከብደው ይችላል። መዋገትን ሳይችል ውሃ ውስጥ ገብቶ የሚንደፋደፍን ሰው ለማዳን፣ ያ ሰው እስኪደክምለት ድረስ መጠበቅ እንደሚገባው ያላወቀ ሰው ለመርዳት በመቸኮል የራሱን ሕይወት ለአደጋ ያጋልጣል። በአንጻሩም አንዳንድ ጊዜ መከፋፈልን የሚወዱ ሰዎች የሚቀበሉበት ችግር ቀላል ሆኖ ሳለ አገልጋዮች ለሁኔታው የሚሰጡት ምላሽ ሚዛናዊነትና ግስተዋል ይገድላቸው ችግሩን ይበልጥ ያፋፍመዋል። ስለዚህም እነዚህ ሰዎች ተወማሪ ጉልበት ያገኛሉ። የቤተ ክርስቲያን አንድነት በሚታወክበት ጊዜ መሪዎች ትልቅ ግስተዋል ይጠበቅባቸዋል። ይህን ለማድረግ ከሚችሉባቸው መንገዶች ጥቂቶቹን እስኪገራለሁ።

- ከሁሉ በፊት በጸሎት መውደት። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ሲናገሩ፡- “ላቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ምስት እስፈላጊ ነገሮች አሉ። እነሱም፡ በመጀመሪያ ደረጃ ጸሎት፣ በሁለተኛ ደረጃ

ደግሞ ጸሎት፣ በመወረሻም ጸሎት ናቸው።” አሉ። ይህ ትልቅ እውነት ነው። ቤተ ክርስቲያን ስትታወክ፣ ጸሎት። በወገኖች መካከል አንድነት ሲጠፋ፣ ጸሎት። መልስ ሲጠፋ፣ ጸሎት። ሁል ጊዜ ጸሎት።

- የችግሩ መንስኤ ናቸው ስለሚባሉት ሰዎች መጥሮ ወሬን ከግፍራት መቆጠብ። ይህ ዘወትር በቅድሚያ የሚቀናን ምላሽ ነው። ሰው ሲጠቃና ሲጎዳ ለዚያ ችግር መንስኤ የሆኑትን ሰዎች ስም ማጥፋት ውስጡን የሚያረካው ይመስለዋል። አስተዋይ አገልጋይ ከዚህ ዓይነት መወረሻው ከማያምር ምላሽ ራሱን ሊገዛ ይገባዋል።
- በትጉትና መመላለስ። ማንኛውም ዓይነት መከፋፈልን የሚያስነሳ ችግር በሚከሰትበት ጊዜ አገልጋዮች ለእርቅ በርን በሚከፍት መልኩ በትጉትና በመላለሱ ከብዙ ውጣ ውረድ ይድናሉ። የእግዚአብሔር ሰው ዘወትር በሩን ለእርቅ የከፈተ ሲሆን ይገባዋል። በበደልነው ጊዜ ሁሉ ጌታ በእኛ ተስፋ ሳይቆርጥ እንደተቀበለን፣ እኛም የሰዎችን ስህተት ለመርሳት የተዘጋጀ ልብ ይጠበቅብናል። ይህ ትጉትና የሚጠይቅ ጉዳይ ነው። ትጉትና ሽንፈት የሚመስላቸው ሰዎች አሉ። እውነቱ ግን ያ አይደለም። ትጉትና ማሸነፍን እንጂ መሸነፍን ሊያስከትል ታይቶ አይታወቅም።

አንድነትን ማየት የማይሆንላቸው ሰዎች በየዘመኑ አይጠቀሙ ቤተ ክርስቲያንም ይህንን ሁኔታ በመረዳት በየጊዜው መልኩን እየለዋወጠ ለሚመጣው የአንድነት ጠንቅ እንደ ቃሉ የሆነ ምላሽ ለመስጠት የተዘጋጀች ልትሆን ያስፈልጋታል። ይህንን ሃላፊነቷን በሚገባ የምትወጣ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ በቃሉ የፋፋና የተጉ አገልጋዮችን ማፍራት ትጀምራለች። እነዚህን በውስጧ የሚነሱትን አገልጋዮች በሚገባ ከያዘች፣ ለውጤቷ ወሰን የለውም። ቤተ ክርስቲያን እንዴት አገልጋዮቿን ልትይዝ ይገባታል ለሚለው ጥያቄ፣ ሁኔታው በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ከመሪዎች ጋር እንደሚገናኝ በማያያዝ የሚቀጥለው ምዕራፍ ያብራራልናል።

VI

መሪ ሆይ
ተግተህ እርዳ
3÷12-15

ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡልሃል። በእምነት ለሚወዱን ሰላምታ ለቅርብልን። ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን አሜን።»

በቀርጤስ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን በመልካም ሁኔታ የእግዚአብሔር አሳብ ይከናወንበት ዘንድ የሚያስፈልጋትን መልእክት አስተላልፎ ወደ ግጥናቀቁ የተቃረበው ጳውሎስ የመደምደሚያ ቃላቶችን ይሰነዝር ጀመር። ይህ ክፍል ምንም እንኳን የመልእክቱ መደምደሚያ ቢሆን፤ አሁንም ቲቶ ተልዕኮ አለው። ይህ ተልዕኮው ምንድነው? ይህን ተልዕኮው ምን ያህል አስፈላጊ ነው?

1) የቲቶ ተልዕኮ (3÷12-14)

ይህ ጳውሎስ መልእክቱን የሚደመድምበት ክፍል ነው። ይህም በመሆኑ ምናልባት ከመሰናበቻ ቃላት በስተቀር እምብዛም ፍሬ ነገር አይገኝበትም ብሎ የሚያስብ አንባቢ ለዘመን ትኩረት ሳይሰጠው ሊያልፍ ይቃጣው ይሆናል። ጉዳዩ ግን እንደዚያ አይደለም። ቲቶ አሁንም በአደራነት ሊቀበል የሚገባው ተልዕኮ አለው። የአሁኑ ተልዕኮው በምስት ይከፈላል። የመጀመሪያው የቲቶ ተልዕኮ ጊዜውና ሰዓቱ ሲደርስ ከእግዚአብሔር በአደራ የተቀበለውን ሥራ ለተገቢውና እርሱን ለሚተካው አገልጋይ ማሰራጨት ነበር። ጳውሎስ ለጊዜው ከእርጢኞችና ከቲኪቆስ ግንኙነቱን እንደሚልክ በግልጽ ባያውቀውም፤ ከሁለቱ እንደኖረው ወደ ቀርጤስ ሄደው የቲቶን አገልግሎት እንደሚረከቡ እርግጠኛ ነበር። ስለ እርጢኞች በሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ የተሰጠን ምንም ገለጻ ባለመናሩ የክርስቶስ ባሪያ ከመሆኑ በቀር የምናውቀው ተወማሪ መረጃ የለንም። ቲኪቆስ ግን በተለያዩ ክፍሎች ውስጥ ስሙ ተጠቅሷል። ለምሳሌ የእስያ ሰው ለመሆኑ ማረጋገጫ አለን (ዮሐዋ. 20፥4)። ከዚያም በተወማሪ ጳውሎስ ወደ ኤፌሶንና ወደ ቆላስይስ ሰዎች የጻፈውን መልእክቱን በእርሱ እጅ እንደላከው እናውቃለን (ኤፌ. 6፥21 ያላ. 4፥7)።

በሁለተኛ ደረጃ ቲቶ የነበረው ሃላፊነት ወይም ተልዕኮ አገልጋዮችን የመርዳት ተልዕኮ ነበር። እነዚህ ለረዱ የሚገባቸው አገልጋዮች ሕገ አዋቂው ዜማስና አጽሎስ ናቸው። እነዚህ ሁለት አገልጋዮች ለቲቶ የተላኩትን ይህንን መልእክት ከጳውሎስ ዘንድ ይዘው

እንደመጡ ይታመናል። ምናልባትም በቀርጤስ አልፈው ለሌላ አገልግሎት መሄድ የሚገባቸው ስፍራ ነበረና ቲቶ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ በመመላት እንዲያሸጋግራቸው ትእዛዝን ከጳውሎስ የተቀበለ ይመስላል። ስለ ሕግ አዋቂው ስለ ዜማስ ብዙም የምናውቀው ነገር ባይኖረንም አጽሎስ ግን በተለያዩ ክፍሎች ስሙ ሲጠቀስ እናነባለን። የእስክንድሪያ ሰው ለመሆኑ እርግጠኞች ስንሆን (ዮሐዋ. 18፥24)፤ በቆሮንቶስ የነበሩ ክርስቲያኖች፡- «እኔ የአጽሎስ ነኝ» በማለት እስከሚከፋፈሉ ድረስ ታዋቂ እንደነበርም እንገነዘባለን (1ቆሮ. 1፥121 4፥6)። የኋላ ኋላም የጳውሎስ የቅርብ ተባባሪ እንደነበረም የሚያመለክት ማስረጃ እናገኛለን (1ቆሮ. 16፥12)።

በምስተኛ ደረጃ ቲቶ በቀርጤስ የነበሩትን እማኞች የማጽናት ሃላፊነትና ተልዕኮ ሲረከብ እናነባለን። ትእዛዙ ግልጽና አጭር ነው፡- «ከወገናችንም ያሉት ደግሞ ፍሬ ቢሰጥ ሆነው እንዳይቀሩ፤ የግድ ስለሚያስፈልገው ነገር በመልካም ሥራ እንዲጸኑ ይማሩ» (3፥14)። በቀርጤስ ያሉት ክርስቲያኖች ምናልባት እነዚህን በአገልግሎት ጎዳና ላይ ያሉትን ዜማስና አጽሎስን ለመርዳትና ለመደገፍ ከቲቶ ጋር እንዲተባበሩ ለማበረታታት ይሆን ጳውሎስ ይህችን አሳብ ያከላት?

2) ማጠቀለያ (3÷15)

ጳውሎስ በዚያን ዘመን በጣም በተለመደው የመሰናበቻና የበረከት ቃላት መልእክቱን እንዲህ ሲል ይደመድማል፡- «ከእኔ ጋር ያሉት ሁሉ ሰምታ ያቀርቡልሃል። በእምነት ለሚወዱን ሰላምታ ለቅርብልን። ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን አሜን።» (3፥15)።

«ምንም እንዳይጎድልባቸው በጉዞላቸው ተግተህ እርዳ» (ቁ. 13)።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከክርስቶስ የተሰማቸውን አገልጋዮችን የመደገፍ ሃላፊነት በሚገባና በታማኝነት ካልተወጡ፤ ለቤተ ክርስቲያን እድገት እንቅፋት ከመሆኑም በላይ የአንድነት መሰረት እንዲኖሯ በርን ይከፍታል።

በዚህ ጳውሎስ እንደ መደምደሚያ በሚጠቀምበት ክፍል ውስጥ፤ ከምናገኛቸው ፍሬ ነገሮች ዋነኛውና ለትምህርታችን የሚሆን የቲቶ አገልጋዮችን የማገዝ ተልዕኮ ነው። ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፤ ሕግ አዋቂው ዜማስና አጽሎስ ለአገልግሎት በቀርጤስ ማለፍ ስለነበረባቸው ቲቶ እነዚህን አገልጋዮች መደገፍ ነበረበት። ሁኔታው ቀላል ይመስላል፤ ነገር ግን ለክርስቶስ አካል እንቅስቃሴ ጤናማነት ትልቅ ስፍራ ሊሰጠው የሚገባ ጉዳይ ነው። አገልጋዮች ለክርስቶስ ክብር ሲሉ ዋጋን በመክፈል ሲወጡና ሲገቡ፤ ሌሎች አገልጋዮች ያንን ሁኔታ ተመልክተው በሚቻላቸው ሁሉ ካልደገፉባቸው ለአንድ ዓላማ መቆማቸው ያጠራጥራል። በተለይም የዜማስና የአጽሎስ ሁኔታ ለየት ያለ ነበር።

ዜማስን የተመለከትን እንደሆነ ሕግ አዋቂ ለመሆኑ የተመሰከረለት፤ በነበረው እውቀት በመልካም ደምዝ ተቀጥሮ የራሱን

ኑሮ በመምራት በትርፍ ጊዜው ብቻ ማገልገል የሚችል ሰው ሆኖ ሳለ፤ ለጌታ ክብር ሲል ከስፍራ ወደ ስፍራ እየተዘዋወረ ከርስቶስን ማስከበር ትልቅ መስዋዕትነት ነው። እጽሎትንም ያየን እንደሆነ በአዋቂነቱ የተመሰከረለት፤ በቅዱሳን ዘንድ፤ በተለይም በቆሮንቶስ አማኞች ዘንድ ተፈላጊነት ያለው አገልጋይ ነበር። ሌላው ቢቀር በዚህ ብሩህ እእምሮው ትምህርትን ቀስሞ በሥራ ላይ ለመዋል የሚችል ሰው እንደነበር ግልጽ ነው። እንግዲህ እነዚህ ሁለት አገልጋዮች በዘመናችን በየስፍራው የሚታዩትን የግላቸውን ስኬት የሞላበት ኑሮ ከማሳደድ ይልቅ ለጌታ ክብር ለመቆም የወሰኑትን በርካታ አገልጋዮች ይመስላሉ። ስለ እነዚህ አገልጋዮች ጳውሎስ የሰጠው ትእዛዝ፡- “ ... ምንም እንዳይገድልባቸው ግብረ ሰው ... ” የማል ነው።

ለአገልጋዮች ስለመጠንቀቅ ካነሳን አይቀር፤ ጉዳዩን የሚነኩትን አሳቦች በጥቂቱም ቢሆን ማጤኑ በብዙ ይጠቅመናል። አገልጋዮች በቀላሉ ተስፋ መቁረጥ ሊያጠቃቃቸው ይችላል። አንዳንድ ጊዜ እንደ መላ ሸክሙ በእነርሱ ላይ ብቻ የሆነ ይመስላቸዋል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ላባ ያዕቆብን እንዳታለለው ሰዎች እንዳታለሏቸውና እንደተጠቀሙባቸው ያስባሉ። እንደ ኤልያስ ለእግዚአብሔር ሥራ የሚቀና አገልጋይ ፈጽሞ እንደ ጠፋ አድርገው የሚቆጥሩበት፤ እንደ ኢልሳዕ ሎሌ ደግሞ ከጌታ እጅ ይልቅ የጠላት ሠራዊት በርትቶ የሚታያቸውም ጊዜ በቁጥር ጥቂት አይደለም። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ የተስፋ መቁረጥ ጥላዎች ሊመቱ የሚችሉት መሪዎች ለአገልጋዮች በሚያደርጉት የማያቋርጥ እርዳታ ነው። መሪዎች ለአገልጋዮች የሚቻላቸውን ጥንቃቄና እንክብካቤ በማድረግ ሊያግዟቸው ይችላሉ። ተገቢም ነው። ይህ ለስፈላጊ እውነት ከመሪዎች ሕይወት በሚጠፋበት ጊዜ የአገልጋዮች ልብ እየሻከረ ሊሄድ ይችላል። ነገሩ እየከፋ ሲሄድ ተነስተው መውጣት ይቃጣቸዋል። ከዚያም የሚታያቸው ነገር ቤተ ክርስቲያንን መክፈት ሊሆን ይችላል። ሁኔታውም በእጭሩ ካልተቀጠ ለቤተ ክርስቲያን መከፋፈል ምክንያት መሆኑም የማይቀር ነው።

መሪዎች ለስፈላጊውን ጥንቃቄ ካለማድረጋቸው የተነሳ አገልጋዮች በቀላሉ ሊጎዱባቸው የሚችሉትን የሚከተሉትን ሁኔታዎች እንመልከት።

- 1) ለተጠሩት አገልጋዮች ተገቢውን እርዳታ አለማድረግ።
ከሕግ አዋቂው ክዜማስና ከእጽሎት ሕይወት እንደምንማረው፤ እግዚአብሔር ለአገልግሎት የሚጠራቸው ሰዎች መድረሻ ያጡና ሌላ የሚያደርጉት ነገር ስለሌላቸው ብቻ ወደ አገልግሎት የመጡ አገልጋዮች አይደሉም። ሁሉም ሰው ከፈጣሪው የተሰጠው ስጦታና ችሎታ አለው። በተለይም ደግሞ አንዳንድ አገልጋዮች ያላቸውን ሁሉ ለጌታ ክብር ብለው በመተው ወደ አገልግሎት ሲወጡ ይታያሉ። አንዳንዶች ባላቸው ትምህርትን የመቅሰም ችሎታ ተጠቅመው በትምህርታቸው ለመግፋትና የተሳካ ኑሮን መኖር ሲችሉ ለጌታ ጥሪ ምላሽን በመስጠት የወጡ ናቸው። ሌሎች ደግሞ ከተዋግለት ሥራና የንግድ ዓለም በማያዊ ጥሪን ተቀብለው አሜን ብለው የተሰማሩ ናቸው። እንደ ሳሙኤል በዓለም ያለውን ምኑንም ሳይቀምሱ ገና ከልጅነታቸውም የተጠሩም አሉ። እንግዲህ እነዚህን ሁሉ መደገፍ ከመሪዎች

ይጠበቃል። እንዴት ይደግፋቸው ለሚለው ጥያቄ የሚከተለውን እንመልከት።

ሀ) አገልጋዮችን በጽሎት መደገፍ። ይህ ከሁሉ በፊት ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባ ድጋፍ ነው። አገልጋዮች የጠላት የመጀመሪያ ዓላማዎች ናቸው። እረኛውን ያዘናጋ ተኩላ መንጋውን ለመበግጨት እንደማይቸግረው ሁሉ፤ ሰይጣን አገልጋዮችን ተስፋ ካስቆረጠ ተንኮሉን ለማፋጠን ይቀልላታል። ይህን ተግባሩን ለማፍረስ የሚችለው የእግዚአብሔር እጅ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር እጅ ደግሞ የሚንቀሳቀሰው ሕዝቡ ለጸሎት ሲነሳ ነው። ይህንንም እውን ለማድረግ የመሪውን አነሳሽነት ይጠይቃል።

ለ) አገልጋዮችን በገንዘብ መደገፍ። በተለይም የሥራ በር በተዘጋጋበት በሃገራችን አገልጋዮች እየሠሩ እንኳ ለማገልገል በመኙ ዕድሉ የላቸውም። አንዳንዶቹም ዕድሉ እያላቸው እንኳ ከጌታ ለሰሙት ድምጽ ታዝዘው በእምነት ወጥተው ይታያሉ። የእነዚህ አገልጋዮች ሃላፊነት በቤተ ክርስቲያን ላይ ነው። ይህንንም ሃላፊነት ማስተባበር የሚገባው መሪው ሲሆን፤ ምእመናኑም ባላቸው ጉልበት ሊረባረቡበት የሚገባ ጉዳይ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ እያለ አገልጋይ በገንዘብ ችግር ምክንያት ከአገልግሎቱ እንዳይተጓጎል እንትጋ። አገልጋይ ለሚሰማው ሁሉ ሰማያዊውን የሕይወት እንጀራ እየመገበ ሲውል ቤተ ሰቡ ግን ምድራዊ እንጀራ አጥቶ ተርቦ እንዲያደር የጌታ ፈቃድ አይደለም። ስለዚህ ይህ ጉዳይ በመሪዎች የመወያያ ርእሰ ውሳኔ ሊመዘገብና መፍትሄ ሊፈለግለት የሚገባው ሁኔታ ነው።

ሐ) አገልጋዮችን በትምህርት መደገፍ። ብዙ አገልጋዮች ቢሆንላቸው ሊቀሰሙትና ለጌታ ክብር ሊያውሉት የሚፈልጉት የትምህርት ዘርፍ አለ። ያለንበትም ዘመን እውቀትና ፍልስፍና የበዛበት ዘመን በመሆኑም ያንን ለመቋቋም እንዲቻላቸው አገልጋዮች የተለያዩ ዓይነቶች ሥልጠናዎችና ትምህርቶች ያስፈልጓቸዋል። ይህን የአገልጋዮችን ባዶ ቦታ ለመሙላት የመሪዎች ዓይን ዘወትር የበራ ሊሆን ይገባዋል። አገልጋዮችን የሚያስገባሉት ቤተ ክርስቲያን ካላስተማረቻቸው ማን ያስተምራቸዋል? በዓለም ያሉ የተለያዩ አቋም ያላቸው ድርጅቶች የእነርሱን ዓላማ የሚደግፍ ትምህርት ለመቅሰም የሚፈልጉትን ሰዎች በእንዴት ዓይነት ለጋሰነት እንደሚያስተምሯቸው ማየት ትልቅ ትምህርት ሊሆን ይገባል። ለዚህ ተግባር የምናወጣው ወጪ ትርፍ እንጂ ከላራ የለውም።

በእነዚህ በጠቀስናቸው ሁኔታዎች አገልጋዮች በማይደገፉበት ጊዜ ማዘናቸው የማይቀር ነው። ልባቸው ሲያዝን ደግሞ ላላቸው ሃላፊነት ግድ የለሽ መሆን ይጀምራሉ። ምናልባት ለአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት መከፋፈል ምክንያት ከሆኑት ጉዳዮች አንዱ ይህ ይሆን?

- 2) ለተወሰኑ አገልጋዮች አድልእ ማድረግ።
ሰው በዚህች ምድር ላይ እስከኖረ ድረስ ይህ አድልእ የሚባለው ችግር ተቆራኝተው ይኖራል። ይህን ዓለምን ተብትቦ የያዘ ውድቀት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል ኃይል ሊታሸገፈው

ተጠርታለች። በተለይም ደግሞ መሪዎች ከዚህ ዓይነት ስህተት ካለማድረግ ሕይወታቸውን ሊጠብቁ ይገባቸዋል።

መቼም አድልኦ ሁሉ መንስኤው ተንኮል ሳይሆን ይችላል። እንዳንድ ሰው መልካም ሥራን የሠራ እየመሰለው ሳያስበው ግን ሌላውን ሲያገልጽ ሲጎዳ ራሱን ያገኘዋል። እንዲህ ዓይነት ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ አንዳንዴ ብቅ ሊል ይችላል። በተለያዩ መንገድ መሪዎች ሳያስቡት የአድሎ ወጥመድ ውስጥ ሊገቡ ይችላሉ። ከዚህ በመቀጠል በማም ከተለመዱት መሪ ሳያስተውል ወደ አድሎ የሚያመራባቸውን ጎዳናዎች እንመልከት።

ሀ) መሪ ሲሰጋ። መሪ ካላሰሩቸው መልካም ያልሆኑ ልምዶችም ሆነ በጊዜው ከሚያየው ሁኔታ በመነሳት በልቡ ስጋት በሚያድርበት ጊዜ ይደግፋኛል ብሎ የሚያምንባቸውን ሰዎች በአካባቢው ማከማቸት ይጀምራል። የተወሰኑን አገልጋዮች በሚያከማቸበት ጊዜ ወደ ጎን የተተው አገልጋዮች መኖራቸው የማይቀር ነው። ሁኔታውን በጥልቀት ስንመለከተው ምናልባት መሪው ተግባሩን እንደ ክፋት ሳይቆጥረው ይችላል። የሚሰጠውም ምክንያት፡- «ሰውን ሁሉ ግመን አይቻልም» ሊሆን ይችላል። የመሪው ምክንያት ምንም ይሁን፡ ሁኔታው ሌሎችን መጉዳቱ አይቀርም። እየከፋም ከሄደ ገለልተኝነት የተሰማቸው ሰዎች ወደ መገንጠሉ ያዘነብላሉ። ይህ ሁኔታ ለቤተ ክርስቲያን አንድነት አደገኛ ነቀርሳ ነው። መሪ ምንም እንኳ ተቃዋሚዎቹ የበዙ ቢመስለው እንኳ፡ የእርሱ ጥሪ የመጣው ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደሆነ በማመን ልቡን በጌታ ማበርታት ይገባዋል እንጂ ውጤቱ ወደማያስተማምን የቡድን ውጊያ ውስጥ ሊገባ አይገባውም። መሪዎች ሆይ፡ ሰው ሁሉ ተንኮል ሲያስብዓችሁ፡ «ገርነታችሁ ለሰው ሁሉ ይታወቅ» (ፊል 4:5) እንጂ በእልህ ቁትራመዱ። ሰው ሁሉ የራቃችሁ ሲመስላችሁ፡ ይህን አትርሱ፡- «ጌታ ቅርብ ነው» (ፊል 4:6)። የተቻላችሁን አድርጋችሁ አሁንም ሁኔታው አላምርና አልመስል ሲላችሁ፡ «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምሰጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቅ እንጂ በእንዳች አትወነቁ» (ፊል 4:6)። መሪዎች ሆይ፡ አይዟችሁ፡ አትሰጡ። በጌታ ብትታመኑ፡- «አእምሮን ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና ልባባችሁን በክርስቶስ ሊየሱስ ይጠብቃል» (ፊል 4:7)።

ለ) መሪ ሲሰጥ። አንድ አገልጋይ ጌታ ቀብቶ መሪ በሳደረገው ፍጹም ነው ማለት አይደለም። እኛ ሁላችን ድካም እንዳለብን ሁሉ መሪዎችም በእድገታቸው ያልደረሱባቸው ሁኔታዎች ሊኖሩ ይችላሉ። መሪ ካላስተዋለ፡ በየምክንያቱ አድልኦ ወደ ማድረግ ሊያዘነብል ይችላል። ይህ ሁኔታ ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃና ማብራሪያ የማይጠይቅ አጻያፊ ተግባር በመሆኑ ስር ሰዶ መራራን ፍሪ ከማብቀሉና ወደ ቤተ ክርስቲያን መክፈል ደረጃ ከመድረሱ በፊት ሊቆም ይገባዋል። አድልኦ ከሕይወቱ ያልተቆረጠለት መሪ ጊዜውን ከማባከኑ በፊት መንገዱን ሊያስተካክል ይገባዋል። የአድልኦ ጉዞ ቢቆይም እንኳ መወረሻው መከፋፈል ነው።

ሐ) መሪ ሲተጋ። አንዳንድ መሪዎች የእግዚአብሔርን ሥራ በበለጠ ሁኔታ ለመሥራት በሚያወጡት እቅድ መሰረት የተወሰኑ አገልጋዮችን በመለየት ለአገልግሎት ለማሳደግ ይወስናሉ። ይህ ተግባር እንደ እግዚአብሔር ቃል የሆነ ቢሆንም፡ ማስተዋልን ይጠይቃል። መሪዎች ሊያስተውሉ የሚገባቸው ነገር፡ ለአገልግሎት ሲሉ የቀረቧቸው አገልጋዮች በሁኔታው ደስ እንደተሰኙ ሁሉ፡ ስግቸው ከዚያ ውስጥ ያልተጻፈው አገልጋዮች ለየት ያለ ስሜት ይሰማቸው ይሆን? አዎን። መሪ በአገልግሎት ሁሉንም ማቀፍ አይችልም። ነገር ግን ሁኔታውን ግልጽ ባለ መልኩ ለተቀሩት ማስረዳትና አእምሮአቸውን ከጥያቄ ነጻ ማውጣት ይችላል። አንድን ነገር በምናደርግበት ጊዜ ስለምናደርገው ነገር ለሰዎች በቂ ማብራሪያ ሳንሰጥ በምናልፍበት ጊዜ እነዚያ ሰዎች አድራጎታችንን በራሳቸው አመለካከት እንዲተረጎሙት በሩን እንከፍትላቸዋለን። መሪ የተወሰኑ አገልጋዮችን ለብሰቦ ለየት ያለ ነገር ለማድረግ በሚነሳባበት ጊዜ ሁሉ ለተቀሩት አገልጋዮች የጉዳዩን ዓላማና ምክንያት በሚገባ የማብራራት ሃላፊነት አለበት። አንድን አሳብ ለብዙ ዓመታት በውስጣችን እያብላላነው ብንቆይ እንኳ፡ ለሰዎች እስካልገለጽነው ድረስ በእነዚያ ሰዎች ዘንድ ነገሩ እንግዳ ነው። መሪ ይህን እውነት ችላ ብሎ፡ «ያው ነገሩ ሲደረግ እየገባቸው ይመጣል» በማለት ሊያልፈው አይችልም። ነገሩ እስኪገባቸው ድረስ የሚያስከትለውንም መዘዝ ሊያስብ ይገባዋል።

አገልጋይ በማስተዋልም ሆነ ባለማስተዋል ቡድን በሚለይበት ጊዜ፡ የመለየት ስሜት ሌሎችን አገልጋዮች ከማጥቃቱም በላይ፡ ወገን መለየትን የሚወዱ ሰዎች መንገድ ያገኛሉ። ከዚያም አልፎ፡ ስለ ቤተ ክርስቲያን አንድነት በድፍረት ለማወጅ መንገድን ይዘጋል። ምክንያቱም ሰዎች የሚሰጡትን ምክንያት ያገኛሉና ነው።

3) የውጭ አገልጋዮች ላይ ብቻ ማተኮር።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁሉም የአንዱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች በመሆናቸው፡ «የውጭ» እና «የውስጥ» የሚባል አገልጋይ እንደሌለ ግልጽ ነው። ሆኖም ጌታ አገልጋዮቹ በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ታቅፈው በታማኝነት እንዲያገለግሉት ፈቃዱ ነው። በዚህም መሰረት አገልጋዮች ጌታ ባስቀመጠላቸው መሪ ስር በመሆን ለቤተ ክርስቲያኒቱ አድገት የሚያስፈልገውን ዋጋ ሊከፍሉ ይታያሉ። ይህ ታማኝነታቸው ለልባቸው ትልቅ እርካታ ነው። አገልጋዮች ለቤተ ክርስቲያናቸው ራሳቸውን የሰጡትን ያህል፡ እነርሱም በአገልግሎት ማደግንና ጌታ የፈቀደላቸውን የአገልግሎት ስፍራ መያዝ ይገኛሉ። እዚህ ጌታ የፈቀደላቸው ደረጃ የሚደርሱት ደግሞ በመሪው ለማካኝነት ነው። መሪው ሊሳሳታቸው ከሚችላቸው ነገሮች አንዱ፡ በስራ ጌታ ያስቀመጠለትንና የቤተ ክርስቲያኒቱ አገልግሎት መልክ እንዲይዝ ጌታ የተጠቀመባቸውን አገልጋዮች ችላ በማለት ዘወትር ልቡንና የአገልግሎትን በር «ለአንግዳ» አገልጋዮች በሚከፍትበት ጊዜ ነው። ከውጭ ለሚመጡ አገልጋዮች የአገልግሎትን በር መክፈት በማም እስፈላጊና ለምእመኑም በረከት ስለሆነ መሪ ሊገፋበት የሚገባ ጉዳይ ነው። ነገር ግን ትኩረቱ እዚያ ላይ ብቻ በሚሆንበት ጊዜና በአጠገቡ ጌታ ያቆማቸውን አገልጋዮች ችላ እያለ በሚሄድበት ጊዜ የአገልጋዮቹ ሕይወት ሊጎዳ ይችላል። ስለዚህም መሪ ይህን ጉዳይ አጥብቆ

ሊያስብበት ይገባል። ይህን ለግድረግ እንዲመቸው የሚከተሉትን ምክርቶች ለግሼ አልፋለሁ።

ሀ) መሪ በአጠገቡ ያሉት አገልጋዮች በጥሪያቸው በመሳት መሰለፋቸውን ዘወትር አርገጠኛ መሆን አለበት። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተቀቡ አገልጋዮች በጥቃቸው ተቀብሮ እያለ ከሌላ ሰፍራ በሚመጡ አገልጋዮች መነቃቃትን ለእግዚአብሔር ሕዝብ መፈለግ ገንዘብን በቀዳዳ ኪስ የማስቀመጥን ያህል ነው። በረከቱ ሲመጣ ይታያል፤ ዘላቂታዊ መነቃቃት ግን የሕልም እንጂ ለንደሆነ ይቀራል። እውነተኛ መነቃቃት የሚነሳው ከውስጥ ነው። በእንዲት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮች ችላ የተባሉ ስለመሰላቸው ልባቸውን ከዘጉ ከውጭ በሚመጡ አገልጋዮች የሚመጣውን ማንኛውም በረከት መቀበል አይችሉም። ሁኔታው በተሉ ካልተፈታ እንድነትን ያናጋል። ስለዚህም መሪ ከዚህ ወጥመድ ለመዳን የግያደርጥ ጥንቃቄ ይጠበቅበታል።

ለ) ለየት ያለ አገልግሎት ሲኖር የቤተ ክርስቲያኒቱ አገልጋዮች በነገሩ መሳተፋቸውን ግረግጥ። ቤተ ክርስቲያኒቱ ዕለት በዕለት በምታደርገው አገልግሎት ትገል የሚጋፈጡት በውስጧ የሚገኙት አገልጋዮች ሆነው ሳሉ፤ ነገር ሞቅ ሞቅ ያለ በሚመስልበት ጊዜ ግን ችላ ሲባሉ ስሜታቸው ሊገዳ ይችላል። ጉዳዩ ለጊዜው ቀላል ቢመስልም ቀስ በቀስ የአገልጋዮችን ሕይወት ሊያስከፋ በሚችል መሪዎች በማስተዋል ሊመላለሱ ይገባቸዋል። ቤተ ክርስቲያን የአገልጋዮቿን ዋጋ መክፈል ባሻችበት ወቅት ራሳቸውን የሰውነትን አገልጋዮች ከዚያ ሁኔታ ወጥታ በተራራ ላይ ስትፈነጭ ተገቢውን ስፍራ ካልጠጃቸው ውጤቱ አያምርም።

ሐ) የቤተ ክርስቲያኒቱን ላኛቸውም እንቅስቃሴ ለሰመልከቱ ውሳኔ ከመተላለፉ በፊት የአገልጋዮችን አሳብ መቀበል። ውሳኔ ከተላለፈ በኋላ አገልጋዮች ያላቸውን አሳብ እንዲናገሩ ዕድል ከሚሰጣቸው አንደኛውን ዝም ቢባሉ ይቀላቸዋል። የአገልጋዮችን አሳብ መጠየቅ ማለት ያሉትን ሁሉ ግድረግ ማለት አይደለም። ሆኖም፤ አገልጋዮች ከሚሰጡት አሳብ ብዙ ጠቃሚ ነገር ሊገኝ እንደሚችልም ማሰብ ያስፈልጋል። መመለስ ያለብን ጥያቄ፤ በጉዳዩ ላይ ማን ይሳተፍ? የሚለውን ሳይሆን፤ ለጌታ ክብር የሚውል ውሳኔ ላይ እንዲት እንድረስ የሚል መሆን አለበት። የተሻለ ውሳኔ ላይ ለመድረስ ደግሞ አገልጋዮችን ማሳተፉ አግራጭ የሌለው መንገድ ነው።

አገልጋዮችን የግንዝና የመደገፍ አገልግሎት ሊዘነጋ የማይገባው ጉዳይ እንደሆነ በሰፊው ተመለከትን። ይህም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ያለውን አገልጋዮችን የመደገፍ ፍላጎት ያነሳልል ብዬ አምናለሁ። ሆኖም፤ ምናልባት አንዳንድ እንደሚገባ የተደገፉ ያልመሰላቸው አገልጋዮች ሁኔታውን ለመቀየር ከዚህ በፊት በክንቄ የደከሙ ሊመሰላቸውና ተስፋ ወደ መቁረጥ ሊያዘነብሉ ይችላሉ። ከዚህም የተነሳ በውስጣቸው ቤተ ክርስቲያንን ወደ መክፈልና በእነርሱ ለስተሳሰብ ትክክለኛ የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለመመስረት ይቃጣቸው ይሆናል።

ለዚህም ፍላጎታቸው ያላቸው ምክንያት፡- «እስከመቼ ድረስ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሳይደግፉን እንመላለሳለን?» የሚል ይሆናል። አገልጋዮች ያልተደገፉ ሲመሰላቸው ግዝናቸው የማይቀር ሆኖ ሳሉ፤ ለሁኔታው የሚሰጡት ምላች ግን ትልቅ ማስተዋል የመሚጠይቅ ነው። በአጭር አገልጋዮች ለጌታ ክብር ስንል ወጥተን ሳለን የሚደግፈንና ስለ እኛ ግድ የሚለው መሪ የለም በሚል ሰበብ ሌላን ቤተ ክርስቲያን ለመክፈት ከተነሱ ሁኔታው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ያስወጣቸዋል። ምክንያቱም፤ ቀደም ሲል እንደተጠቀሰው፤ ቤተ ክርስቲያን የምትመስረተው ጌታ ስለፈቀደ እንጂ ሰዎች ባሉበት ቤተ ክርስቲያን ስላልተደሰቱ መሆን የለበትም።

ታዲያ አገልጋዮች ፈጽሞ ችላ የተባሉ ሲመሰላቸውና ለጌታ ክብር እየከፈሉ ያሉትን ዋጋ የሚረዳላቸው ሲጠፋ ምን ያድርጉ? ይህንን ሁኔታ ለስመልከቱ ብዙ ነጥቦችን መሰንዘር ሲቻል፤ በአጭር የሚከተሉትን አሳቦች እንመልከት።

1) ጌታን ብቻ ተስፋ ግድረግ። አገልጋይ ጥሪውን የተቀበለው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አይደለም። ስለዚህም የአገልጋይ ዕድልና ዕጣ በሰው እጅ አይወድቅም። ጌታ በመሪዎች ተጠቅሞ አገልጋዮችን ወደ መሳት ለማድረስ ፈቃዱ ነው። ሆኖም ሁኔታው የዚህ ተቃራኒ በሚሆንበት ጊዜ አገልጋይ ልቡን በመጠበቅ ጌታን ብቻ ሊመለከት ያስፈልጋል። እግዚአብሔር አጠራሩ ብዙ ነው። እግዚአብሔር ፈጣሪ አምላክ ነው ስለሆነ አገልጋዮቹን ለማውጣትና ለማሳደግ አዲሱን መንገድ ሲፈጥር ይቻላል። ይህ እንዲሆን ግን የአገልጋዩን ሙሉ በሙሉ በእርሱ ላይ መደገፍን ይጠይቃል።

2) ዓላማን ለለመዘገጋት። አገልጋይ ከተሰጠው የወንጌል አደራ ይልቅ አደራውን ለመፈጸም የሚያስፈልገውን ነገር ለማሟላት ሲኖጥ ጊዜውን እንዳያጠፋ ሊጠነቀቅ ይገባዋል። ሁኔታው ሁሉ ተመቻችቶ መሪዎች አገልግሎቱን ተቀብለውለት፤ ደግፈውትና በጸሎት እጅበውት ቢወጣ የማንኛውም አገልጋይ ምኞት ነው። አገልጋይ ይህንን የሚመኘውን ነገር በማያገኝበት ጊዜ ትኩረቱን ወንጌልን መስበክ ከማድረግ ይልቅ ለመብቱ ወደ መከራከር፤ በሌሎች ላይ የተቃውሞን አሳብ ወደ መሰንዘርና ወደ መሳሰሉት ካመራ፤ ውጤቱ አያምርም። አገልጋይ ዓላማውን ያልሳተ፤ እንደበቀን የሚገታ፤ ትክክሉ ሰፊ፤ ጌታ በሚያሳልፈው መንገድ ለማለፍ እሺ ባይነት ያለውና ትጉት እንዲሆን ይመከራል። ዓላማውን ያልሳተ አገልጋይ ጌታ የወሰነለት ግብ መድረሱ አይቀርም።

3) ሁኔታውን እንደ ዕድል መቆጠር። አገልጋይ ለጌታ ክብር ብሎ የሚሮጠውን ሩጣ ሰው በማያስተውልለት ጊዜ በዚያ ሁኔታ ውስጥ ሆኖ ዋጋ እየከፈለ ማገልገሉ እንደ ዕድል ሊቆጥረው የሚገባ የበረከት ምንጭ ነው። ለጌታ ክብር ብሎ ዋጋ የመክፈል ምስጢር ያልገባው አገልጋይ በአገልግሎቱ ምክንያት የሚመጣበትን ችግር ከሰዎች ጋር በማገናኘት እልህ ውስጥ ሲገባ ይታያል። ቂም የያዘንባቸው አገልጋዮች የረገጡበት አካባቢ መገኘት የሚቀፍፈን አገልጋዮች ካሉ፤ ስለ እነሱ በመልካም ሲነሳ ፊታችን የሚወግደድብን አገልጋዮች ካሉ፤ የአገልግሎት ሚሲዮን የገባን አይመስልምና ራሳችንን እንመርምር።

እንደ ጌታ አገልጋዮች በውስጣችን ሊያገረሽ የሚረዳንን የሰጋ አሳብ በጌታ ኃይል በመቋቋም ለፍቅር፣ ለእንድነትና ለመከባበር የምንተጋ ልንሆን ይጠበቅብናል።

የቤተ ክርስቲያን እንድነት የመሪዎችን ሃላፊነትና ባህሪ፣ የምእመናንን ባህሪና ክስህተት ትምህርት መጠበቅ፣ ከዚያም አልፎ ደግሞ የዘመኑ የመለያየት መንፈስን ካለባቸው ሰዎች መጠንቀቅን ያካተተ አሳብ ነው። እነዚህ ሁሉ አሳቦች በቀደሙት ምዕራፎች ውስጥ በሰፊው ተብራርተዋል። የእግዚአብሔር ሕዝብ በግስተዋል ሲመላለስ፣ እንድነቱ እንደተከበረ ይቆያል። ከግስተዋል መንገድ ልቡን መልሶ ወደ ስጋዊ ፍላጎቱ ሲያመራ ደግሞ እንድነት ይናጋል። ይህ የእንድነት መናጋት ቤተ ክርስቲያንን ውድ የሆነ ዋጋ ያስከፍላታል። መከፋፈል ከሚያስከትላቸው መዘዞች ጥቂቶቹን ለመመልከት ወደመጨረሻው ምዕራፍ እንሸጋገር።

VII
የልዑል አምላክ ባሪያዎች ሆይ እናስተውል

የቲቶን መጽሐፍ በግስታክክ የቤተ ክርስቲያንን እንድነት አስመልክተን አስፈላጊ እውነቶችን ተመለከትን። ይህች ስለ ህልውናዋ በመወያየት ቀደም ያሉትን ምዕራፎች ያሳለፍንባት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ካለመኖር ወደ መኖር የመጣችው ደመን እንደ ውሃ በመስተል ላይ ባፈሰሰው በአጻፍችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዋትና ትንሣኤ ምክንያት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የተባረከ አምላካችን ነው። ራሱን ለቤተ ክርስቲያን ሰጥቷታል። ቃሉም እንደሚል፡ «በውሃ መታጠብና ኪቃሉ ጋር እንጽቶ እንዲቀድሳት ስለ እርስዋ ራሱን አላልፎ ሰጠ እድረት ወይም የፊት መወግደድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንባት ቅድስትና ያለ ነውር ትሆን ዘንድ ክብርት የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ» (ኡሊ 5፡27)። ክርስቶስ እንደዚህ ዋጋ የከፈለላት ቤተ ክርስቲያን በመከፋፈል ጉስቆልና ፊቷ ሲወግደድ ግየትን አይሻም። ስለዚህም ዛሬ ከአያንዳንዶችን ትልቅ ሃላፊነት ይጠበቅብናል። በአደራ የተቀበልናትን ቤተ ክርስቲያን በእንድነት መጠበቅ በምድር ላይ ያለን ታላቅ ሃላፊነታችን ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ባለ ከጸለያቸው ጸሎቶች ወንጌላዊው የሐንስ የመዘገበልንን ስናነብ፣ ጌታ ምን ያህል ለቤተ ክርስቲያን እንድነት እንደሚገደው እንገነዘባለን። «ቅዱስ አባት ሆይ፣ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደኛ አንድ እንዲሆኑ በሰም ጠብቃቸው» (ዮሐ 17፡11)። በግለት ክርስቶስ የቃተተው ዛሬ በመከፋፈል ስቃይ ስለተጎሳቆለችው ስለ ቤተ ክርስቲያኑ ነው። የቤተ ክርስቲያንን እንድነት ጉዳይ ክርስቶስ በተላሉ ስላላየው ይህንን ጸሎት ለየት ባለ መልኩ ሲያቀርበው እንዲህ ይላል፡ «ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ፣ ከቃላቸው የተነሣ በእኔ ስለሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለ እነዚህ ብቻ አልለምንሆን፤ አንተ እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፣ አንተ አባት ሆይ በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ፣ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ አለምናለሁ። እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ፣ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በአንድ ፍጹሟን እንዲሆኑ፣ የሰጠኸኝን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ» (ዮሐ 17፡20-22)። እንግዲህ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ጸሎት ስለ ቤተ ክርስቲያን እንድነት በመጸለይ ምን ያህል የእንድነቷ ጉዳይ እንዳሳለበው እንረዳለን።

ለዚህ ነው የቤተ ክርስቲያን እንድነት ከግንኛውም ጉዳይ የበለጠ አስፈላጊነት ያለው። የሚገርመው ግን፣ በዘመናችን የጠፋብን ይኸው እንድነት የተባለው ክቡር እንቁ መሆኑ ነው። በወገኖች መካከል እንድነት ሲጠፋ ቤተ ክርስቲያንን ብዙ ዋጋ ያስከፍላታል። ከዚህ በመቀጠል የምንመለከተው፣ ይህ የቤተ ክርስቲያን መከፋፈል የሚለት መርዝ ሊያስከትለው ከሚችላቸው አስከፊ ውጤቶች ዋና ዋናዎቹን ነው።

1) ጌታ ያዝንብናል።

ቤተ ክርስቲያን ስትከፈል በመጀመሪያ ሊያሳስበን የሚገባን ጉዳይ የእግዚአብሔር መንፈስ በሁኔታው ግዘት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ» ሲል ያዘናል (ኤፌ. 4፡30)። እውሉስ በመቀጠልም በሰዎች ዘንድ አንድነትን ስለሚያደርሱ ባህሪያት ሲተነትን እንዲህ ይላል፡ «መራርነትና ንዴት ቁጣም ፍቃድን ማግኘት ሁሉ ከከፋት ሁሉ ጋር ከእናንተ ዘንድ ይወገድ» እርስ በርሳችሁም ቸርኝና ርኅሩኝ ሁኑ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሱ» (ቁ. 31-32)። እውሉስ መንፈስ ቅዱስን ከግሳዝን ጋር በማያያዝ የዘረዘራቸው ባህሪያት በዘመናችን የተለመዱ ዋና ዋና የመከፋፈል ምክንያቶች መሆናቸው ግልጽ ነው። የእውሉስ ምኞት ከእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ መራርነት፣ ንዴት፣ ቁጣ፣ ፍቃድ፣ ስድብና ግንኙነትም ዓይነት ከፋ ነገር ሊሆን እንዲወገድ ነው። በምትኩ ዋርነት፣ ርኅሩኅነትና ይቅርታ እንዲተኩ ያሳስባል። እንግዲህ እነዚህ መልካም ባህሪያት ሲጎድሉንና በከፋትና በጥላቻ ስንሞላ ነው በቤተ መቅደስ ውስጥ የመከፋፈል ምክንያቶች የምንሆነው። በዚህም ተግባራችን መንፈስ ቅዱስ ያዝንብናል። ጌታ ሆይ፤ የሕዝብህ መከፋፈል ምን ያህል እንደሚያሳዝንህ የሚያስተውሉና፤ የእንተ ነገር ግድ የሚላቸውን አገልጋዮች በእኛም ዘመን አስነሳልን።

2) ጉልበታችንና ጊዜአችን በከንቱ ይባክንብናል።

ቤተ ክርስቲያን በመከፋፈል በምትመታበት ጊዜ እግዚአብሔር ከግዘትም በላይ ሁኔታው ያለንን ጉልበትና ጊዜ ሸርሸሮ ይወስድብናል። ጊዜአችንና ጉልበታችንን ለወንጌል ሥራ ሳይሆን እርስ በርሳችን ለመደራደር እናባክነዋለን። ለወንጌል ስርዓት ስንወያይ ግላላፍ የሚገቡን ብዙ ሰዓቶቻችን ስንወቃወቅና ስንከሰስ ይባክናሉ። ወንጌል ያልገባቸውን ስለ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ግስረዳት ሲገባን የእኛ አለመግባባት በመብዛቱ ግለቂያ የሌለው መግት ውስጥ እንገባለን። ከዚህም በላይ፤ ውብ የሆኑት የብዙዎች አገልጋዮቻችን ሕይወትና አገልግሎት በሁኔታው ከመጣው መዘዝ የተነሳ ስጦታቸው ይቀበራል። አንዳንዶች ለአገልግሎት መውጣቸው ጊዜ በመከፋፈልና በጭቅጭቅ ምክንያት ላልታወቀ ጊዜ ይራዘማል። ከዚያም አልፎ የአንዳንዶች ስጦታ በመጥፎ ልምድ ይበካላል። እንግዲህ ይህን ሁሉ መዘዝ የሚያመጣብን ግስተዋላችን ተወስዶ በሆነ ባልሆነው ስንጣላና ስንከፋፈል ነው። እናስተውል፤ በዚህች ምድር ላይ ጌታ በሰጠው ዘመኑ ከንቱን ነገር ወደ ጎሳ በመተው ለጌታው ክብር የሮጠ አገልጋይ ብቻ እንደ እውሉስ እንዲህ ብሎ ሊናገር ይደፍራል፡ «መልኩም ነድል ተጋድያለሁ፤ ሩጣውን ወርሼአለሁ፤ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፤ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክባል» (2 ቢዮ. 7-8)። እንደ እውሉስ በታማኝነት እንተን እነዚህን ቃላት በድፍረት ለመናገር እግዚአብሔር ያብቃን።

3) በክርስቶና ላልበሰሉት እንቅፋት እንሆንባቸዋለን።

ሁለት በሪዎች ሲጣሉ የሚታያቸው አንዱ ሌላውን ግሸነፋ እንጂ በእግራቸው ስር የሚረጋገጡት ሳር ስቃይ ትዝም አይላቸው። እንዲሁም አገልጋዮች እርስ በርሳቸው በሚዋጉበት ጊዜ በሰራቸው

በግደግ ላይ ያሉ የዋህና ያልበሰሉ ወገኖች ይጎዳሉ። የቃሉን ወተት ለመጠጣት በየዋህነት የተከፈተው ጉርጌቸው በድንገት የመከፋፈልን መራራ መርዝ ይጎነጣል። ይህ ጣፋጭ የሆነውን የወንጌል ቃል የለመደ ሆኖቸው በዓለም ሰልጣኝነቸው የመጡትን ጸብና መግት መቀበል እምቢ ይለዋል። ስለሆነም ሳይወዱ በግዳቸው ወደ ጎሳ ያፈገፍጋሉ። ስለ እነዚህ በክርስቶስ ህጻናት ስለሆኑት ወገኖቻችን ጌታ የተናገረውን ቃል እናስታውስ፡ «በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሽቼ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ፤ የወፍሞ ድንጋይ በእንጉሐ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር መስጠም ይኸለው ነበር» (ማቴ. 18-6)።

እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን ስትከፋፈል የሚከሰተውን ሁኔታ አንዘንጋ። ከመሪዎቻቸው መልካምን ምግብ ተመግበው እያደጉ ያሉ አንጭዌ እማንቶ የንስሐንና የቅድስናን መልእክት ካመጡላቸው አገልጋዮች እንደበት የጥላቻን፤ የመከፋፈልንና የእምቢተኝነትን ቃል ሲሰሙ እንዴት ግር ይላቸው? በእነርሱ ዘንድ በቅርቡ ወደ ሕይወታቸው የጋበዙት ክርስቶስ ፍጹም፤ ይህን ፍጹሙን ክርስቶስን እንዲያስከብሩ ሌትና ቀን በቃሉ የሚመክሯቸው አገልጋዮች ደግሞ ቅዱሳን ነበሩ። ይህ መከፋፈል የሚሉት ነቀርሳ ሲመጣ ግን የተግሩትና የሚያዩት ይጋጭባቸዋል። የአገልጋዮች እንደትምህርታቸው አለመመለስ የክርስቶስን ክብር ስለሚጋርድባቸው አይወድቁ አወዳደቅ የሚወድቁ ጥቂቶች አይሆኑም። እግዚአብሔር ሆይ ከዚህ ሁሉ ውጣ ውረድ አድነን።

4) የቤተ ክርስቲያን ምስክርነት ይጠፋል።

በዓለም ላይ ቤተ ክርስቲያን ያላትን ያህል የከበረ ጥሪ ያለው ግንኙነትም ዓይነት ሃይማኖትም ሆነ ድርጅት ተፈልጎ አይገኝም። ቤተ ክርስቲያን የተጠራችው የዓለምን ታሪክ ለመለወጥ ነው። ለሚተምዷት እንደ ውጪ ጣለምን የምታሳምር፤ ለሚመለከቷ እንደ ብርሃን መንገዱን የምታሳይ፤ ለሚያሸቷት ደግሞ መልካም መግዛን የምታውድ ልትሆን ተጠርታለች። ይህን የሚያውቀው ጠላታችን ሰይጣን ይህን ምስክርነቷን ለግጥፋት የግያደርገው ጥረት የለም።

ዓለም ብትሆን ቀድሞውንም በቤተ ክርስቲያን ላይ መልካም አስተሳሰብ የላትም። ክርስቶስን የጠላቸው ይህች ዓለም እካሉ ለሆነችው ለቤተ ክርስቲያንም ያላት አመለካከት ያው ነው። ይህን በጥላቻና በተቃውሞ የተሞላ አመለካከቷን ለንጽጽም የምንችለው እኛ ምስክርነታችንን ስንጠብቅ ብቻ ነው። በመሪያችን በክርስቶስ ላይ ይሰነዘር የነበረው ከስ ዛሬም በቤተ ክርስቲያኑ ላይ ከመሰንዘር አላቆመም። ጌታችን ያለፈበትን ሁሉ ታልፍ ዘንድ ለቤተ ክርስቲያን ጸጋውን አፍስሳለች። ከዚህ ጸጋ ጋር አብሮ የሚመጣ ሃላፊነትም አለ። ይኸውም ምስክርነትን የመጠበቅ ሃላፊነት ነው። እንባቢ ሆይ፤ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የመልካም ምስክርነት ምንጭ ያድርግህ።

5) ቶሎ የምንጎዳ ሰዎች እንሆናለን።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቶሎ የሚቀሰሉ ሰዎች መብዛታቸውን ለማረጋገጥ፤ «ከቤተ ክርስቲያን ጋር እንዳች ጉዳይ አይነረን» በግሉት እጃቸውን አጣጥረው የተቀመጡትን ምእመናን ቁጥር ብዛት መመልከቱ

በቂ ነው። በአካባቢያችን በየምክንያቱ ቆሰልኩ በማለት የራቀ የእግዚአብሔር ሰዎች በሙሉ ወደ ቤተ ክርስቲያን ቢመጡ ስፍራ እንደማይበቃን እሙን ነው። ቤተ ክርስቲያን የአዳዲስን ነፍሳት ፍሬ ልትሰበሰብ እጃቿን ስትዘረጋ በጉያዋ ያቀረቃቸውን ልጆቿን እንዳትጥል ግስተዋል ይጠበቅባታል። ይህንም ለማድረግ አንድነት አግራጭ የሌለው ገደታ ነው።

ይህን መልእክትን ለሚያነብ የእግዚአብሔር ሰው የማቀርበው ጥሪ ይህ ነው። ለአንድነታችን እንቅፋት የሆኑትን ምክንያቶች እድነን በማግኘት እናስወግዳቸው። በአንድነት መደፍረስ ምክንያት ወደ ጓዳ ያፈገፈጉትን ወገኖቻችን ወደ እኛ እስኪመጡ እንጠብቅ፤ ሄደን እንቀፋቸው። የፍቅርን ቃል እንንገራቸው። በዚያም ሳንወሰን የተናገርነውን የፍቅርና የእርቅ ቃል በተግባር እናሳያቸው። ይህን እርምጃ ለመውሰድ ዋጋ የሚያስከፍል ሆኖ ካገኘነው የተጠየቀውን ዋጋ እንከፈል። የቆሰሉትን ወገኖቻችንን ለመፈወስ ዋጋ ለመክፈል ፈቃደኞች ካልሆንን ጥሪያችንን እንመርምር። የተጠራነው ለፍቅር እንጂ ለጥላቻ አይደለም፤ ለእርቅ እንጂ ለጠብ አይደለም፤ ለመተቃቀፍ እንጂ ለመገፋፋት አይደለም። እኛ በአገልግሎት ስፍራ ቆመን የቤተ ክርስቲያን አንድነት ከሚናጋ፡ ከአገልግሎት አረፍ ብለን ወገኖች በአንድነት ቢቆሙ ይመረጣል። የእኛ መብት ተከብሮ ወገኖች ከሚከፋፈሉ፡ እኛ ተገፍተን አንድነት ቢጠበቅ ይሻላል። እኛ ተፈውሰን ወገኖቻችን ከሚቀበሉ፡ እኛ ቆሰለን ወገኖች በአንድነት ፈውስ ቢጠጉ ይበጃል። የልዑል አምላክ ባሪያዎች ሆይ፡ ይህን ምስጢር ተገንዝበናል ወይ? ከተገነዘብንስ ለማድረግ ዝግጁዎች ነን?

6) ጠላታችን ሰይጣን ደስ ይሰኛል።

ጠላታችን ሰይጣን በዚህች ዓለም ላይ በይፋ እያከናወነ ያለውን የወለግ አሠራርን ለማሳከምና ለመደምሰስ ብዙኛ ኃይል ያላት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንደሆነች ጠንቅቆ ያውቃል። ከዚህች ቤተ ክርስቲያን ጋር ካሳለፈው የረጅም ጊዜ ልምድ አንድን እውነት ተገንዝቧል። ቤተ ክርስቲያን በአንድነት ስትቆም መግዚያ ቀዳዳ ያጣል። በአንጻሩ ደግሞ ቤተ ክርስቲያን በመከፋፈል ማለባባስ ስትዋዥቅ ጠላት ደስ ይሰኛል፤ ለተንኮሎም ቀዳዳ ያገኛልና። ስለዚህም በወገኖች መካከል አለመስማማትን መዝራት የዘወትር ተግባር አድርጎታል። ከዚህ አስከፊ የወለግ አሠራር ውስጥ አንድ የረቀቀ ተንኮል ይገኛል። ይህም ተንኮሉ በእግዚአብሔር ሰዎች መካከል መከፋፈልን ከዘራ በኋላ ለእያንዳንዱ ለተገነጠለው ክፍል የእነርሱ መንገድ ብቻ ትክክለኛ እንደሆነና ለእግዚአብሔር ከብር ሲሉ እዚያ ደረጃ ላይ እንደደረሱ ማሳሰብ ነው። ሁለት አገልጋዮች በመከፋፈል ከተለያዩ በኋላ ሁለቱም የራሳቸውን መንገድ እንደ ጌታ ፈቃድ አድርገው ካመኑ የችግሩን ጳጠር ያጠብቀዋል። የጠላትም ዋና ዓላማው ይህ ነው።

አገልጋዮች በመከፋፈል ሳቢያ የወሰዱትን እርምጃ የጌታ ፈቃድ ነው ብለው ካመኑና ሌላውን ወገን በመከሰስ መንፈስ ከተዋሉ፡ ሰይጣን ዓላማው እየቀናለት ነውና ደስ መሰኘት ይጀምራል። ይህን የጠላትን የተንኮል አሠራር ለማስተዋል የበቃ አገልጋይ ማን ነው?

እግዚአብሔር ሆይ በአንተ አሳብና በጠላት ተንኮል መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቆ የሚያውቅ አዲስ ትውልድ ባሉን ላይ ወምረህ አስነሳልን!

7) ጌታ ሳይናገረን ተናገረን ማለትን እንለምዳለን።

ከአንድነት ወደ መከፋፈል የሄዱ ሰዎች ከሁሉ በፊት ለተመልካች ለማሳወቅ የሚፈልጉት ነገር የእነርሱን ትክክለኛነትና የሌላኛውን ወገን ስህተት ነው። ይህ አስተሳሰብ በማንኛውም ዓይነት ሕብረተሰባዊ አሠራር ውስጥ የሚታይ እውነት ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ነልቶ ይታያል። አንድ ሕብረት ለሁለት በሚከፈለበት ጊዜ ሁለቱም ክፍል የራሱን ትክክለኛነት፡ የሌላኛውን ወገን ደግሞ ስህተት ለማሳየት ይጥራል። ይህንንም ለማሳየት የማያደርጉት ጥረት ሕይወጥም። በየመንደሩ በምስጢር ከሚወራው ከንቁ ወሬ ጀምሮ፡ ቅዱሱን የቤተ ክርስቲያንን መድረክ በመጠቀም በግላዊ እስከሚታወጀው ውግዘት ድረስ ብዙ ይሰማል፡ ብዙም ይታያል። ከእነዚህ ሁሉ ለሳላችን ሁኔታዎች እጅግ አስከፊ የሆነው ግን ከእግዚአብሔር እንደበት ያልወጣ መልእክት በሰሙ ሲነገር መስማት ነው።

እብዛኛውን ጊዜ በመከፋፈል የራሳቸውን ጎዳና የተከተሉ ሰዎች ጌታ ያልተናገረውን ነገር በሰሙ ለመናገር የሚቃወሙት የራሳቸው የሆነ ምክንያት አላቸው። አንዳንዶች ከተከፈሉ በኋላ እያከናወኑ ያሉት ተግባር የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ለማሳወቅ ሲሉ በእግዚአብሔር ስም የተለያዩ መልእክቶች ማምጣት ይጀምራሉ። ሌሎች ደግሞ በመከፈል ምክንያት ከእነርሱ የተለዩትን ወገኖች ሁኔታ ዋጋ ለማሳጣት ሲሉ በጌታ ስም መልእክትን ማምጣት ይቃጠቃሉ። ከዚያም አልፎ አንዳንዶች በመካከላቸው ልዩ መነቃቃት እንዳለ ለማስመሰል ከጸባሉት ያልወጣን ድምጽ ማስተጋባቱን ይያያዙታል። ይህ ሁሉ ተግባር በእግዚአብሔር ፊት አስጸያፊ መሆኑን አንዝንጋ።

ጌታ በአገልጋዮቹ ከብር ያልፍ ዘንድ አንድነት ወሳኝ ጉዳይ ነው። የቅዱሱ የእግዚአብሔር ጉባኤ ጥሪውና ዓላማው ከማንኛውን ከዓለማዊ ጉባኤ የተለየ ነው። ጥሪያችን ሰማያዊና የከበረ ነው። ስለሆነም፡ ሰማችን ጊዜአዊ ከሆነ ዓለማዊ ጉባኤ ጋር በመከፋፈል ምክንያት እንዳይነሳ እንትጋ፤ ያን ጊዜ የጠፋብንን የአንድነት ዕንቁ እናገኘዋለን።

“እንግዲህ፡ ወንድሞች ሆይ፡ በመረቀልን በአዲስና በሕያው መንገድ ወደ ቅድስት በኢየሱስ ደም በመጋረጃው ማለት በሰጋው በኩል እንድንገባ ድፍረት ስላለን በእግዚአብሔር ቤት ላይ የሆነ ታላቅ ክህን ስላለን፡ ከከፋ ሕሊና ለመንጸት ልባችንን ረጭተን ሰውነታችንንም በጥሩ ውጋ ታጥበን በተረዳንበት እምነት በቅን ልብ እንቅረብ የተሰፋን ቃል የሰጠው የታመነ ነውና እንዳይነቃነቅ የተሰፋችንን ምስክርነት እንጠብቅ፤ ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤ በአንዳንዶችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ ይልቁንም ቀኑ ቢቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ” (ዕብ 10፡19-25)።